

கல்கி

ALKI

5-7-1959

30

காசு

ஹிமாலயா புக்கே டால்கம் பவுடர்

நாள் முழுதும்
புதுமலர்ச்சி
புடன்
விளங்க

- நறுமண-
மொங்குவது
- சிக்களமிருந்தது
- குழிப்பத்தினர்
அனைவருக்கும் உகந்தது

கண்டனிகள் இரவுக்கே வர்ப்பாட, அந்தஸ்தாக
சிலர் கிழிபட்டதும் இப்போதின் தயாரிக்கப்பட்டது.

கல்கி

பொருளடக்கம்

பலரினே விரும்பாதது நமக்கு எதற்கு?
கத்திரிக் கட்டு பணக்காரர் கட்டுபா?
வேண்டாம் அந்தப் பணம்!
குடந்தை மகாநாடு
என்ன சேதி?
கங்குலவர் வரலாறு
டாழிப்பாணத்தில் வரவேற்பு
மகதி கயல்
பென் என்னும் காவல்
வேங்கையின் சுமந்தன்
நாட்டு கவந்தியம்
செவ்வன் நம்பர் 54
வேங்கடம் முதல் குமரி வரை
...என்கள் உறங்கியோ?
முயிச்சுமியின் தேவை
தேன்குரு
பாண்டியா தேவி
விரத பங்கம்

தலையங்கம்

(காட்டுஞர்)

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

3
4
5
7
8
11
12
14
19
28
41
44
50
57
68
76
82
93

"கல்கி" யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம்
கற்பனைப் பெயர்கள்; சம்பவங்களும் கற்பனையே.

உங்கள்
கேசத்திற்கு
சிறந்தது

கத்திரிக் குவா என்ஸெம்பிளிலும்
ஆல்பம் மீட் ஸ்டீவ் ஸ்டீவ்ஸ்க்கு
இல் வெளியிட்ட வைடெக்ஸ்
உங்கள் கேசத்தின் கவனிதலை கோ
மாறுகிறது. விவரம் அந்தரில்
999 பிரதமம்: மயம் பெற கவனி
லும் வைடெக்ஸ் உபயோகிக்கவும்.
என்னிடங்களிலும் கிடைக்கும்

வைடெக்ஸ்

உங்கள் கேசத்தைப் பாதுகாக்கிறது

என் தவறுதான்

நான் நீங்கள் சூட்டிங் வாங்கியிருக்க வேண்டும்

வேங்கடேஷ் வஸ்திராலயா

இப்போதே போகிறேன்

ஷோரூம்கள் 1ம், 2ம்

ஹைக்கோர்ட் எதிரிலுள்ள பங்க் ஆப் கைரூர் வீட்டத்தில்

குறிப்பு

எமது ஆதரவாளர்களின் சென்கரிபத்தை
முன்னிட்டு வேங்கடேஷ் வஸ்திராலயா
யின் மூன்றாம் ஷோரூம் 2, தம்புச்செட்டி
தெருவிலிருந்து ஸைன்ட்ரல் வீட்டின் எதிரில் மாற்றப்படுகிறது.
எமது புது ஷோரூம் ஜூன் 13, 1959 அன்று திறக்கப்படும்.

மார்ச் 18
இதழ் 49

தமிழ்த்திரு நாடு தங்கிய—மேதவ
தாமென்ற கும்பிடடி பாப்பா — மாரதிரை

விவரித்து
ஆகி 21௨

லெனினே விரும்பாதது நமக்கு எதற்கு?

விவசாயத்துக்குச் சமுதாய சாகுபடி உதவாது என்று லெனின் 1922-ல் ஆண்டில் நிர்மாணித்து, தம்முடைய சிப்களுக்கு அந்தரம் உபதேசம் செய்தார்.

“கூட்டில் பண்டித சம்பத்துமாகிய பண்டிதர்தனமான காரிங்கன் செவ் தோம். இவர்களுக்குச் செவ் வேண்டிய காரிங்கனில் கூட்டில் பண்டித பிரச்சினை இடம் பெறவில்லை. அதை நீக்கி விட்டோம்.

“தனிநபர் விவசாயிகளேதான் நாம் நம்ம வேண்டும். குடியரசுமன்றங்கள் எப்போதும் இருப்பது போலவே இன்னும் இருக்கிறார்கள். குடியரசுமன்றங்கள் மனம் பாண்டிமனம் மாற்றி விடுவது தம்முடைய காலத்தில் முடியாது. விவசாயிகள் சோஷலிஸ்டுகள் அல்ல. அவர்களைச் சோஷலிஸ்டுகள் என்று எண்ணிக் கொண்டு சோஷலிஸ்ட் திட்டங்களை அந்த அகிலவாசத்தின் மீது நிர்மாணிப்பது மனம் மீது விடு எழுப்புவது போல்தான். விவசாயிகள் மனேயமாகத் தாமதம் பழக்க வழக்கங்களையும் மாற்ற வேண்டுமானால் பண்டிதர்தனங்கள் வேண்டும். அரசாங்க மனாத்காரத்தினால் மனம் விடையாது. நம் முன்னுள்ள பணி என்னவென்றால் உபதேச முறையில் நான் விவசாயியை மாற்ற முயற்சி வேண்டும். நடுத்தர விவசாயிகளின் நினைவை நாம் கவனத்தில் வைத்துக் காரிங்கன் செவ் வேண்டும்.

மொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கு மிக முக்கியமான நிதிநாயகம் யாரென்றால் நிதிமையான தனி நபர் விவசாயிதான்.”

கடைசி வரிசை அடிக்கோடிட்டு வந்துள்ளது இவ்வினோதம்; நாமல்ல.

“குடியரசுமன்றங்கள் சோஷலிஸ்டுகள் என்று எண்ணிக் கொண்டு சோஷலிஸ்ட் திட்டங்களை நிர்மாணிப்பது மனம் மீது விடு எழுப்புவது போல்தான்.” - இந்த காரணம் நமது பிரதம மந்திரி நேருவி் அவர்கள் சொல்வதை சூயசம்படுத்துகிறது. கூட்டுறவு விவசாயத்தை நமது பிரதமர்கள் உதராகமாக வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்று அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார்கள். மனம் மேல் விடு எழுப்புகிறார்கள்.

“பணக்காரம் பண்டியாது” என்று சொன்னார்கள் மெனின். மிகவும் பிரமயங்கிக் கொடுக்கப்பட்ட அருமை வரிசை பணத்தையே கூட்டில் பண்டிதர்தனத்தில் விரயம் செய்வதைப் பாருங்கள். ஸ்தூலம் கொடுத்துக் காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்ளப் பார்வதும் பணக்காரம் தான். விவசாயிகளின் மனேயமாகத் தாமதம் முடியாது என்று மெனின் கண்டார். ஸாக்காரங்களுக்கு ஸ்தூலம் கொடுப்பது கனம். கொடுத்து விட்டால் மனம் கொண்டு போட்டுகளும் நமக்கு வேண்டிய பெட்டியில் வெகு சீக்கேத்தில் விழுந்து விடும். ஸ்தூலம் கொடுத்த அதே கனத்தில் பன்னும் கொடுத்து விடும். ஆனால் நினைத்தில் கவனம் செலுத்துவதும், பண்டிதர்தனத்தில் அக்கறை கொள்வதும், ஸ்தூலம் கொடுத்து போட்டுப் பெறுவது போல் அவ்வளவு கனமாய்க் பெறக் கூடிய விஷயங்களல்ல. கொடுத்த பணம் செலவழித்து போனபின் கூட்டில் பண்டித விவசாயத்தில் குடியரசுமன்றங்களுக்கு ஒரு அக்கறையுமீராது. பணம் அவர் கைக்கு நேரடியாக வந்து தங்கியே. அந்த அரூப சந்தோஷமும் அவர் அனுபவிக்கவில்லை. பாரிசு ஒரு உத்தியோகஸ்தர் கூட்டில் பண்டிதர்தனம் செய்வதில்லை; அதனால் அந்தக் கூட்டில் சேர்ந்த விவசாயி எவனுக்கும் ஒரு சிறு சந்தோஷமோ, திருமதியோ இருக்கவும் இருக்காது.

வேண்டாம், அந்தப் பணம்!

சுரு

இந்தக் கட்சி நோத்துவிடப்பட்டது. கம்புனிஸ்ட் முறையைக் காங்கிரஸை எடுத்துக்கொண்டுவிட்டபடியால் இந்தக் கட்சி நோத்துவிடப்பட்டது.

கட்டுறவு விவசாயத்தைக் கட்டாயம் கொண்டுவந்தே திருவேளம் என்று ஆளும் கட்சியினர் கச்சை கட்டிவிட்டபடியால் இவையும் பொறுத்துக் கொண்டே விருப் பதில் பயனில்லை என்று கத்திரிக் கட்சியை ராஜாஜி துவக்கினார்.

உச்சவரம்பு கட்டி ஏழைகளுக்கெல்லாம் நிலம் கொடுக்கும்படியும் என்று ஆசையைக் காட்டி, மக்களை மயக்கி அது முடியாத காரியம் என்று அணுவருக்கும் நெறித்துவிட்டபின், வரம்புக்கு மேற்பட்ட நிலங்களைக் கட்டுறவு விவசாயத்தில் அடைப்போம் என்று காய்திரல் சர்க்கார் இப்போது சொல்லுகிறார்கள்.

கட்டுறவு விவசாயமும் வந்ததானால், நிலத்தில் உழுது பயிரிடுவதிலும் உழவன் சர்க்காரின் உரிக்காரனாகப் போவான்! சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தரின் அடிமை யாக வேண்டுமென்று வேண்டி வரும். கம்பு னிஸ்ட் காடுகளில் நிலவும் பயிர்காட்சிக் கார் கொடுமைக்கு இத்திவி விவசாயியும் உட்படுத்தப்படுவான். என்று தான் ராஜாஜி இப்படியைக் கட்சியைத் துவக்கி யிருக்கிறார்! பாரதராட்டு ஏழை விவசாயி, அதை வலிது பட்டினியாகக் கிட்டுத் து வாழ்த்திருக்கலாம். ஆனாலும் அவன் தன் சுயமரியாதையை இழக்காமல், உலிக் காரனாகப் போகாமல் கௌரவமாகவும் கத்திரிமாறவும் வாழ்ந்து வந்தான். ஆனால் இன்று கத்திரி கட்சியில் அவன்

அடிமைமாதிரியாகத் து முயற்சிகள் கடைபெறுகின்றன. இதனால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்று பிரசுத்தியைக் கொண்டு இப்படி கடைபெறுகிறது. அணுவருடைய கத்திரி சந்தையும் காப்பதற்குத்தான் இத்தக் கத்திரிக் கட்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் பிரச்சு பலம் பெறுவதைத் தடுத்து மக்களின் கத்திரி சந்தையைக் காப்பதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

காம் அடிமைமாதிரி போனாலும் சரி, பணக்காரர்களின் துன்பப்படுத்தலிலும் போதும் என்று பாரத மக்கள் அடிமை நிலையை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள்.

கத்திரி மகாபயும், ராஜாஜி கையால் வல்லபரதையும் பணக்காரர்கள் ஏமாற்றி னார்கள் என்று எப்பொழுதாவது கேள் ளப்பட்டது உண்டா? அதற்கு மாறாக இயல்பாகும் பணக்காரர்களின் செல் வத்தினை ஏழைகளுக்கு வாய்க்கித் தரு வதிலேதான் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்கள். சமீபத்திரம் இப்படியிருக்க, ராஜாஜியின் தலைமையிலுள்ள கட்சி பணக்காரர்கள் கட்சி என்று கூறுவது எவ்வளவு பேரமை!

கத்திரிக் கட்சி பாடுபட்டு வேலை செய்கும் பாட்டாளிகளின் கட்சி, உழவர் களின் கட்சி, சிறு முதல் போட்டு கத்திரி மாற வாழுகும்பும் சிறு விவசாயிகள் கட்சி, அரசியல் கட்சிகளின் பேரிட மக்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அதிருப்தியைத் துறைத்து அரசியலுக்கு யோக்கையையும் கௌரவத்தையும் உண்டாக்க வேண்டி, ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்சி.

SWARAJYA

This well-known political weekly

EDITED by
KHAJA SUBBA RAU

which has functioned as the fearless critic of current events and politics is enlarging its circulation for which purpose printing, publishing and managing has been taken over by the publishers of the Kalki.

PUBLISHED EVERY SATURDAY

Single Copy: 15 mf.

Annual Subscription: Rs. 1/30; Half-Yearly: Rs. 5/-

For particulars of Agency of Swarajya please write to:

MANAGER, THE SWARAJYA,

Care The Kalki Office, Kilbuck, Madras-18.

Copies of Swarajya can be had everywhere from local distributors of the Kalki

Also from all Railway Book Stalls in India

WHEELERS, HUGHBOOTHAMS & SWADESAMITRAN

குடந்தை மகாநாடு

செத்திரக் கட்டிக்கு ஆதரவு பெருகி வருகிறது. சென்ற மாதம் 25-ம் தேதி குடந்தை டவுன் ஹாலில் கண்ணாவேயும் சங்கத்தின் பொதுக் கூட்டம் ஒன்று கூட்டிற்று.

இந்த விசேஷக் கூட்டத்தில் கர்த்தரின், விவராயத்தின் எழுப்புகின்ற வர்கள், உலுவியரர்கள் ஆயினர் வந்து கொண்டார்கள்.

சென்ற, மேல் சட்டசபை அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. பாலசுப்பிரமணிய அம்பர் அவர்கள் இந்த விசேஷக் கூட்டத்துக்கு தலைமை வகித்தார். ஸ்ரீ ஆர். கிருஷ்ண மூர்த்தி அனைவரையும் வரவேற்றார்.

ஸ்ரீ ஆர். கந்தசாமி ஸ்ரீமணர் அவர்கள் கைதிரக் கட்டியின் அவநிபந்தனக் குறித்துப் பேசும்போது, "தேச அரசியல் சீர்திருத்தத்தில் கெடுக்கடிவான நிலைமை தோன்றியுள்ள இந்தக் காலத்தில், ராஜாஜி, இந்தக் கைதிரக் கட்டி மூலம் கழகாட்ட மூல் வந்தது கமது பெரும் பாக்ஷியம்" என்று கூறினார்.

"தனக்காக ஆட்சியில் தகுந்த எதிர்க்கட்சி இல்லாமல், சென்ற பன்னிரு ஆண்டுகளாக கால்கிரை என்ஸெய்மென்ட் செயல்படுத்தி வருவதால் கட்டியில் பல விதமான குழப்பங்களும் கெடுகாமலும் தலைவிரித்தாடி வருகின்றன. நிலைமை இன்னும் மோசமாவதற்கு மூல், பாரத மக்களின் அறிவுட்டம்தான், சிலம்நிறுத்த தலைவர்களைத் தகுந்த எதிர்க்கட்சியாகக் கைத்திரக் கட்டி உதவியாக விடுகிறது. அதற்குத் தமிழ் மக்கள் புரண ஆதரவு அளிப்பார்கள் என்பது நிச்சயம்!" என்று ஸ்ரீமணர் அவர்கள் தமது உரைவில் அறிவித்தார்.

தலைவர் ஸ்ரீ கே. பாலசுப்பிரமணிய அம்பர் அவர்கள் பேசும்போது, கால்கிரை அரசாங்கத்தின் போக்கு எவ்வாறு தனி மனிதர்களின் கைத்திரத்தை அடிமோடு பறித்து வருகிறது என்பதை விளக்கி, அடிமோடு அறிந்த விடக் கூடிய நிலைமையுள்ள கைத்திர வருப்பு மக்கள்க் கால்கிரை கெடுகாமலினிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமானால், அது கைத்திரக் கட்டியினால் தான் காத்தியமாகும் என்று உரைத்தார். கைத்திரக் கட்டி வறுவாக அனைவரும் பாடுபடுவது கெட்டுக் கொண்டார்.

ராஜாஜி அவர்கள் இந்தக் கூட்டத்துக்கு அனுப்பிவிடும் செய்தியில் "தலைமை எதிர்ந்து தலைவர்களுக்கு, தெய்வம் துணை என்று கைத்திரத்தை அறித்து வரும், தொண்டுகொட்டு இருந்துவரும் உரிமைகள், குருக்குறை கொடுக்காமல் பறிக்கும்போது, அவந்தான் பாதுகாத்துக் கொண்டவியில் புகத்துக்கும் தயக்கத்துக்கும் இடமேது?" என்று கூறினார்.

மனிதக் கர்த்தர் துணை மகமது இப்ரஹிம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீ என். ராமசாமி ராஜு, ஸ்ரீ கே. கணகசபை, ஸ்ரீ எ. என்.

சம்பாதி முதலியார், டாக்டர் பி. வி. முத்துசுரேஷ்ணம்பர் முதலியவர்களும் இன்னும் பலரும் பேசியபின், பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவற்றுள் கால்கிரை விவராயக் கொள்கையினால் விவராயம் கெடுகா விளக்கும் தீர்மானத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

அதன் விவரம் வருமாறு:—"கால்கிரை விவராயத் தீர்மானமும், அதைத் தொடர்ந்து அரசாங்கம் வெளியீட்டுவரும் கொள்கைப் பிரகடனங்களும் கைத்திரக் தக்கவாகும், ஏனெனில், இந்தக் கொள்கைகளினால் கட்டியில் பொருளாதாரத் தீர்மேடு இன்னும் அநிலையாகும், சமூக மனத்தாபங்களும் இன்னும் வாகும். தீர்வாகத்தில் கால்கிரை அறிக்கையும், இவ்விதத் தீர்மானத்தின் துரண்டு காப்பாற்றப்பட வேண்டுமானால், தகுந்த எதிர்க்கட்சி வேண்டும்; அதுவும் மிக உடனடியாக வேண்டும். இந்தத் தீர்மானம் பூர்த்தி செய்ய உதவியாகி விடுகும் கைத்திரக்கட்டிக்குக் குடந்தைப் போது மக்கள் அடங்கிய இப் போதுக் கூட்டம் புரண ஆதரவளிக்கிறது. கைத்திர உரிமைகள் விருமையும் ஒவ்வொருவரும் இந்தக் கட்டிக்கு முழு ஆதரவு அளிக்கவும் கெட்டுக் கொண்டோம்!"

தமிழ் கட்டியில் இரது தீர்மானத்தில் கைத்துப் பிரபாணம் செய்து, கைத்திரக் கட்டியின் கோக்கல்வின எடுத்துரைக்க முடிய வேண்டியுள்ளது.

ஆகலு மாதம் 1, 2-ம் தேதிகளில் ஆமதாபத்தில் கூட விடுக்கும் கைத்திரக் கட்டி ஆரம்ப மகாசாட்டுக்கு, கமார் திருப்திவந்தது போர் கொண்ட திரிவித்கள் அனுப்புவதென்றும் கூட்டத்தில் முடியு சென்று, திரிவித்களாகப் தீர்முக்கன் பலர் அங்கேயே தேர்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

வரவேற்பு

"கைத்திரக் கட்டி தொன்றி கட்டியுக் தக்க எதிர்க்கட்சி இல்லாத பெரும் குறைவைப் போக்கிவிடுகிறது!"

"கெடுவிவினே இந்த எதிர்க்கட்சி வரவேற்புப்பட்டிருக்கிறது. ஐயப்பிரகாஷ் காராலானளின் ஆசியையும் இந்தக் கட்டி பெற்றிருக்கிறது. காத்தி மகாநாடன் கெடுக்கிப் பழனி, அவரது பாதையில் வழி கட்டிக் செல்லக் கூடிய தலைவர் ராஜாஜியினால் இந்தக் கட்டி துவக்கப்பட்டிருப்பது கமது பெரும் பாக்ஷியமாகும். இதை என் முழு மனத்துடன் வரவேற்கிறேன்."

— வெள்கல் ராமராவ்

மேல நிலை!

கேரளத்துக்குப் பிரதமர் கேடு செய்த வக்டும், அமைதியை சீர்காட்ட முடியவில்லை. ஆகவே இன்னும் சிவனின், புதுத் தோதங்களுக்கு வழிசெய்தவன்தான் அங்கு அமைதியை சீர்காட்டித் தந்த முடியாது. இந்த முடிவுக்குக் கம்யூனிஸ்டுகளும் காங்கிரஸாரும் மதற எவ்வாறோ வரலாகும். ஈதரயில் வருவார்கள் என்பது எதிர்பார்க்கலாம். அப்படிப் புது சிவன்கு வானும் கேரளத்திலுள்ள கட்சிகள், காக்காக்களும் பவமுறுத்தியோ, தன்புதுத் தியோ, லஞ்சம் கொடுத்தோ தங்களுக்கு யோட்டு செய்வத் துண்டாயும், கட்சிகளின் கோங்குகளின் அடிப்படை யேயே யோட்டு செய்ப்படியான தக்கமுத் சிவனாய் ஏற்படுத்த வேண்டும். அமைதியான முறையில் தேர்தல்கள் நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் அங்கு ஜனநாயகம் பீழாக்கும். தேர்தலுக்கு வேண்டிய சூழ்ச்சிக்கு விரோதமாகக் குழப்பங்கள் நடத்த வருவது வருத்தத் தக்கது.

பஸ் கட்டணம் உயராமல்!

சென்னை மாநில சர்க்கார் நடத்தும் பஸ் போக்குவரத்தில் வருமானம் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தாலும்கூட, வாயம் கிடைக்கவில்லையாம். அதற்காகப் பஸ் கட்டணங்களை உயர்த்தலான என் பதைப் பற்றி ஆலோசித்த வருகிறோர்களாம். இந்தத் துடுக்கிதும் செய்கிறார்கள் பஸ் இலாகா அதிகாரி சபிபத்தில் அறிவித்தார்.

வெற்றி அல்லது வீரமரணம்

நிலையே அவன் பொத்திலாகக் கைமத்து தூளில் சாய்த்தபடி அமர்த்திருந்தான். இளவல் இளங்கோவை அவன் தந்தை போருக்கு அனுப்பிய முறை அவனை வருத்தியது. "வேந்தியோடு திரும்ப வேண்டும்; அல்லது வீரமரணம் எய்த வேண்டும்" என்றவனவோ சொல்லி விட்டார் கோருக்கும் பெரிய வேளாள். மூதல் முறைநாகப் போருக்குப் புறப்படும் தனது ஓரே மகனிடம் இத்தனை கோடுமலான வார்த்தைகளை?

இது யார அவன் அனுப்பித்திருந்தான் அளவற்ற அனுதாப உணர்ச்சி இளங்கோவின் மீது உண்டாபித்த அருள்மொழிக்கு, "சமுத்தங்குச் செவ்வத் துருக்கும் இளவல் இன்னம் ஏதும் இல்லாமல் திரும்ப வேண்டுமே" என்ற வகையில் அவன் உருகினான்; கண்ணிச் சலமத்தான். அது அனுதாபம் மட்டும்தான் அல்லது அதில் வேறு உணர்ச்சிகளும் கைத்திருத்தனவா? அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருந்தானா?

இதைக் கேட்டுப் பஸ் பிரபானிகள் லுத்தகா போட்டு விழுந்தால் ஆச்சரியமில்லை. சர்க்கார் நடத்தும் எந்த வியாபாரமும் இப்படித்தானே நடக்கிறது? வியாபாரமையும் பொதுமக்களுக்கு உபயோகமாகவும் ஏதாவது தொழில் நடத்தலும், அதைச் சர்க்கார் கோத்தமக நடத்த முன்வரும். அதற்குச் "சமுதாய கலம்" என்ற பெயரில் பட்டம் கட்டி, சட்டப்பற்றி அரசாங்கம் அத்தொழிலை ஏற்கும். உடனே அதிகாரவர்க்க லின் தரிப்பு, பராமரிப்புச் செலவு, பாதுகாப்புச் செலவு, மேற்பார்வைச் செலவு, வருமானக் குறைவிதல் கட்டண உயர்வு, எந்தெவ்வளவு பழிபயிதாக உயரும், முன்பு வாயம் கிடைத்துக் கொண்டிருந்த தொழில் கெட்டதில் நடக்கும்.

இந்த வட்டணத்தில் வாய்ப்பா தகரத்திலும் கட்டண உயர்வு தானாகவே ஏற்பட்டுக் காலப் போக்கில் சிவந்தே விட்டது. தானாக உயர்த்துக் கொள்ளும்; காருக்காகச் சலப முறையில் கணக்கிடுவதற்காக உயர்த்தப்பட்ட கொஞ்சம். இந்த சிவனில் வருமானம் மட்டும் அதிகரிக்கிறதாம்; ஆனால் வாய்சிவ்வாய்! பஸ்களில் பெட்டுரோதுக்குப் பதின் ஐயாய்ப் போட்டு ஒட்டுகிறோனா என்ன தெரியவில்லை!

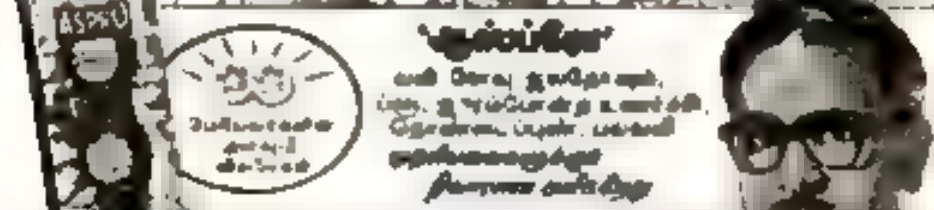
அரசு புரிவதற்காக ஏற்பட்டது அரசாங்கம். அவர்கள் தொழில் நடத்தினால் என்ன ஆகும் என்பதற்கு இது ஒரு உதாரணம். மக்களுக்கு மேலும் கெட்டதை உண்டாக்கி அவர்கள் மனத்தைப் புண்படுத்தும் இந்த அசட்டு போசின் லாக் கணக்குவது, மிக மிக அவசியம்.

இளங்கோவுக்கோ ஓரே உதராகம். போருக்குச் செல்வ அனுமதி கிடைத்ததும் அந்த வீர இளைஞனுக்குத் தரையில் சிப்பது போலவே தோன்றலிவலை. தான் பெற்ற பெற்றை யாசிடமாவுது சொல்லி மறிய எண்ணினான்.

சில மீனே அமர்த்திருந்த அந்தப் பொத்திலே அவனைக் கண்டதும் அவசத்தது. "வேந்தி பெருவும் வேண்டும். வேந்தியுடன் திரும்பி வரவும் வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டான் அவன். இராமேந்திர சர்க்கரவர்த்தியின் மகனாயிவ் அருள்மொழி வேதென்ன உத முடியும்! ஆகும் இளங்கோ அவனைப் புரிந்துகொண்டானா! அவன் உயர்ந்ததை அறிந்து கொண்டானா?

கோள்கள் ஆர்வத்துடன் எதிர்பார்த்த வந்த 'வேங்கடவின் கைத்தன்' இந்த இடத்தில் ஆரம்பமாகிறது. பின்னும் கதை யின் வரப்போகும் ஒரு சாமான கட்டிவை இவ்வாறு அட்டைச் சிட்டுமக அவிக்கிறார் ஓயிர் விது.

கேள்வி என்ன? என்னியர் சம்பள உயர்வு பெறுகிறார்

திரையிடத்தயார்

காலம்மாறுப்போச்சு
மத்தலக விதாபர்ந்து

சாரதி
ஸ்ரீமுகியாஸ்
கூங்கும் ழிந்கொரு

மகத்தான

படம்

பாக்ய தேவகை

உணர்ச்சி மிகுந்த கதைத்திரம்

1962

தெய்வக் கதையாக - சுவாமிநாதர் - சுவாமிநாதர்
- M. பக்தவத்சலம் - எழுதினார்

சுவாமிநாதர் - எழுதினார்
- M. பக்தவத்சலம் - எழுதினார்
- M. பக்தவத்சலம் - எழுதினார்

தமிழர் பாக்ய தேவகை ழிந்கொரு

5 மணிக்கு

அம்பலவாய் வேறு, கருமத்துக்கு
விருத்தம்ல்லாத மரணம் வேறு.
மானத்தை எப்போதும் காத்துக்
கொள்வது கடமை இதைப் பற்றி
பெருவார் சொல்லுகிறார்.

பெருக்கத்து பெண்டும்
பணிதல் சிறிய
செருக்கத்து பெண்டும்
உயர்வு

செய்வதோ செய்வாக்கோ பெருவிய
காலத்தில் எல்லாவிடமும் பணிவோடு
எட்டித் தொன்னவென்றும் செய்வ
தும் செய்வாக்கும் கருவியை வாகத்
தில் உடது தன்மை குறைவுபடாமல்
ஒழுங்கில் வேண்டும். தாய்வு வராமல்
பழைய உயர் சிவியிலேயே சீந்து
உடத்து கொள்ள வேண்டும்.

வேளித் தொற்றத்தில் இது விபரீத
மாகத் தொன்றும். ஆறிலும் இதிலே
வேறி.

சிறிய செருக்கத்து—பிணைப் குறை
வான சிவியில்.

உன் செய்வம் கருவல் கருவல் சி
உயர் வேண்டும்: உன் செய்வம்.
பெருவல் பெருவ சி பணிவ வேண்டும்
என்கிறார்.

மீறாத்தகத் காத்ததுக்கு ஒரு
உவமை சொல்கிறார். தாம் இருக்க
வேண்டிய சிவியில் இருந்தால் அழகு
அரித சிவியை காத்தல் காணத்திற்கு
வது விட்டு சீக்கித் தொழையில் இதன்
ஒரு தகவிலிருந்து கொண்டு அழகு
கொடுத்தகோல் தன் இடத்திலிருந்து
பிரிக்கப்பட்டுத் தோர் வாடப்
பட்டால் அவைக்காணாது அழகு
மாதிரியாகப் போல், அவமான
சிவியை ஏய்துவார்.

தகவின் இழித்த

மறியர் அணையர் மாந்தர்

சிவியின் இழித்தக் கடை

தகவிலிருந்து சீக்கித் மறியைப்
போல் இழைப்படுவர் மாந்தர் பங்கு
குரிய சிவியிலிருந்து சீக்கித் தாழ்
ஒழுகுக.

செய்வம் படைத்தவர்களுடம்
சென்று மானத்தை மறந்து அவர்களை
வண்டிப் பிறழ்ப்பது வேண்டாம்
என்று சொல்லும் குறன் பாட்டுக்கள்
பல. அதனிட உவமின்றிச் சாவதே
மேல் அண்டிப் பிறழ்த்துச் சுகம்
தெய் பார்த்தால் அவமானமே
அடைவோம்.

ஒட்டாரியே சென்றுஒருவன்
வாழ்வனின் அச்சிலே
கெட்டான் எனப்படுதல் என்று.

தகவின் இகழ்வார்பின் சென்று
வாழும் வாழ்க்கையைக் காட்டிலும்
தன் கஷ்ட சிவியிலே சீந்து உலகம்
அறிவக் கெட்டுப் போலதே எனம்.

ஒட்டார் யின் சென்று-தன்ஒரு
மை சிவியின் சிவியைத் தாம் மேலான
வர்கள் என்று கருதும் பணக்காரரின்
விடம் சென்று அவர்களிடம் பணிந்து
உதவி பெற்று.

இனிவரின் வாழாத
மானம் உடைவார்
ஒளிதொழுது எத்தும் உலகு.

வமக்கு ஒரு இழிய வந்த போது தம்
மானத்தைத் தாப்பாற்றிக் கொண்டு
இறந்தவரின் புகழ்மடம்பை உலகம்
தொழுது அழிந்து.

உலகம் தொழுது அழிக்கும் எனறுது
அதுவே செயல் தக்கது என்று வந்
புறத்துவதற்காக உலகம் என்பது
மேலோர். அதம் தெரிந்து உடைய
வர்கள் மேலோர் மதிப்பார்கள்.
பாழர்கள் எத்திப் பேசுவார்
என்பதன்.

மானம் உடைவார் ஒளி - மானம் உடைவான
ஒருவன் புகழ் வந்து அதை மேலோர்
தொழுது எத்தவாராக.

எங்கள்

மிகச்சிறந்த இந்திய ஜவுளிகளுக்கு ...

பம்பாயிலிருந்து கச்சத்தாவாரிலும், ஹைதிராபாத்திலிருந்து குமரிவாரிலும், மிகப் பிரசித்திபெற்ற இந்திய மின்னளிக் தயாராகும் செத்தியான ஷர்ட்டிங், ட்ரப்டிங், லைட்டிங், மற்றும் ஆன். பென். குழந்தைகளுக்கான துணிபணிதற் சங்கம் ஷோரூமில் நிகழ்த்துகின்றன.

ஐதராபாத்தில் கிங்ஸ் விரும்புவது சிறந்தவை. எங்கள் ஷோரூமில் இருப்பது இந்திய ஐதராபாத்துக்குச் சிறந்தவை.

பேசில் வந்து பாருங்கள்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண டெக்ஸ்டைல்ஸ்

2. தம்பு செட்டித் தெரு - சென்னை - 1

உரிமையாளர் : V. கிருஷ்ணன், மாநில மின்னளிக்கப்பட்டலி, பெங்களூரு வட்டியினால்.

“ஒருவரை பொருவர் தாடி அன்புறு
வது உதவத்துக்கே வாதும்; இதில்
சாதுவும் மனப்பான்மை மெகாண்டனறு.
தான் மதிக்காதவரிடமும் அன்புறுவது,
தான் தக்கவரையே போல் கருணியிலும்
என்று அறிவர். அன்புறுவது தனித்
திருப்பவர் தன்னுள்ளே தானே
இன்புறும் முனிவர்களாவர்; இங்கேயே
நூலகனின் தீர்க்குப் சலித்த பொருளோ
தாவர்; மூலவியலார் சூ. குறாவர்; இது
தீயைக்கும் செய்ததறி இல்லாத தீயவரு
மாவர். தான் இவை ஒன்றிலும் அடங்
காதவன். அன்பரை விட்டு முன்
கடந்தேன்? உன் விடைக்கு ஏதும்

அந்தமேல் இத்தகைய எங்காவது அமைவே
அத்தனை இத்தகைய எங்காவது அமைவே
இதைத் தான் உருவாக்கி, அது
பொருள் என்னிடம் உக்கர சிதறும்
பிரகாரம் கைக்குமென்பதற்கானவே
அமைத்தேன். மனத்திருந்தும் என்
பொருட்டு, விடையம் கற்றதன்செய்க
மனம் சொன்ன வந்தியையும் சற்றெனும்
மறிவது ஒரு யத மாகவா நான்
மறக்கவும் முடியுமோ? என்பதன்
என்னிடம் அதுவா என்பது அருக்காது,
என்க்கமற்ற உக்கருவல் அன்புக்கு
அவ்வாறு செய்வது ஒரு தேவனின் ஆயுட்
காலம் சொகாடுவது என் குணத்தான்.

மதினாவுடையதும் இராமொழிதவக
கேட்ட அகவையர் டீர்த்ததிலும் பிறத்த
துவனா மதத்தினர். ஆயர்குல மாநி
ரணிகல் ஆதி வட்டாரகல் னாகெடுத்த
திலும் ச.ந.நாள் அரிவரும் அடி
"நாள்" என்பது உடைய அடையாளம்

கோபுரம் ஒவ்வொரு கோபுரின்
அருகிலும் கவிபாச உருவெடுத்து நின்று
கொண்டிருக்கின்றன. மீது தாள் சரத்தலை
வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு
கோபுரத்தின் கண்ணாடித் தாள் அருகிலேதான்
நிறுத்திக் கொண்டுள்ளன. அங்குள்ளன, இவை

சுற்றுலா துறைமுகம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று
தேவநகரம் சர்க்கார் கட்டிடம் அமைத்து 2000
அடிதர உத்தரவு. 2011-ம் ஆண்டு கட்டிடத் திட்டம்
அமைக்கப்பட்டது. அதில் கட்டிடம் கட்டும் பணி
விரைவில் முடிவாகும்.

விவரிப்பது மனமுருகிக் கண்ணி
 திறந்து போகிக் காதுகூர்ந்து. கண்ணி
 லில் சித்தம் இருக்கிறது. திடீரென்று
 தாமஸரமுதல் திசை, மனசுள் பட்டாடை
 உடுத்து வன் மாவீ மெல் அணித்த
 மயங்குபுடையோர் மன் மதனெனக்
 கண்ணால் அவர்கள் முன் தோன்றினார்.
 போயினான் அந்நவரும் திடீரென்று சூதித்
 தெழுந்தன? அவர் கண்கள் உயர்ந்தன
 மயர்ந்தது. ஆகையினத்தால் கண்ணால்
 ஒளி விடிக் கவிரி திரும்பிய உடனென
 ஆயினார் ஒரு கோபிதன் ஒரு கைகி
 கள் புரிக் கண்ணாளுடைபு மணித்
 கரத்தையி விடுத்தான். மந்திரத்தி
 னுடைய கவந்த கண்ணால் கண்ணால் தன்
 தோள் மீது வைத்தான். சிவகாந்திரம
 தாறுக்காத பதை மூக்குத் தன்
 கருவிடைக் கடித்துச் சிவத்துடன்
 சிறைகள் தோங்கினான் இவன் போய்
 ிந்து மந்திரத்தி கண்ணாறுகள்
 மூகத்தவன் கண்ணால் படுகினான். ஒரு
 கோபிதன் கழிவாய்க் கண்ணால்
 கண்ணாறுகள் அணந்ததுக் சென்று திர
 வுள் கண்ணால் கண்ணால் கண்ணால்
 கண்ணால் மூக்குக் கொண்டான். கண்ண
 லில் கண்ணால் கண்ணால், சிவத்தால் கண்ண
 துயர்ந்தது மந்திரம் கண்ணால்
 கண்ணால் படு பரம்பொருளெனக் கண்ண
 லில் கண்ணால் கண்ணால் கண்ணால்
 கண்ணால்

[illegible]

சிறப்பதனதப் பாரக்க ஆகாயத்தில்
நீ ன் ன் ன் விமலாசனங்களில் வந்து
நின் னவாள். பேரின முழங்கெழு. மலர்
மாரி பொருந்திய. கத்தார்களின் கண்ணு
டைபு பெருமையின் ஒன்றுகூடப்
பாடினர். மங்கலவரின் மெகலை மணி
ஒளையும் காந்தவர்களை சத்தமும் க
வடையில் சிற்பெருமையும் கலத்திருக்கத்
தெய்வியம் திருமகன் கோபிகன் தடுவே
பொன்மணி முப்படிமையே இறைத்த
மரகதொருவ ளிளங்கிலும். தாளத்துடன்
அடி கலத்து, கா அகலாய, புகழ்பிரகா
தகைய, மருங்குறைய, வடிவதனம் புன்
முறவதுடன் திகழ. உடல் குழங்கு,
ஆடை கலகலக்க, குண்டலம் கண்த
காத் சென்றுக்க முத்தென முகம்
வோர்க்க, சுத்தல் கலைய, ஆடை நழுவல்
கண்ணாள் பாடிக்கொண்டு ஆடிய
ஆயிரது மங்கலவர், முகில் தடுவே விளம்
யின்வெயதை தோன்றினர். அன்புருள்
அயர் குரலுக்கு இனிமை அதிகரித்தது.
உயர் குரலில் பாடினார்கள். விசாகை
என்று கோபி கண்ணினுடு கலத்த பாடி
னார். அவன் குரலினிலுமலம் கேட்டுக்
கண்ணன் "சபாடி" என்று மெச்சினான்.
ஸ்திர என்ற கோபி "தருபத்" என்ற
மெட்டிக் அத்தப் பாட்டைப் பாட்டு
கண்ணன் அலியாயும் ஆமோதித்தான்.
தாளத் தலையன் ஆட்டம் கொண்டு
மெய்தனாந்து கண்ணன் மீது கண்ண
வைத்து ஒய்வேடுத்தான். கடைமழம்
ஆம்பதும் கலத்ததெனக் கமழும் திருந்
கையைச் சிவாமனா தழுவ நின்றுள்.
கண்ணத்துடன் கண்ணன் தொட்டு
கைப்பா கண்ணனை அன்பு நின்றுள்
பாடியும் ஆடியும் சொல்லுதற் பதரா
கண்ணலின் கையைத் தன் மீது
வைத்து மெய்த்தான்

இனிதான் கண்ணகியார் இசை பாடலை வளைகள் வளரப் போட ஆயர்துறை கோயிலார் கண்ணகிக்கு ஆடினார்கள். சிறு குழந்தை கண்ணகியின் கண்ணுருவத்தோடு விளையாடுவது போல் கண்ணகியும் போய்குடங் விளையாடும் மெய்கறந்த மொழியெனச் சொந்தச் சுவைத்தளையும், மேலாடை நகுமியலதையும், மாலைமேல் நுனையும் தாழ்த்தலையும் அறிவாயிற்று. காளத்தின் வந்திருந்த விண்ணவகை மாதர்கள் தலைவற்ற நினைத்து நின்றுனர்.

ஆட்டத்தோடு கோர்வுற்ற கண்ணம்
அச்சமயம் பழகியில் இறங்கினான்.
கோபிகளும் தட்டாற்றில் திங்கு
கொண்டு காணான் மீது தீவர வாரி
இறந்தனர். தோடிக்க காரை ஏறி
எல்லோரும் காணாததில் திரிந்தனர்.
இங்காறு பல இரவுகள் கோபாலன்
கட்டிவராக் கடந்தான்.

இக்கதைவையக் கேட்ட பரிசுத்த மன்னர், "அந்தக் கிறித்தவ அறிவை ஒழிக்கவாண்டுள்ளவர்களைக் கவதாரம் எடுத்தான்? அப்படியிருக்க ஆபர் மாதமுடன் ஏன் இரெல்லாம் ஆட்க ளைத்தான்? இது தர்மமாநுமா?" என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

உதாரணமாக இத்தகைய கேள்விக்குச் சமாதானம் கூறினால், "கெடுப்பானது என்பதும் வாங்கிக் கொண்டு விழுங்கி விடுகிறது. அதற்கு நல்லது கெட்டது என்ற வேற்றுமை இல்லாதது. குற்றம் விஷத்தைய உண்டாக்கும். மற்றவர் விஷம் அருந்த முடியுமா? கர்மத்தினால் கட்டுண்டவருக்கு விதிக்கப்படும் கழிசன் இன்றையனுக்கு விதிக்கவானுமா? மாயை எய்த தன் வசமாகிவிடலுதாரம் செய்த பரமேஸ்வரத்த பற்றலும் இல்லை; செயற்கைப் பயனும் இல்லை. தன்னை நாடிவருவனைய கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற கருதலையும் அருளும் மட்டுமே உண்டு. ஆயின் மாதவிச் மனத்தினிதும் ஆத மாயையும் அவனேயாக்கே? கண்ணன் காண்பிக்கது ஒரு மதமா? விபரம், பித்தாவனத்திற் கொடுக்க கண்ணனுடன் கனித்தும் தாம் கொடுக்க தம்முடன் இருப்பதாகவே ஆரம்பம்

Quinine

Sole Agent
Wholesale and Retail

ஆடவர் கருதினர். அதிலாவில் கோபிகள் விடு திரும்பிவந்த அவர்கள் அறிபவிலில்" என்றார்.

சங்குடன் வந்தம்

ஒரு நாள் கோபாவர்கள் அரிசனரும் ஒரு நோன்பு நோற்க வேண்டி. தத்தம் டட்டு வண்டிகளில் பறிக்கொண்டு 'அம்பிகாவனம்' என்ற பெயர் பூண்ட. பூண்ட பார்வதிக்குப் பிரியமான ஒரு டட்டுக்குச் சென்றார்கள். அங்கு ஏரன்வி நதியில் நீராடி விட்டுச் சென்றும் பார்வதிவையும் புகை செய்தனர். நந்தனக்குப் பசுவும், பொன்னும் நானம் செய்தார்கள். "இறைவன் தம்மைக் காப்பானாக!" என்ற வேண்டிக் கொண்டனர். விதியினால் தாண்டப் டட்டு ஒரு பாம்பு அந்த வனத்தை அடைந்தது. நந்தன் படுக்கிருந்த இடத்தை அணுகி நந்தன் மெதுவாக விழியை அரம்பித்தது. நந்தன் 'கண்ணு' வென்று கதறியது. அங்கிருந்த இடை வர்கள் பரபரத்து எழுந்து கொள்ளிக் பட்டைகளாக பாம்பைப் புடைத்தனர். நயிதும் அந்தப் பாம்பு நந்தன் விட ர்க்கி. கண்ணன் பாம்பை அணுகி ஏதெத் தன் காலாகி தொட்டான். ஏமன் அடிப்பட்டதும் அதற்குப் பாபன் விடவி விட்டன. வித்யாதர உருவு டன் ஒரு அழகம் கொன்றினான். "நீ பாபி ஏன் இத்தப் பாம்புப் பிறவியை புடைத்தாய்?" என்றான் கண்ணன். "அண்ணலே! நான் கதர்கவன் பின்று பெயர் கொண்ட வித்தியாதரன். செல்வமும் அழகும் நிறைந்தவனாய் வானத்தில் விமானத்தில் திரிந்து வந்தேன். செருக்குண்டு முனிவர்களைப் பழித்தேன். அவர்களுடைய அழகற்ற மனைகளைக் கண்டு நவகத்தேன். அதன் பலனாக, எனக்கு இந்த சனப் பதவி விடைத்தது. அதுவும் எனது நன்

மைக்கே. இவ்விபேய் நின் பாதம் என் மீது படுமா?" என்றான்.

மற்றொரு நாள் இரவில் கண்ணனும் பவராமனும் ஆவர் மங்கையருடன் பிருத்தாவணத்தில் விடுவாடிக்க கோன் டிருத்தனர். இருவரும் ஆனந்தமாய்த் தாரோ பாடினார்கள். அச்சமயம் குரேஜனுடைய சேவகன் ஒருவன், சங்குடன் என்ற பெயர் காய்ந்தவன், அங்கு வந்தான். கோபிகள் வடக்கு திசை நோக்கித் துரத்தினான். "கண்ணு! காப் பாற்ற வேண்டும்" என்று கோபிகள் அவற்றார்கள். கண்ணனையும் பவராமனையும் கண்டு சங்குடன் பலத்தான். கோபியரை விட்டு விட்டுத் தன்னுயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டி டுடினான். பவராமன் மங்கையரைக் காத்து நிற்க. சங்குடன் தலையில் அணிந்திருந்த ரத்தினத்தைப் பறிப்பதற்காகக் கண்ணன் அவரைத் துரத்திச் சென்றான். சங்குடனைப் பிடித்துத் தலைவேறு உடல் லெறும் வகுத்து வதம்செய்தான். அவன் தலையில் அணிந்திருந்த ரத்தினத்தை பவராமனுக்கு அளித்தான்.

கண்ணன் குழவிசையின்பெருமை

கண்ணன் காட்டுக்குச் சென்ற பொழுது கோபிகள் விட்டில் தங்கிப் பிரிவாற்றினும் தாங்காது மனம் கலங்கிக் கண்ணன் நினைத்து உரக்கப் பாடி நான்கு கறித்தனர்.

"கோப்பே கேளடி. குழலாதும் கண்ணனைக் கண்ணுற்ற விண்ணுவை மங்கையர் காவம் கெட்டுப் பரவச மாயிக் கண்ணடி. நரையும் ஆடைவையும் அழியாது மெய் மறத்தனர். இதென்ன வித்தையா பெண்ணே! மாப்பிசை வாரும் ரமைட்டன் ரயிக்கும் நந்த கோபன் திருமகன் குழலாதும் வேணியிலே மாடுனனும் ஸ்ரீவமாய் மாறினாற் போல், காதிரண்டும் தூக்கி

த்வார்க்கின்ஸ்

கை ஆர்மோனியோ பெட்டிகள் செயற்கை கைதேர்ந்தவர்கள். மேற்படி ஆர்மோனியப் பெட்டிகள் தயாரிப்பதில் புதுமைமையப் புத்ததியவர் களில் 'த்வார்க்கின்ஸ்' முன்னணியில் திற்பினர்கள்.

விலை ரூ. 40/-க்குறது ரூ. 350/- வரையிலே விவகார துரிகோவுக்கு ஆக்கிவந்திக் எழுதுகைத் த்வார்க்கின்ஸ் சன் பிரைவேட் லிட்.

812, சகலிசனோடு ஸ்டட். கல்கத்தா - 1

ஆடாது அசைவாது நிற்றின்றவ !
 மலிற் பீலி அணித்து மல்லிகைப் போல
 வேடம் புண்கு பக்ககளை அணைக்கினான்,
 ஓடும் ஆற்ற நீர் குளமெயத் தேய்மி
 நிற்கிறது. அங்குளால் கண்ணை ஆவிய
 களம் செவ்வ முயன்று முடியாமல் காய்
 புழுதி போனால் கடைக்குமா என்று ஏங்கிச்
 செய்யற்று ஓய்த்ததா, என்ன ? நம்மவர்
 போல அதுவும் புண்ணியார் செய்யவில்லை
 போதும் ! குழைக்கே கோட்ட மரங்களும்
 செடி களும் பூவாழும் கவிவாழும் கல்
 தனிந்து அனந்தக் களிப்பு மிகுந்து நான்
 சொல்லிவருக. கண்ணனுடைப குழ
 வினை கேட்டுத் துளியின் தென்குந்தி
 மயங்கிய கண்ணனும் அண்ணலும் தானா
 யும், நீர் வாரும் மற்றப் பறவைகளும்,
 கண்ணனை உணுகிக் கண் முடி திறலின்
 றை. மலிமது குழல் கேட்டுக் கால்
 மெகம் மெதுவாகக் கால்கிலின்றது; கூடப்
 பாட ஆசையற்றதபோதும் ! கோவைக்
 கவி அதரத்தில் புல்லாங்குழல் கணைய
 கால், இசை அழைதப் பருகவே இத்திர
 லும் முக்கண்ணைப் பெருமாளும் படைக்
 தும் பிரமணம் கவனித்துக் கேட்டும், புக்
 திசையின் மர்மங்கள் தெரியாது தயங்கு
 வின்றனர் ! புல்லாங்குழல் கவிதிக்
 கொண்டு அடிமேல் அடி கவந்த நடைக்
 கிளல் கண்ணன். மாடுகள் கிளையகால்
 வந்த வேதனைவைப் பூரிக்குத் தனிக்
 கிய இவ்வாறு சொல்லிவருகோ ? ஆனால்
 ஈந்த தடைகையக் கண்டு கையார் மிகுந்து
 நாம் தடைபற்று திங்கோம் ! கண்ணன்
 தழனிசையைக் கேட்டுப் பெண் மான்
 கள் அங்கு ஓடி, கன்று தர்கமப்போல
 இவர்களை விட்டுப் பிரித்து கண்ணனோடு
 அடி நிற்றின்றன. மல்லிகை மாலையை
 மார்பிலே அணிந்து கொண்டு, ஆயர்
 கமத்துப் பவர் குழ மருங்குகளையில்
 கண்ணன் விளையாடுங்கால், மெல்லிய
 பூங்காற்று களபமெனக் குளிர்ந்து
 அவன்மீது வீசுகிறது கந்தர்வர் தமது
 திசையாத்தியங்களுடனும் அவனைச் சுற்
 ரிக் காத்திருக்கின்றனர். இதோ, மானை
 கில் மாடுகளோடு, அங்குளவாய் போர்ந்து
 கந்தி இருப்பவர் துதி பாட, புலித்த
 மானை புழுதி படுத்து கண்ணன் விடு
 தோம் ! நிற்குள், கண் சந்திரை விவந்திருக்
 கிறது; பழுத்த இலத்திரைப் பறமென
 முகர் சிவந்து வெள்ளை தட்டி விடுக்
 கிறது. தங்கக் குண்டையங்கில் ஒளி
 கில் கண்ணம் இரண்டும் மின்றுமிருது;
 வலமேல் அணித்திருக்கிறான் ; முகத்தில
 புலகணை; மலி முடிய வானத்தில்
 தோன்றும் விவரணைக் கிசுநிலிவருள் ;
 வானைக் கூட நிதிள் ஒளித் தலைவனை
 வருகின்றான் ; அகலவார் கந்தி ந்த
 கையகால் காக்க வந்து கண்ணு, கந்தி
 வருகவே !

வாஸ்மால்

கருமைய கவிதும்

உத்தம் காதலம்

- தன் கவிதை கரும
யகம் மயங்கியபு
கிட்டுத்த.
- Careful Vaseline Ointment
- பெருமைய
தருகும் கரும.
- உத்தம் கவிதை
கந்த காதலம்.

கந்தகருமைய
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும

கந்தகருமைய
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும
கருமைய கரும

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது

சென்னை

காமதேனு * மகாலக்ஷ்மி

பிரைட்டன் * திருமகள்

மற்றும் ஜென் கெ.கே. சி.பி.சி.

ஸ்ரீ சேஷாசலம் ரிக்சர்ஸ்

தொகுத்தம்...

ஸ்ரீ கலகக்ஷ்மி ரிக்சர்ஸ்...

புதுமைப்பெண்

கதை: ப.ச.சுந்தர்
D.A. குமாரசாமி
செய்தல்:
T.G. வினாயகம்பா
உத்தேசம்:
பா.ரமணிப்பா...

உதயசூர்
M. திருவேங்கடம்

சென்னை

‘எங்கே குழந்தைகள் அடிமை’

உதாரணத்தால் அங்கே வந்தென்கிறதும் உடனடி தீர்மானம் இங்கே என்னைவென அறந்திட வேண்டியதும் கவனமாகவே கற்பனா வேண்டி!

“எம்.எ. அங்காமல் தூங்கிப் கைப் பெறுகிறீர்களா? நீங்கள் போக வாசலம் பழை தானே?”

குரல் கேட்டு நேரடியாகத் திரும்ப விட்டே பிள்ளை. ஊதா நகைகளை உள் எங்கு கையால் தேய்த்து விட்டுக் கொண்டு திரும்பினார்.

தண்ணீர் தம்மரை அவிட்ட மீட்டிங் கொண்டு அவர் முகத்தை ஊதா நகை பார்த்தார் பாக்ஸில்.

கை வந்து சொல்லப் போகிறது...” என்று உதாரணத்துடன் பிளிக் கொண்டு போக பாக்ஸில், உதவுப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தான்.

கதவுக்குக் கூடும் மனநிலைத் தோண்டு, வெளிவே தயிவை மட்டும் திடீர்த் கொண்டு வந்த காடாட்டியில் முகத்தில் எத்தனை உதாரணம்? அவர் கண்களில் நான் எத்தனை விதமான கண்களில் எதிராட்டம்? வேறுத்துப் போக அந்த முகத்தில் எங்கிருந்து கண்களான குழந்தை என்னைப் பாய்ந்து பரவினது?

விவசாயம். பிள்ளைக்கு அப்பொழுது தான் காடாட்டி வன் குழந்தையாக இருக்கவில்லை. எவ்வாறு புரிந்தது.

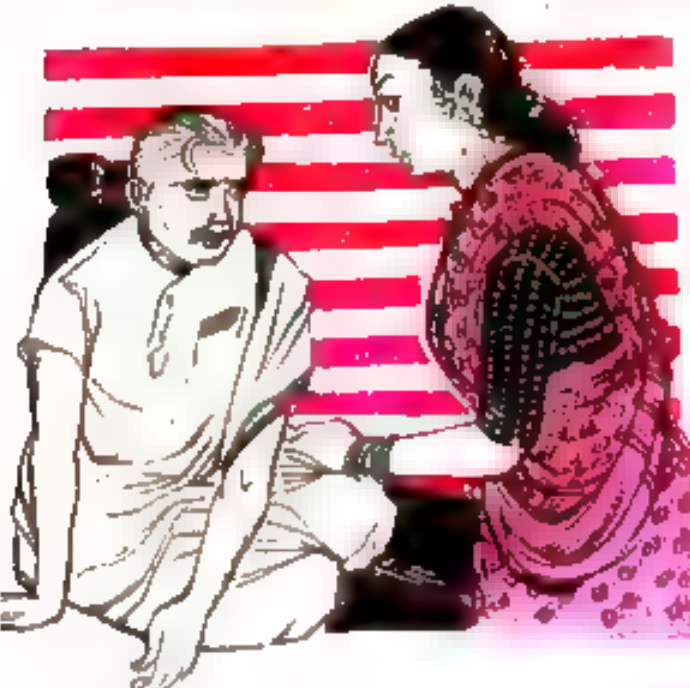
வாழ்க்கை என்ற இந்தக் கைகள் நீட்டி வேற்று இடத்துக்குப் பறந்து போக விருப்பமிருந்தது!

வழிவழி இப்படிப் பறந்து போகலாம் குழந்தைகளைப் பிறந்து, அவர் உயிரோடு உயிர் எதிரோடு, சத்தத்தோடு வந்ததால்? அங்குமே வந்ததால்? இதுமேயே இருப்பது ஒரு கைகளுக்குப் பிறகு பறந்து கொடுக்கலாம் ‘என் செல்லம், என் செல்லம்!’ என்று பித்தாய் அல்லாதா? பெற்றவர்களே, பிறந்த பிள்ளை உதவி விட்டுப் போகத்தானே இந்த வாழ்ந்து வருவது உதாரண வேறுதலாக மெலித்தான்? ‘கவனம்’ என்றது என்னை உதாரணம்?

விவசாயம் பிள்ளை குழந்தை பெருமூச்சு சொன்னது எழுப்பினார்.

“என் இப்படி உட்கார்ந்து விட்டால் என்? இப்படி உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து தான் வாழ வேண்டிய பெண்ணை இந்த தலைவாசலம் வந்ததற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். எழுந்திருங்கள். சம்பந்தம் அண்டியிடும் பிரம் உடனே பணம் கைத் தாள் பண்ணுச் சொல்லுங்கள். அப்படியே வாழத்தான் அப்பாவுடைய கை வண்டிகளும் சொல்லி வண்டிகள். எங்கேயும் அனுமதிக்காத நின்ற கொண்டுக்காதிர்கள். சத்தத்துக்குப் போய் விட்டு வரவேண்டும்” என்று பாக்ஸில் பப்படுத்தான்.

அங்குக்கு அவர் எப்பொழுதுமே அனுமதித்தான். அபிரோடு வாழ்க்கை நடத்

“பழந்தான்.” தண்ணீர் தாக்கத்தை தூக்கியது. ‘பழம்’ அவரைத் தூக்கியது. பெருமூச்சில் கைப் பறந்தது.

“எப்பொழுது பெண் பாரிக் கை இருக்கலாம்?”

“நாளைக்கு.”

“என்னவோ கைமட்டி தயன் செய்து கொண்டிருந்ததற்குத் தெய்வம் அனுமதித்து விட்டது. அந்த இடமே முடித்து விட்டால் நான் உங்கள் சிற்றம்பலத் தாதுக்குப் பால் அபிஷேகம் செய்வலாம் என்றிருக்கேன். ஐதாயம் பொருத்தி இருக்கிறது. உம் காடாட்டியைப் பார்த்ததும் வயல் அடுத்த முகந்தத்தி வேவே திரும்பத்தை வந்ததுக் கொண்

திய இருபத்தைந்து வகுை காத்ததில் அவர் புதிதொலித்தனமாய் நடந்து கொண்டதான ஒரு கத்தர்ப்பத்தாகக் கூடச் சொல்லத்தக்கதில்லை என்பது பாக் பெய்ததில் அபிப்பிராயம். முட்டமுட்டப் பகலின் மடி கார்ப்பதைப் போல, பாக் சிலம் மோத மோதத்தால் சிலசிலசும் பின்னியின் அறிய கரந்து வழியும்.

இப்பொழுது பாக் சிலம் மோதிலாவடல் பின்னியின் அறிய கரக்கலிக்கு; கூடிது தான் கருவாரு கொண்டது. "ஏன் பாக் சிலம், மதியம் ஆகி விட்டதே! சைவா காதி விட்டதோ!"

"சதா சைவாசிலே குரபக மாக இருக்கன்! காமாட்சி கல்பா ணம் நடத்து, அவன் புருஷன் விட்டுக்குப் போகும் வரை, சைவாசிலையும் உங்கள் இருக்கிற மும்பலத்தையும் மறத்து விட வேண்டும். தெரிந்ததா? ணம்; கிளம்புகள்." பாக்சிலம் அடிக்காத தோஷம்தான்.

சைவாசிலே பின்ன, "இருக்கிறதும்பலம்!" என்று கூறிக் கொண்டே எழுந்தார். எரிக்கும் சைவாசிலில் சிலையில் துண்டைப் போட்டுக் கொண்டு நடந்தார்.

சைவாசிலே இப்பொழுது அவர் ணம்தான் அறிமொக எரித்தது.

"இந்தப் பாக்சிலம்கூட அல்லவா காமாட்சியை விரட்டத் துடிக்கிறாள்? கைகளை வளர்த்து விட்டு, கண்ணாக்கு எதிரே பறி கொடுத்து திறை எத்தனைமகிழ்ச்சியாக அலகிறாள்? காமாட்சி துடிக்க எரித்த விட்டியில் அவன் இல்லாமல் ஒரு சிலையின் வாழ்வதா? 'இருக்கிறதும்பலம்! தானாகக் வரும் மாப்பின்னாக்கு என் காமாட்சியைப் பிடிக்காமல் செய்து விடு. அவனைப் பிரித்து என்னால் இருக்கிற முடியாது! அவன் என்னை வளர்த்தவன். அவருடைய அன்பை என்னை மிகுத்து பறித்துப் போக தானாகக் ஒரு திருக்க வகுகிறாள். அவனை மிகுத்து அவனைக் காப்பாற்று?"

இறுதான், மாப்பின்ன வகுைகளைக் கிடே சைவாசிலாக இருக்கது. உயர்க்கரம் பின்ன மட்டுமே கைவாய்ப்பிக்காமல் இருத்தார். தம்முடைய குகவர்ப்பக் குகியில் அபகரித்துக் கொண்டப் போகும் கண்ணாக்குத் தம் விட்டியே சைவாசிலே உயர்க்கர்ப்பும்! ஊர் அறிய நடக்கும் இருத்த திருட்டில், சோதனை இறக்கப் போகிறவர் கச்சியோ கச்சியோ மோட்ட முடியவில்லை.

ஒப்புகூர் சிந்தித்த காமாட்சி, உண்மையில் அந்த மகளும் மாப்பின்னாவின் முடிவை ஆவனொரு கதிர்பார்த்தான்.

"பெண்ணை என்னை ரொம்பப் பிரித்திருக்கிறது. அடுத்த காரமே முகர்த்தத் துக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கள்!" மாப்பின்னப் பாலன் கூறிவிட்டான்.

சைவாசிலே உன்னத்திலே இடி இருக்கி விட்டதா? அழகைவை அடக்க அவர் பட்ட பாடு!...தான் அரும்பிய விழிகளைக் கைவாய்க் அழைப்ப பக்கம் பார்த்தார். பாக்சிலத்தில் முகத்தில் தான் எத்தனை மகிழ்ச்சி! பாக் அறிவே

எதற்கு ஆசைப்பட்ட அவன் பங்கில் வேலை செய்து விட்டானே! எத்தத் திருக்கிறதும்பலத்தான்!

காமாட்சிகூட வெட்கத்தை விட்டுப் புக்கைப் பூக்கிறாள்! பங்கி மலக்கி விட்டான். இந்த இருக்க கொத்தாய்க் காலக் காமாட்சி அவனோடு இவன்! ஏழில் போகும் கை தேவதையாக எத்தனை போகியில் இருக்கிறாள்? இதான் கை என்ன பக்கத்தான் தான் அப்படி தானா வகுைகளை அவன் உயர்த்து போகிறதானா? பெற்றவர்களை உதறிச் செல்கத்தான் இந்தத் திருடனின் முனைக் கை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருத்தானா?

"சரி" என்று சொல்லுக்கொண் " உன்னிருந்து வேறுதான் பாக்கியம்.

"சரி..." மோதிச் சரத்த வார்த்தை ஸ்ரீரெப்பின் நினைவு வந்தது.

"பிள்ளைவாளுக்கு ஆஸ்தமம். அதனால் தான் அண்ணன் குரலும் தலையும் பின்புறம்" என்று கூட்டத்தில் வாரோ ஒருவர் சொன்னார்.

பிள்ளைவாளுக்கு அப்பொழுது இருந்தது என்ன என்பதை வெளிவிட்டுச் சொல்ல முடியுமா? பத்த பாசத்தால் கழல்கிற உலகத்துக்கு, பாசத்தில் தழுவிய உலகத்து கொள்ள அதிவு இருக்கிறதா, என்ன?

அடுத்த முயற்சியில் மோ. காமாட்சியைப் பிரஞ்சிவி செய்தபடித்துக்கு மனம் எரியக் கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்தார் சிவசங்கரம் பிள்ளை.

பிள்ளையும் பெண்ணும் ஓரக் கண்களால் பார்த்து உணர்ந்ததைப் பரிமாறிக் கொண்டார்கள். கைகளைப் பந்தி அகிணியை வயம் வந்தார்கள். அடுத்தநிலையைப் பார்த்தார்கள்.

தகப்பன் மணிக் கிருட்டி கொடுக்கும் இந்தத் துக்கத்துக்கா அக்கியம் கருத்தியும் காட்டினான்? 'முப்பத்து மூல் மோடி தேவாரமே, ஏன் இத்தனை ஆஸ்தமத்துடன் அட்சணியோடு ஒரு வந்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் பெண்ணைப் பெற வில்லையா? என்னிப் பருவத்தில் அவளை நிறுடன் பறி கொடுத்து விட்டுக் கண்களில் நின்றதில்லையா? மனித கழுதாவ வளர்க்கியில் ஒரு தகப்பனுக்குக் கிடைப்பது கண்ணிர்தான்?"

பொக்கி வந்த அழல்களிடல் மூலியைப் போய் பருத்துக் கொண்டவர்தான். பத்தி விசாரணை, உபசரிப்பு என்று எதை யும் கவனிக்காமல், உற்சாகத்துடன் இன்று வந்தவனை மனத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு திரிந்த காமாட்சியை எண்ணி எண்ணி சொத்தார்.

வந்தவர்கள் பெரிசு கொண்டார்கள். "பிள்ளைவான் ஒற்றைச் சை மறுகா தானே? பெரிய விஷயங்கள் எது வந்த செய்து இப்பொழுது வந்தது விடார்!" என்றார்கள்.

அவர் செய்த பெரிய விஷயம் எது? ஒரு பெண்ணைப் பெற்றது; அவளிடத்தில் அன்பு வைத்தது. 'திருத்திறம்பலம், நீ பிள்ளைகளை மட்டும் பெற்றாய். அதனுடைய பெண்ணின் பிரிவை உயரமாய் என்னை வாட்டி எடுக்கிறீர்கள்?"

இரவு ஒன்பது மணி வரை அவர் பள்ளிப் பந்தைத் தவிரப் படவிரி. வெளிக்கூடில் நடக்கும் வித்தைத் திருட்டு கிழந்தியைப் பார்க்கப் பிடுக்காமல் இருக்கும் முகத்தைப் புதைத்

துக் கொண்டு விடத்தார். பத்தபாசம் என்பதென்னும் மனிதன் ஏமாற்றிக் கொன்ற விஷயங்கள். அந்த ஏமாற்றம் துப்பதானது வயதில்லாது அவருக்குப் புரிய வேண்டும்?

ஏமாற்றத்தைப் புரிந்து கொண்டவர் நன்றி ஏமாறலா? குடும்பப் பொறியில் சில மீண்டும் மீண்டும் இத்த ஏமாற்றத்துக்காகக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்?

மறுகாது! காமாட்சிக்கு முன்பு இருக்கக் கூடியிருந்த மீட்டர். அவன் குடும்பத்தை விட்டுப் படித்து போக இருப்பதைப் போய் அவன் குடும்பத்தை விட்டுப் பார்த்தோடு முடியும்.

கருத்திக்கு கட்டிப் போட்ட கட்டிப் போய் இனி அவரைப் பாக்கியம் அழகு திக்கொண்டிருக்க முடியாது. இத்த

வேங்கையின்

அகிலன்

• முன்னுரை •

“Յոթըսն իսկն սեղանն զան
 ընտանն ընդունւ—յան
 Երեսն իսկն զանՏեւ օրին
 զանտանն ընդունւ ... - ընտ
 անՏեւ Երեսն սեղանին օն
 օրսն օրինՏեւ” — 1979.

[illegible][illegible]

சென்னை-2017-ல் நடைபெற்ற
தேர்தல் முடிவுகளைப் பற்றி
சென்னை-2017-ல் நடைபெற்ற
தேர்தல் முடிவுகளைப் பற்றி

பெரிய கல்வெட்டு
மேல் எழுத்துகள் மிக
நன்றாக எழுதப்பட்டு
இருக்கின்றன. இவற்றை
பற்றி கல்வெட்டு எழுத்து

[illegible]

மைந்தன்

முதல்
பாகம்

முடிசொண்ட மாவேந்தன்

அந்தத் தமிழ் சாமிநாள்வ மான்கைப் போய்
ரங்கலில் என்னைத் தென்றிப் போனவரை
களை எதிரி வைத்தவர்.

தமிழர் சாதி இத்தத் தானே என்னும் சொல்
சொல்லிக்கு தடை போட்ட உணதமைய
காலம் அது.

தான் கவிஞனாகப் பிறக்க கிங்குலே
மாணசாள் இராஜேந்திரனையும் அவரைப்
பெருமெருத்த தமிழ்ப் பெருமகனையும் போற்றி
ஆயிரம் ஆயிரம் கவிதைகள் புனைத்துப்
போனார்! ஓர் காவிய மரணம் உருவாக்கும்
சோயகம் என் ஒங்கொரு முகமாயும் மேல்

விட்டிருப்பேனே!! தமிழ்
நாட்டில் கவிப் பெருமகன்
என்று இதை இப்போது
நினைவுடன் நினைப்போம்.

மாணசாள்

இராஜேந்திர
நான் கவிஞனாக
புன் அகல் உரு
வாகியிருப்பேன்
காணுமி
எனக்கு இத்தத்
உணதமைய எழு

தவத்தது உத்தரம் தருகின்றன. அந்தப்
போராட்டம் இத்தத் கவிதைத் தருவாய்க்க
விளங்குகிறார். என்னுடைய இதன் உத்தரமகன்
சத்திரம் சான்றமகன் இளையோன்க்கு
மறைத்து தொண்டிருக்கும் ஒரு வீர இளையன்.
கொடுவாரை மேலிர் நமக் கொழுந்தான்
தென்னகன் இளங்கிளா போன்.

சத்திரம் சான்றமகன், இராஜேந்திரர் நம்
கத்தவியிடத்துக் கூட்டிப் போனாற்பிறந்து
மணிமது. ம் புனைத்து போனல் சாவத்தின்
அருக்குத் கமார் துப்பது வயதென்று ஒரு
கின்றன அவர் ஆட்டிவிட மாபெரும் வர
தாற்று திருந்தென் இன்னும் வல ஆண்டுகள்
சென்ற தடைபெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே
அந்த மன்னர் பெருமகன் இளம் கவிதைத்
தவையாக வைத்துக் கொண்டு கத்தவியைத்
முடிவிட்டார். அவருடைய பெருமகன்கு
காணாது என்ன அருங்கெடுகள். சான்றமகன்
இத்தம் சத்திரம் கத்தவியின் பிள்ளையிடத்
தமக்கி இவன்புற இவயத்தின கயிர்த்
தான் அந்த மேல்மகனின் கவிதைத் பவரீ
வருகிறார்.

சொழக்கின் புனைகொடியவைத் தமிழகத்
தின் போதுக் கொடியாக புத்திக் கொண்டு
திக்கெட்டும் பாவத்து சென்றனர் வட்டக்
கவிதை மாணசாள். அத்தமைய திரிச
கின் குதவியை இராஜன் தென்னகன்
இளையோன் வன். சொழக்கைகாவே
வாழ்த்து சொழக்கைகாவே போராடித்
திரிசம் புத்த கொழும்புராஜாப் புதியவரை

தின் வழித்தொறவ அவன். இரா
ஜேந்திரரைப் பெருமெருத்த வீரத் தாய்
வாணவகன்மாதென்கை எத்தக் கொடுப்பார
துர் வேலிக்குள் பெருமெருத்தபிறா
குகி குய்தான் இளங்கிளாவையும்
பெருமெருத்தது.

இளங்கிளா மேலின் வட்டியக் கவிதை
கன். அவன் முத்திர போர்க்களங்கள்,
அவனது வீரம். காதல் மூத்திய அவன்

புதல் போராட்டம்
கன். இவ் தவையே
தான், இவ் தவையே
கிரும்புகிறேன். தன்.
இராஜேந்திரர் தன்

வதைய வாதகர்களாகக் காட்டியதை நான் மறந்து விடவில்லை. முற்றிலும் வர்க்கத்துப் பொத்திரங்கடையும் திவ்யஞ்சிவனாய்விட்டதுபோல கோண்ட சித்திரக்கதையாக இருக்கிறது. வர்க்கத்தையே உற்பலக் கதை. வர்க்கத்திரவகனின் பெயர் வர்க்காறு நூல்களில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இன்னும் வர்க்க இக்கதையில் மட்டும் வர்க்க வர்க்கிப்பவர்கள். சித்திரச் சான்றகையன் உற்பலக்குக் கதைவர்க்க அளவுக்கே ஏற்றாகக் கொண்டிருக்கிறான். போதும் சித்திர ஆராய்ச்சியாளர்கள் கனக சான்றகை விடைக்காமலாய்க் கிற்றின இவை வேண்டின இன்னும் விட்டு வைத்திருக்கிறார்களா?

முதல் அத்தியாயம் சோலைமலைச் சாலை

தேவர்களாயிரத்து நாற்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சித்திரை மாதத்தில் ஒரு நாள் முதலகம் போனது.

விளையோடு வின் பின்மீப் பின்னது ஊட்டு மரங்கள் நிழலும் மலரும் உதிர்ந்திருந்த சோலைமலைச்சாலையில் குதிரைகள் இரண்டு விளரந்து சென்று கொண்டிருந்தன. பாண்டை சுருகுமூரடான மயங்காய் பாண்டை குதிரைகளும் அர்பு தாட்டு முரட்டுக் குதிரைகள். அந்தக் குதிரைகளின் சோழ வள நாட்டில் காவேரிக் கரையிலும், காவேரிக் கரையை ஒட்டி மண்டிக் கிடத்த புகழ் புத்தும் தங்குகக் கொழுக்க வயத்திருந்தன. குழந்தைகளின் வளரப்பெறு போனபோது குதிரைகள் வளர்த்தாரின் சோழ நாட்டினர். மனிதர்களுக்காக அங்கு தெய்வ வீரத்தது: குதிரைகளுக்காகக் கொள் குவித்தது.

ஏறக்குறைய ஒரு மாதத்துக்கு முன்னும் தந்தைமாதகரை விட்டுக் கிளம்பிய அந்தப் புரவிகள், சோநாட்டிலும் தென் பாண்டிய நாட்டிலும் உதறி அலைந்து விட்டு, இப்போது மதுரைக்கு அருகே உள்ள சோலை மலைக்கு வந்திருக்கின்றன. அவைகளின் வயதில் வயதானவற்றை மண்டபத்தை விட்டுப் பதப்படுத்தின. இன்னும் எங்கெல்லாம் உற்றியியை வேண்டினோ? அவைகளுக்குக் காவேரிக் கரையின் புகழ் புத்தின் திவ்ய அடிக்கடி காழுவதுண்டு.

"எப்படியும் இன்னொரு நாள் கொடும்பாளூர் அரண்மனைக்குப் போய் விட வேண்டும்" என்னுள் முதல் குதிரையின் மேல் வீற்றிருந்த இளைஞன்.

"என்ன சொன்னாய், இளங்கோ? கொடும்பாளூருக்கா? சொந்த ஊரின் திவ்ய வந்து விட்டது போகிறார்களே."

"வந்தவேலை பெய்வாய் ஒரு வழியைப் முடித்து விட்டதே! சோலைமலைப் பகுதி

அந்த இடைவேளையில் ஏறியே இக்கற்பினையின் சில கொடிக்காய் படரச் செய்திருக்கிறேன். ஏதாவது ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் உதாரணியின் மீது உற்சாகத்துக்கு மதிப்பளித்து இதன் வரவேற்பாளர்கள் எங்கே தங்கியிருக்கிறார்கள்."

தயிர்ந்திரு நாட்டை மீண்டும் போய் விளையும் முயற்சாக, புகழ் பெருக்கும் தாயகமாக, அன்பும் அறிவும் அருளும் மலரும் தங்க சோலைமலைக்கு வரவேண்டியதே. ஆகவே வர்க்கங்களின் சிலரிடமாவது இத்தகைய தூதரடி விடுவாது அதுவே எவ்வுதேவர்க்கத்தின் பாலாகும்.

கனிக் கன்கொண்டும் விட்டு விட்டு, குதிரைகள் வேகமாகத் தட்டிவிட வேண்டியதுதான்."

"அட்டா! இத்தச் சோலை எய்வளவு செழிப்பா யிருக்கிறது. பார்த்தாலா? பாண்டிய நாட்டுக்குள்ளேயும் இப்படி ஒரு அழகு பதுங்கியிருக்கிறதே!"

"பாண்டிய நாடு என்று சொல்லுமாதே, வீரமல்லா!" என்னுள் முதல் குதிரையின் சென்ற இளங்கோவென். "குமரீய் வீருத்து வெங்கி வரையில் இப்போது நம் புகழ்க்கொடி பதப்படை மறந்து போய் விட்டாலா? தென்சோழ மண்டலம் என்று சொல்."

வீரமல்லா சிரித்தான்.

"என்ன சிரிக்கிறாய்?" என்று விளந்து கேட்டான் இளங்கோ.

"பாண்டிய நாடு என்று பெயரைக் கேட்டவுடன் உனக்குக் கோபம் வருகிறதே. ஆனால் பாண்டிய நாடு இன்னும் நம்மோடு ஒட்டியிருக்கிறதே என்று சிரித்தேன்" என்னுள் வீரமல்லா. "பாண்டியர்கள் நம்மோடு ஒட்டிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக வெட்டிக் கொள்ள முயல்கிறார்கள். இதைத்தானே நாம் இவ்வளவு நாட்களாகப் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம்? சேரனும் பாண்டியர்களோடு சேர்த்து நம்மைப் பதுங்கித் தாக்க நினைக்கிறான்."

இளங்கோவென் அவட்சியமாகச் சிரித்து விட்டுக் கூறினான்: "சோழர் கனிக் கயவால் நாடாளும் உரிமை பெற்ற இத்தப் பாண்டிய மீன்கள் புகழிடம் தங்கள் பார்த்தின்றன. சேரனின் ஒடித்துப் போன கிள தன்னை நிமிர்ந்துக் கொண்டு புகழின் மீது அம்பெய்யப் பார்த்திருக்கிறது. வீரமல்லா! மீன்களால் புகழை விழுங்கவும் முடியாது. ஒடித்த கிள இவ் வன்றமே நிமிர்ப் போவதும்

இங்கே! இவ்வளவுக் கண்டு அஞ்சும் அளவுக்கு நீ போகமுடியாவிட்டால்?"

"ஊரமங்கள் ஒருபோதும் கோமுகப் பந்திக் கூறிக் கொண்டால் அவன். இவர்களை! நமக்கு ஊரமும் வேண்டும்; ராஜகத்திரமும் வேண்டும். எனக் கொள்ளலோ சொழிகளின் ராஜகத்திரத்தில் அவ்வளவு தம்பிக்கையில்கில். ஊரத்திரம் வேற்றிற்கு போக வேற்றி பெறுகிறார்கள். வென்ற நாடுகளைக் கட்டி ஆளத் தெரிவதில்கில்."

"சொழி சாஸ்திரப்பதில் ஆட்சி வைப்புகூற கூறும் அளவுக்கு உன் அறிவு வளர்ந்து விட்டதா? ஊரமங்கள் இதுபோன்ற கொள்கைகளைத் துறையிடவே விரைவில் உறவு தளவது. பெருந்தகையம் போலக் கூடிய பரிந்த பண்டங்களாக ராஜ கத்திரம் தம்முடையது. வென்ற நாடுகளை கொள்ளும் அறித்து அடிமைப் படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணும் தம் மன்னர்களுக்கு இங்கிலா, தாங்களின் உபத்தேசக் கட்டி ஆள வேண்டுமென்ற பராமாரம் அவர்களுக்குக் கொடுவது. பாண்டியர்களை அவர்களுடைய பகுதிகளில் ஆள விட்டிருப்பதும், சேரனுக்கு அவன் நாட்டைக் கொடுத்திருப்பதும் ராஜகத்திரமல்லவென்று நீ நினைக்கிறாய்? தம்முடைய திவ்யமையை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை நிறை செய்து விடுகர்கள். அங்கங்கே உன்ன நமது தேர்த்த படைகள் அவர்களைக் கண்டா வித்து வருகின்றாய்."

"தேர்த்த படைவீணருக்கே தெரிவாமல் நடைபெறுபவ ரவிய சத்தாருகளைப் பற்றி நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?" என்று கேட்டான் ஊரமங்கள். "தேர்த்த படைகள் இருக்கும்போது என் தம்மை அனுப்புகிறா சக்கரவர்த்தி?"

"தேர்த்த படைகள் தெரித்து சொல்லியதாய்தான் தம்மை அனுப்பியிருக்கிறார். இன்னும் தம்மைப்போல் பலர் படைகொண்டிருப்பா ருடம்பட்டிருக்கிறார்கள். விவரம் இத்துப் பாண்டியர்களின் கதி அறிதாலொரம்பு போகிறது. பார்!"

"பாண்டியர்கள் என்ன பெயரே உனக்கு வேம்பாயிருக்கிறது. இவர்களை!" - ஊரமங்கள் சொன்னார்.

"முற்காலப் பாண்டியர்கள் இந்த நாட்டின் மன்னர்ப் பார்த்தவர்கள். தெரிஞ்ற தவறாமல் கொடுகொடுவாய் வர்கள். என்னவென்றுத் தீங்கிழைத்ததால் தன்னுடையபேய் மாய்த்துக் கொண்ட தெருஞ்சேயியையும் பாண்டியம்தான். இப்போது தங்கள் மன்னரையும் சமத்தவர்களிடமிட்டு விட்டு, தமீழ் மன்னருக்கெதிராகச் சதி செய்கிறார்களே இவர்களுடைய பாண்டியர்கள்

தாம்! தமீழ் நாட்டின் ஸுபேத்தர்களுக்குத் தம் ஒத்துமை மட்டும் இருத்தித்ததால் தாம் இந்த உபத்தேசமேய் வென்றிருப்போம். ஒத்துமை கெட்டதால் தம் தமீழ்க் குமை."

"சுழத்து மன்னர் மதித்தவர் சொழி நாட்டின்மீது சேரரும் பாண்டியர்களும் எனக் கொள்கர்கள் போயிருக்கிறதே!" என்றான் ஊர மங்கள்.

"பாண்டி! சூழ மன்னர் ஸுத்தாம் மதித்தவர் ஒரு பேரமது. தம்முடைய படைவீரர்களைப் பராமரிக்க முடியாமல் அவர்களுக்கு அஞ்சிப் பராகளைத்திவ் ஒடி ஒளித்தவர் அவர். சேரரும் பாண்டியர்களும் சேர்த்து அவரை வீரராகக் பார்த்திருக்கக் கரிபுடைய கொள்கை சொழி களில் என்னவென்று பாண்டியர்களுக்குத் தம்பிக்கை இருத்ததின்கில். தெருதாட்டினாக சூழத் தம்மங்களை ஒரு கட்டி உறவாடிக்க கட்டிப் பரந்து வருகிறார்கள். தாங்கள் பெற்றதெடுத்த பெண் வாரகளை அனுப்பி சூழத் தம்மங்களை அந்தப்பரந்தவர்களை அவர்களிடும் மகிஷினாக்குகிறார்கள். இவ்வளவுதரம் அவர்கள் உறவாடிய பிறகு ராஜகிந்தி பாண்டியன் காயத்திவ் சூழத்துக்கு அவன் எடுத்துச் சென்ற மணிமுடியை இன்னும் சூழத் தம்மங்களை பாண்டியர்களிடமிருப்பிக் கொடுக்கல்கில். அந்த முடிவைப் பெறுவதற்காகச் சொழிகள் நடத்திவ் போர்கள் எத்தனை தெரியுமா?"

பெரிக்கொண்டிருக்கும் போதே இவர்களைவெளிக் கூடக் கொபத்தாம் வித்தது. விவர்களை ஒளிகள் குத்து குத்தாம் அவன் முகத்திவ் அழிப்பின்கில். வாய் வாய் முகங்கள் போக் கொடிட்டிருந்த மீசை மெய்யத் துடித்தது.

தம் முகத்தைத் தடைத்துக்கொண்டு, கொபத்தை அடக்கிக் கொண்டு, அவன் மேயை தொடர்ந்து பவிரான்:

"சொர் எழுபது ஆண்டுக்கு முன்பு குத்த பராத் த சொழி சூழத்துக்குத் துது அனுப்பி அந்த முடிவைத் திருப்பிக் தரும்படி தப்பு முறையிவ் கொட்டனுப்பினார். சூழத் தம்மங்கள் தாங்களே உதயன் அதை மறுத்து விட்டே, சொழிப் பெரும் படை சூழத்துக்குப் புத்தது. மன்னன் உதயன் நாட்டை விட்டு ரொகைத்துக் காட்டுக்குள் ஓடி ஒளித்தானே தவிர, முடிவைத் தரவில்லை. அடுத்த நாற்போய் இப்பது ஆண்டுடன் கழித்த இரண்டாம் பராத் த சத்தர சொழி அதற்காகவே படைபெருத்தார். அந்தப் போகிவ் ஊரமனை எவ்நிவ் என் பவிய தா ததா கொடுப்பாராது? பவிய வேண்டாப பந்தித் கொண்பப்பட்டிருக்கிறாயா? சத்தர சொழிவ் வந்து வக அவர். தமது வந்து வக சூழத்திவ் இப்பது

முறித்துவிட்டே, சுத்தர சோழரும் மனமுடைந்து திரும்பினார். மூன்றாம் முறைப்பாக, தான் பிழைத்ததற்கு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ராஜ ராஜன் காலத்தில் இதே ஐந்தாம் மலித்தன் மீது ராஜேந்திரரே படை திரட்டிச் சென்றார். மலித்தனும் தம் முன்னோர்களைப் போலவே, நாட்டை விட்டு விட்டுக் காட்டுக்குள் ஓடி ஒளித்தாரே தவிர, பாண்டியரின் தமிழ் முடிசைத் திரும்பிக் கொடுக்கவில்லை."

"மூன்று முறை போர் கொடுத்தும் முடிசைத் திரும்பப் பெற முடியவில்லையா?"

"ஆமாம், வீரமல்லா! பாண்டியன் ஒருவன் தன் அநியாயமையால் செய்த பெரும் பழிசைத் துடைக்க மூன்று போர்க்கள் போதவில்லை. தன்மார் கொடும்பாளன் விறிய வேளாசின் ரத்தத் தவயிர், ஆயிரக் கணக்கான சோழ வீரர்களின் உயிரையும் சூடித்த முடி ஆது. இன்னும் அது அநிகதான் இருக்கிறது."

"தீசோகுவதெல்லாம் சரி, இளங்கோ! ஆனால் சோழர்கள் என் பாண்டியர்களுடைய மனிதமுடிசைப் பற்றி இவ்வளவு அதிகமாகக் கவலைப்படுகிறார்கள்? பாண்டியர்களுக்கே இல்லாத அவமானம் இவர்களுக்கு என்ன வந்து விட்டது? எந்த ஒரு இத்தனை போர்க்கள்?" என்று கோட்டான் வீரமல்லன்.

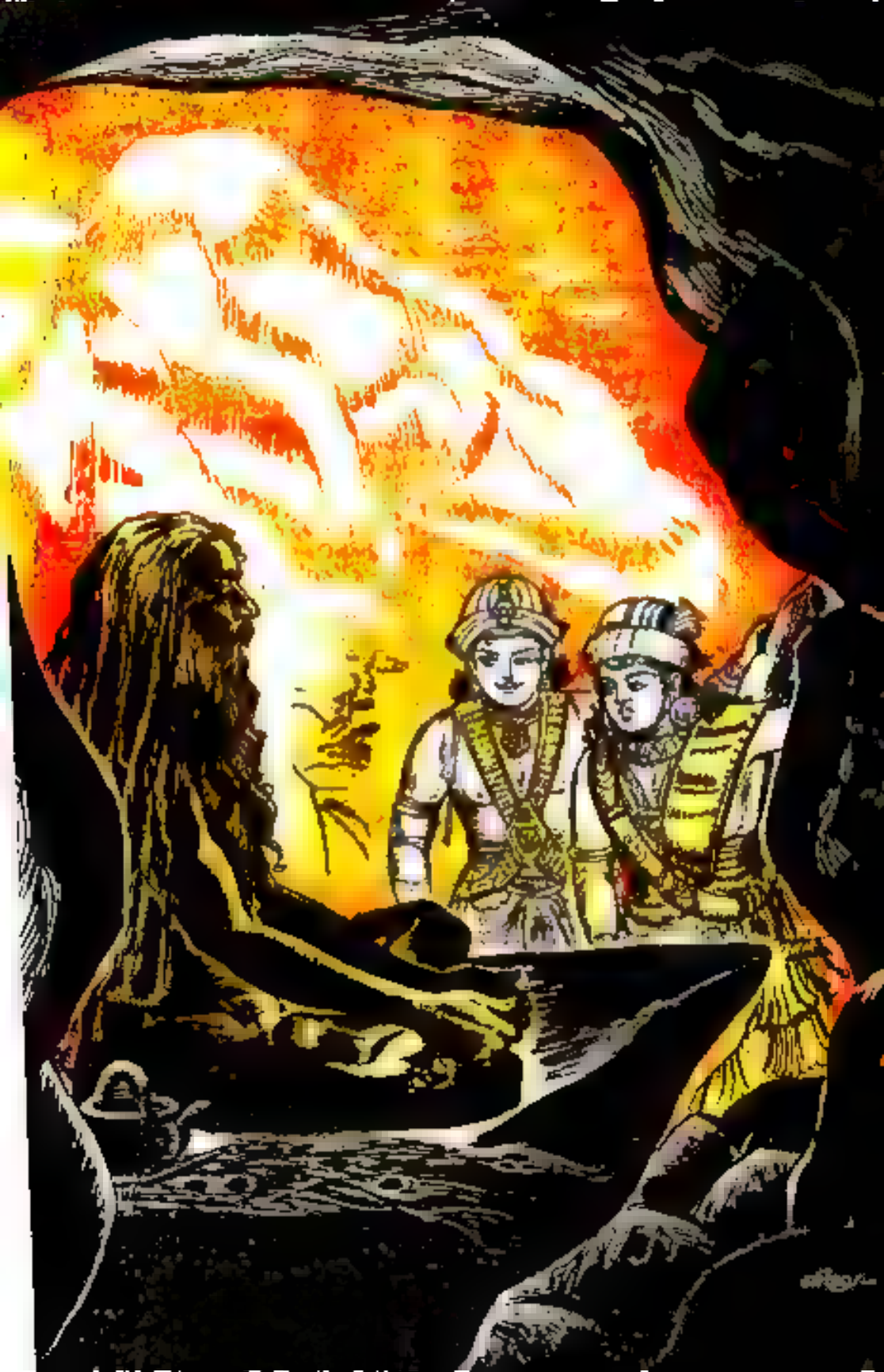
"வீரமல்லா! தீநிழலடை அரையில் தந்தை வீரமெய்கையான ராஜராதிரின் மரணத்தினாலாகிய அவருக்கும் பக்கத்தில் இருந்திருக்கிறோரா? இருந்திருந்தால் இப்படி ஒரு வேளியை இவ்வளவு அவட்சியமாகக் கெட்டிருக்க மாட்டாய். ஆ! அந்தக் காட்சியை நினைத்துப் பார்க்கும்போதெல்லாம் என் நெஞ்சு கிம்மித் தொண்டையை அளர்த்துக் கொள்ளுகிறது. தன்பா!"

இளங்கோவின் கண்கள் கொந்தவைக் கண்ணாகக் கிவந்தன. "அது தமிழ் மூல வீரமல்லா! தமிழ் மண்ணின் முடி!" என்று உறுமிறான். "தமிழ் நாட்டுக்குள்ளே வேண்டாமானால் நாம் சோழர், சோழர், பாண்டியர் என்று பிரித்துப் பேசிக் கொள்ளலாம். தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே நாமெல்லோரும் தமிழர்தாம். மரனுக்கு அவன் உயிர் பித்தத்தாலும் அது தமிழ்க் குலத்துக்கு சேர்த்த அவமானம். - இதைத்தான் ராஜராதிரி தம் மைத்தலும் உறுபுறத்தில் உறிவிட்டு, அவரிடம் வாக்குறுதி பெற்றுக் கொண்ட. தம் ஆட்சிக் காலத்தில் அந்தப் பெரும் பழிசைத் துடைக்க முடியவில்லையென்ற ஏக்கத் தொரு கண்களை மூடினார். மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ராஜேந்திர மரமல்லர் தம் தந்தைக்குக் கையடித்துக் கொடுத்த அபை நேரத்தில், நானும் என் சொன்னால் பாட்டன் கொடும்பாளன் விறிய வேளாசின் ஆவியிடம் கையடித்துக் கொடுத்தேன். 'மன்னருடன் நானும் சமத்துக்கு வருவேன். முடிசைக் கொண்டு வர முடியுமாவிட்டால், நானும் உங்களைப் போலவே, போர்க்களத்தில் வீர மரணம் எய்துவேன்' என்று கூறிக் சபைத் செய்தேன். பாண்டியர் முடியென்னு நீ அமைத் சொல்கிறாய்? இன்னொருமுறை அப்படிச் சொன்னாதே! அது தமிழ் முடி!" என்றான் உறுதியான குரலில்.

இளங்கோவின் துடிப்பு மிக்க பேச்சு வீரமல்ல மூத்தகரையனுக்கு விப்பனையும் பிரமிப்பையும் தந்தது. இந்த இளம் வயதில் எவ்வளவு விஷயங்களை அவன் தெரிந்து வைத்திருக்கிறான்! சோழர்களுக்கென்றே வாரும் தியாக உணர்ச்சி எப்படியெல்லாம் அவனிடம் கொழுந்து விடிகொண்டிருக்கிறது! அவனுடைய தகைத மதுராத்தன வேளாள் வளர்த்த வளர்ப்பின் பவனு இது? கொடும்பாளன் வேளின் குலத்தின் மீதே வீர மல்லனுக்கு ஓர் பெருமதிப்பு உண்டாயிற்று. அதோடு அவனுக்கே விளங்காத ஓர் அருவையும் திடீரென்று இளங்கோவின் மீது ஏற்பட்டது.

இளங்கோவைக் கிளறி விட்டு வேடிக்கை பார்த்த வேள்குமென் பதற்காகவே, "தன்பா! இன்னொரு விஷயம்..." என்று மெல்ல இழுத்தான் வீரமல்லன்.

"என்ன வீரமல்லா?" என்று வினவிலான் இளங்கோ.

"பாண்டியர்கள் சமீபத்து மன்னர்களுக்குப் பெண் கொடுத்திருப்பதைப் போலவே, சோழர்களும் வேங்கி மன்னர்களுக்குப் பெண் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ராஜேந்திரரின் தங்கை சிறிய குத்தகையதான் வேங்கி மன்னன் மிகுனாதித்தனின் பட்டத்தரசி என்பதை மறந்து விடாதே! அரசரின் ஒருவருக்கொருவர் அரசியல் உறவுக்காகப் பெண் கொடுத்ததுக் கொள்ளுவதும் எடுத்துக் கொள்ளுவதும் எப்போதும் உண்மையான பழக்கம்தான். வேங்கி மன்னர்களின் சோழர்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறது; சமீபத்து மன்னர்களின் பாண்டியர்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறது. அது அவரவர்கள் சொந்த விஷயம்."

"பாண்டியர்களுடைய உறவுமுறையில் உண்மையிருந்தால் ஏன் பாண்டியர்களா வேயை தங்கள் முடிசையத் திருப்பப் பெற முடியவில்லை? சோழர்களே எதிர்த்தாக திணக்கும் சமீபத்தவர்கள், தங்கள் உறவினர்களான பாண்டியர்களிடமாவது அமைக் கொடுத்திருக்கலாமே!" என்று கேட்டான் இளங்கோ.

"பாண்டியர்களிடமிருந்து சோழர்கள் மனித முடியைப் கைப்பற்றிக் கொண்டால் என்ன செய்வதென்று சமீபத்தவர்கள் நினைத்திருக்கலாம்."

"தன்ருகப் பேசுகிறாய், வீரமன்னா! அதிலும் பாண்டியர்களுக்காக நீ பரிந்து பேசுவதைப் பார்த்தால் மிகவும் தன்ருக இருக்கிறது. விளையாட்டாக, என்னைப் பேசியதைப் போல் நம் வீரர்கள் வேறு

வாதிடமும் பேசி விடாதே. நான் உன் வாதத் திறமையைக் கண்டு நகைத்து விட்டுக் கம்மா விடுப்பேன், மந்தவர்கள் தவறாமே நினைத்துக் கொள்வார்கள்."

வீரமன்னன் இதற்கு எத்தனிதமான பதிலும் அளிக்கவில்லை.

மீதகு இருவரும் சிறுபொழுது மேனா மாளவே குதிரைகளை அவற்றின் போக்கில் விட்டுவிட்டு இயற்கையழகை ரசித்த காறு சென்றனர். இரண்டு குதிரைகளின் குன்றி நடக்கும் அளவுக்கு விசாலமாகச் சென்றகொண்டிருந்த பானை, ஒரு திருப்பத்துக்கு வந்தவுடன் குறுகலாக மாறி வது, குதிரைகள் மூன்றும் பீண்டுமாகச் சென்றன. அடுத்தாற்போய் பானை இரண்டும் குறுகிவது, நெருக்கமான செடி மொடியைப் பானையை அடைத்துக் கொள்ளும் அளவுக்கு மண்டிக் கிடந்தன. இருவரும் சீமே இறக்கிக் குதிரைகளைப் புதர்களுக்குள்ளே அழைத்துச் சென்று ஒரு சரக்கொன்றை மரத்தில் கட்டி விட்டு நடக்கத் தொடங்கினார்கள்.

உலர்ந்து சென்ற ஒற்றையடிப் பானையில் இளங்கோவேயை முன்பே சென்றான். போகும்போதே அவனுடைய கர்ணையான மீதியை இரு புதர்களிலும் இருந்த புதர்களை ஊடுருவித் கொண்டு சென்றன. குதிரை மீது அவன் பேசிக்கொண்டு வந்தபோதுகூட அவன் கண்கள் இந்த வேங்கிய்தான் முன்கிற்றித்தான். அந்த அப்போதும் வீரமன்னன் கவனித்தவர்களை; இப்போதும் கவனித்தவர்களை.

இளண்டாய் அந்நியமன் இரு விழிகள்

மீதகுமான் தனக்கு வடமேற்கே பன்னிரண்டு கை தொலைவில் உள்வது அழகர் மலை. அந்த மலைக்குப் பத்பல பெயரிட்டு அழைத்திருக்கிறார்கள் தமிழர்கள். சோலையினை, தண்டியமலை, இடபகிரி, திருமால்குன்றம், திருமாளிகுன்றுசோலை — இப்படி அதற்கு எத்தனையோ பெயர்கள்.

புத்த பீஷு-க்களுக்கு அது புலகிடம் அளித்திருக்கிறது. சமணத் துறவிகள் அங்கே வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். கரையிலும் கயணாவரணமும் அங்கே வந்து தத்தமக்குப் பிடித்தபெயர்களை அதற்குக் குட்டி, மதித்திருக்கிறார்கள். பன்மொறு கால மானுதங்கடையும், சமைய மானுதங்கடையும், பெயர் மானுதங்கடையும் கண்ட மலை அது.

அந்த மலைகளான அழகு கொழிக்கும் சோலையினதான் இப்போது தென்னவன் இளங்கோவேயும் வீரமன்னன் குத்

தரையனும் மென்ம நடத்து சென்றனர். வேலமாக விசைத்து செல்ல வேண்டிய வேகமும் அவர்களுக்கு இருந்தது. உடனிலும் தெம்பிருந்தது. என்னுளும் இயற்கைக் கண்ணி அந்த இளஞர்களை மூத்திலும் மயக்கி விட்டான்.

மனிதர்களின் சத்தடியே இவ்வாறு பிரதெயம் போல் தென்பட்டது அது. மலைப் பரம்புகளைப் போல் விரிந்து கருண்டிருந்த சிறுசை மரங்களின் வளப்பைப் கண்டு விவந்தான் இளங்கோ. பங்கையப் பறவைகள் பாட்டிகசைத்துப் பறந்தன; வண்டுகள்கள் பறவைகளின் பாட்டுக்குக் கருதி கட்டின.

கட்டிக் கட்டமான வளமுத்திப் பூக்களை ஒட்டிவிழித்து மந்திரேட்டித்துக்குக் காத்திப் பிதந்து சென்ற காட்டி, பகற்ற மலரிதழ்கள் ஒன்று கூடிச் சிறகடிப்பதைப் போல் தொந்தியது. மலை உச்சியிலிருந்து இழிந்து வரும் அருவித்

விட்டைப் பக் கைத்திரையில்
முத்திரையாக வெளுக்கல்

உங்கள் பற்களை

பாதுகாத்துக்

கொள்ள

1990.
Wisdom

உங்கள் பற்களை ஆரோக்யம்
பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்—
‘விட்டை’ பிரஷ் கொண்டு தான்
இதழ் இரத்தினம் பக் துணிகவும்—
துடிக்கலாகும் காப்பாட்டத்தால் இத
ழும் அகலாதி துணிகவும்.

உத்தியோகம் திட்டவாக உழைப்பித்
தவறாமல் ஆக்கப்பட்ட ‘விட்டை’ பிரஷ்
பற்களை முத்திரைப் பக் கைத்
தெய்வநாடு அமைத்துள்ளது. பல்
காலம் கவனிப்பு காணாமல் பிரஷ்
கைகளை ஏற்றித் துடிக்கலாகும் பிரஷ்
துணிக பக் கைகளைக் கைத் துணிக
கைதும் படுக்கைப் அமைத்துள்ளது.
கைப்பிழைக் கைப்பிழை பிடுகுதலை
கைதான் ரொம்பவும் பக் இருக்குவதில்
கைதம் ரொம்பக் கைதலை. அருகாமம்
பிழைக்க கைதில் ‘விட்டை’ பிரஷ்
கைப்பிழை கொண்டுக்கல்.

நீடித்து
உழைக்கும்
இத் பிரஷ் ।

மேகம் உடன் இணை போனது போக்கு கைத்திரை
தங்கள் ஆண்டு விழாவை மே 19-ந் தேதி சேல்பாக்க
மேண்டலுடன், திரு. ச. என். இளங்கோவாசித்த விழாவுக்
குத் தங்கையாட்களில் பங்கேற்ற கருங்கோது. மேகம் உடன்
இணை கமேட்டர் தங்கையாட்கள் மகிழ்ச்சி குட்டுகிறார்.

என்னியொருத்தி, எதிர்ப்புடும் இவ்வழி
களைக் காண வெட்டுவதன் போல்,
நாணிக் கோணிக் கொண்டு ஒருபுறமாகக்
குறித்தோடி ஒதுங்கினான். அவனுடைய
தலையின் வேகத்தில் ஓர் சாகசப் பர
பரப்பு தெரிந்ததே தவிர, உண்மை
காண வேகமில்லை. அது. விசாரத்து செல்
வாது! போல் ஒரு பாவனை. அவ்வளவு
தான்! விசாரத்தோடானும் அவரின்
எண்ணியிருந்து மறைத்து விட்ட கருமே
என்ற அச்சமே அவனுக்கு?

கவகவென்று சில இடங்களில் அவன்
சிரித்தான். சில இடங்களில் அவன் மன
கனிடம் ரகசியம் பெரிதான். இன்னும்
சில இடங்களில் சதங்கையொளி குறுங்கு
அவன் குறித்தான். இவ்வழிகள் இரு
வரும் தங்கள் வழியில் ஓட்டத்தில் அவன்
குறுக்கிட்டது கண்டு, தங்கள் மனக்
கொண்ட மட்டும் அவனை இரு கரங்களா
தும் அள்ளி அள்ளிப் பருகி விட்டு மேலே
சென்றனர். வயிறு இடம் கொடுத்திருந்
தாய் ஒரு கொட்டுத் தண்ணீரைக்கூட
அவரின் அதற்கு மேல் உருண்டோட
விட்டிருக்க மாட்டார்கள்!

நீருண்ட மயக்கத்தில் மதுவருத்திய
வண்ணைப் போல், "இளங்கோ!" என்ற
தன் தன்பாடு அழைத்தான் வீரமல்லன்.

அநே மயக்கத்துடன் இளங்கோ
அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"இந்தச் சோலைமே அருகில் தன்
னீரைக் குடித்து விட்டு, இப்படிச் சாலை
திரையில் நடந்து செல்லும்போது, உன்
மனத்தில் என்ன ஆகை எழுந்தது,
இளங்கோ?"

"சொல்வாட்டுமா?"

"உடனே சொல்!"

"உதவத்தில் எங்கெங்கே இப்
படி அழகான இடங்கள் இருக்
கின்றனவோ, அங்கெல்லாம்
சென்று புரிக் கொடி நாட்ட
வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.
இதற்காகவே கடல், கடத்து,
மலை கடத்து, வீரப் படைகளைத்
திரட்டிச் செல்லவேண்டுமென்று
தோன்றுகிறது. மார்பகத்தின்
மயிர்க்காம்புகளெங்கும் எதிரி
களின் வேல்கள் பாய்ந்தாலும்,
இறுதியில் வெற்றித் திருமகனைச்
சோழ நாட்டுக்குக் கொண்டு
வந்து சேர்க்க வேண்டுமென்று
தோன்றுகிறது!"

"முட்டாள்!" - விழுந்து
விழுந்து சிரித்தான் வீரமல்லன்.
"இளங்கோ! உனக்காக நான்
அதாபப்படுகிறேன். உன்வி
டம் வயதுக்குத் தக்க உணர்வ்
பெறு வெடயாது."

"வீர உணர்ச்சியைப் பெறுவர்களுடைய
உணர்ச்சி பெருகிறது?"

"பொர்க்கைமப் புலம்போது வீரமும்,
புதுசோலைமக் காணும்போது காந்
தும் தோன்ற வேண்டும் தன்பா! இதோ
பார்க்க, இதைப் போன்ற இடங்களுக்கு
நம்மைப் போன்றவர்கள் தனியாகவே
வரக் கூடாது! காதுகளில் கரம் பற்றி,
தவறும் அவன் இடை தாங்கி, மெல்ல
அவனை அழைத்து வர வேண்டிய அழகுச்
சோலைமக்களா இது?"

"காதல்!" பரிசாசத்துடன் சிரித்தான்
இளங்கோ. "இங்கெல்லாம் என் காதலை
வரமாட்டான், அவன் பொர்க்கைமக்
களில் எனக்காகக் காதலிக்குகிறான்."

"அவனை தம்புலத்தில் பாணியில்,
தன்பா! உன்னைவிட உன் எதிரி வீரம்
உன்னைக்கு இருந்ததாய் அவன் தோளில்
சாத்தினதும் மாயக் காதி அவன் -
இளங்கோ! உன்னைப்பற்றி எனக்கொம்
தும் தெரிவாதென்று நினைத்துக் கொள்
காதே. நான் உன்னுடைய உண்மையக்
காதலியை நினைவு'டுகிறேன். நீ தருகை
மாதலர் திரும்பப் போகும் தன்னுளை
எதிர்பார்த்து வயிற் பிழி வைத்திருக்
கிறான் பார்க்க, அவனை..."

உர்ணமவாக வீரமல்லனின் முகத்தில்
தன் விழிகளைச் சொருகினான் இளங்கோ.
"என்ன சொல்கிறாய்?" - அவன் குரலில்
கரும தோளித்தது.

"அரண்மனைவின் அத்தப்பாரத்தில்
உவவும் அருள்மொழி உன் முறைப்
பெண்பாவே? சோழப் பேரரசர் தம்
புதல்வியை உனக்குக் கொடுக்காமல்
வேறுவாருக்குக் கொடுக்கப் போகிறார்?
உன் சொந்த அத்தை வீரமாதேவியை

மணந்த மாமன் ராஜேந்திரர். அவருடைய தாயார் வானவன்மாதேவியும் உங்கள் குலத்தில் பிறந்தவர். பரம்பரை பரம்பரையாக நடந்து கொண்டு வரும் உறவைத்தானே தானும் சொல்கிறேன்? இதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைவதற்குப் பதிலாக ஏன் ஆத்திரப்படுகிறீர்?"

"ஊராய்மா!" என்று கத்தி விட்டு. "அரண்மனை விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது சற்று அடக்கமாகவே பேசு; அறிவும் பெண்டுகளைப் பற்றி நீ வாயைத் திறவராமல் இருப்பதை நம்பது" என்று கூறினான் இளங்கோ.

"நானாக்து எது நடக்கப் போகிறதோ அதை இன்னதாகவே சொன்னேன். நாம் நட்பு முறையில் பழகுகிறோமே தவிர. உங்களைக் கொடும்பாளூர் இளவரசன் என்று நானே, என்னை நாடற்று வாரும் முத்தரையர் குலத்தவன் என்று நீயே நினைக்கவில்லை. அப்படி நீ நினைக்கிறாயா, சொல்? உன்னுடன் பழகுவதையே நிறுத்திக் கொள்கிறேன்."

இதைக்கேட்ட இளங்கோவின் கண்கள் கலங்கின. தந்தையர் ஆங்குகளாகியே இருவரும் ஒன்றாகப் பழகியவர்கள். அறிவும் 'நாடற்று வாரும் முத்தரையர் குலத்தவன்' என்ற சொல்லை அவன் வாயிலிருந்து கேட்ட பிறகு இளங்கோவின் மனம் பாசாய் உருவி விட்டது.

சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகராக அன்று விளங்கிய நஞ்சை மாநகர் ஓடுகளத்தில் முத்தரையர்களதுமடைய ஆட்கிக்கு உட்பட்டிருந்தது. முத்தரையர்களது கொடும்பாளூர் வேளிலும் பல்லவர்களுடன் உறவு பூண்டு நின்றதற்காக அக்கி திகழ்த்த காலம் அது. சோழர்களுக்கும் கொடும்பாளூர் வேளிலுக்கும் ஏற்பட்டிருவான முறையால் உறவு ஏற்பட்டிருந்ததோ, அதே போல் வேளிக்கும் முத்தரையர்களும் அந்தக்காலத்தில் உறவு பூண்டொழுகினார்கள்.

இவ்வளவையுள் நினைத்துப் பார்த்த இளங்கோ, தங்களுடைய வளர்ச்சியையும், தங்களுடைய முன்னாள் உறவினர்களான முத்தரையர்களின் சிறப்பினையும் ஒரு கணம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தான்.

"ஊராய்மா! நாடற்று வாரும்பன் என்று மட்டும் இனிமேல் நீ சொன்னக் கூடாது. மெலிக் கணக்கப் போரில் சத்தி வாசிரய மன்னன் ஏறியிருந்த யானையைக் குத்தி வீற்றதும் முயற்சியின் உன் தமையன் ராஜாங்கம் முத்தரையர் உயிர் இழந்ததை நம்முடைய மன்னர் மறந்து விட்டாரென்று நினைக்கிறாயா? அதனையும் தானே உன்விடம் தனிப் பரிகாராட்பு. உன்னைச் சேனையில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். காலம் வரும்; பொறுத்துக்

சிரிக்காதே!

அதலை!

"பிடி வந்ததிக் தரக்கொல்லி உன் மனை உன் கழுத்தை அறுத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னாயே, இப்ப என்ன பண்ணுகிறீர்?" "இப்ப பிடி உறுத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்!"

என்ன, என்ன, என்ன?

"வடை இருக்கா?" "இல்லை." "இட்டை இருக்கா?" "ஆகிவிட்டது!" "போன்ட் இருக்கா?" "தீர்த்து விட்டது." "காய் இருக்கா?" "கல்லாய் கிற்றுப்போய் விட்டது, சார்!"

"அப்போ போட்டல் ஒன்றை தரக் இருக்குமா சொல்லு!" "இல்லை, சார்! அதையும் மறவாவி இருக்குவருக்கு கிற்று விட்டார்!"

அம்மா பெரிதென்து...

"எவ்வை என்னவென்று கிளைத்துக் கொண்டாய், மலிகாதையா உட்குடுகோ...!"

"என்ன என்ன அப்பா சொந்தை?" "அட சம்மா இருடா... உங்கமமா விடம் போய்ச் சன்னகட போட வேண்டியிருக்கு! அதுக்கு ஒத்தவை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்!"

கடிசாரம் ஒழிக!

மாளேஜர் அதனைய சொல்லிக் கத்தாரம் ஒடி வந்தார். "மன்னிக்க வேண்டும் ஸார், தேரமாகி விட்டது! கொஞ்சம் அதிக தேர்ம் தூக்கிவிட்டுக் கொல்லு." என்று.

அப்பொழுது காரியாவைச் சிப்பந்திகை விட்டுக்குக் கிளப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். கடிசாரம் மலை நத்தை நாய்கைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தது!

சோப்பெறி வளர்ப்பு!

"மிஷின் வந்து சமைமச் சொம் பேதலாக ஆக்குகிறது. 'பட்டினி' அழகுத்தனவே எல்லா வேலைகளையும் மெஷின் செய்து விடுகிறது!"

"அந்த வேலையும் உங்களுக்கு மன தானே கண்ண அழகிக்க கொள்ளும் பட்டினி எவனோ கண்டுபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறாராம்!"

கொன், வீரமல்லா! தீயம் ஒரு நாட்டின் தலைவனாகத்தான் விளங்கப் போகிறது."

வீரமல்லா முத்தவரையுக்கு அவன் நண்பனின் சொற்கள் ஆரதவனித்தன. ஆனால் அத்துடன் அவன் அமைதி பெறவில்லை. இராமேசுவரம் உள் அந் மொழி நங்குசு பற்றி வேண்டியெல்லாம் இனங்கோ தயக்கம் உடையதாய் போக தான் தீர்மானித்தான். எப்படியும் தன் நண்பனின் வரலாக அமைதம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று ஆவன் வீரமல்லா முத்தவரையின் உதர்த் தயக்கத்துடன்.

"இனங்கோ! இந்தச் சொற்களையும் காதலையும் பற்றிப் போகத் தொடங்கியதாய் வேறெங்கோ போய் விட்டோம். உண்மையை என்வீடில் மறைக்காமல் சொல்லிவிடு. இனவரன் அருள்மொழி வீரன் கரம் உடையவரானான்?"

"இதை மட்டும் நீ கேட்காதே! உண்மையில் நான் கொண்டிருப்பதில் இன்னும் தீர்மானம் தொடங்கவில்லை. அதிலும் தஞ்சை அரசன்மகிஷ்குமார் எவ்வளவு என்வரையுடன் உறவிருந்தானோ தான் அங்குள்ளோடு பழகும் முறையில் ஒரு எங்கும் வகுத்துக் கொண்டுவிடுகிறேன். அவர்களின் கீழ் உன் எந்த தீர்மானம் சித்திரமாகிய கொடுமையான நூல் ஒன்று. இதை நாய்கள் மறந்தவிடவில்லை. இனவரன் அருள்மொழியோடு எப்போதாவது நான் போகேந்தால் என்வரையிடமே மதிப்பும் அன்புமே என் முன் வந்து நிற்கின்றன. நீ என் தீர்மானம் புரிந்து கொண்டாயா?"

"அரண்மனைப் பேருத்தேவிகள், உன் அந்தஸ்தை என்னும் பேசுவதில்லை?"

"ராஜேந்திரரின் எண்ணம் என்னவென்று யாருக்கும் தெரியாதா?"

"அவருடைய எண்ணத்தை யாராவும் அங்குள்ள எளிதான உள் கொள்ள முடியாது. அதை உண்டு கொள்ளாத வரை அரண்மனைப் பெண்மையின் வாய் தனித்திட வந்தையும் பேசியிட மாட்டார்கள். உலகத்தை ஆண்டவர்களில் யார் அந்தப்புரங்களில் அடிமைகளாக உழைக்கிறார்களா? ராஜேந்திர மாமன்மா இரக்கமுடைய, அவரை அறிவாமல் அங்குள்ளதில் ஒரு துருப்பிட அமைக்கவில்லை."

இதைக் கேள்விபுத்தவுடன் வீரமல்லாவுக்கே என்னவோ போல் இருந்தது. என்னும் தன்னுடைய நண்பனின் வரம் தெரியாத முறையை என்ற அவனுக்கு மனக்கேத் தொடங்கினான். "உரத்தாக்கு வேசி போட வாராய் முடியும்? இன்ன கோவை அருள்மொழி வீரனுக்குள் அவனைத் தடுக்க ராஜேந்திரர் என் முற்படுகிறார்? அவருக்கு இது போன்ற குணம் விசுவம்சனின் கவனிக்கப்போவது ஏது?"

இனங்கோயோ உருவெனத் தோற்றத்தில் அழகன், உன்னத்தில் வீரன், வலது வந்த உட்காண்காரன், நாடாளப் பிறந்த இனவரசன், ஏன் இன்னும் தனக்குரிய பெண்ணின் கயந்ததைத் தெரிந்து கொள்ளாதவனாக இருக்கிறான்?"

நீண்ட பேசுமுறை விட்டான் வீரமல்லா. தன்வரையின் தீர்மானம் தான் இருந்தால் எப்படி என்னவாய் வந்து கொண்டிருக்க முடியும் என்று விசேஷ கற்பனை அவனிடம் எழுந்தது. அதை அடக்க முடியாமல் வாய் விட்டுக் கூறத் தொடங்கினான்.

"இனங்கோ! உன்வீரப் போல் நான் இருந்தால், உன்வருடைய உரையும், உரிமையும், வாய்ப்பும் எனக்குத் திடத்திருந்தால், நான் அந்த அருள்மொழியை..."

"திறந்து, வீரமல்லா!" என்று குமுறியான் இனங்கோயேன். "என்னுடைய தீர்மானம் நீ இருந்தால், இப்படி ஒரு மனிதன் சொழ நாட்டு இனவரசனாய் பற்றிக் தாழ்வுகாய் பேசுவதற்காக, உன் உடைவாங்காய் அவன் நாயைத் துண்டித்திருப்பாய்!" என்று.

வீரமல்லாவின் தாக்கு இதைக் கேட்டவுடன் அவன் தொண்டைக்குள் ஒட்டிக் கொண்டது.

மகிஷன் உச்சியை அடைவதற்கு முன்னால், அதன் நெஞ்சினைய ஒட்டி, குணகமையப் போல் தெரிந்த ஒரு பாணதவின் பிளவுக்கு எதிரில் அவன் வந்தான். அத்துடன் பாணத நுழைந்தது போல் தோன்றியது. எந்தபெயராய் இனங்கோயும் வீரமல்லாவும் அதற்குள் எட்டிப் பார்த்தார்கள். இருவருக்கும் அந்தக் குணக்குள் முறையிற் எதுவுமே புலப்படவில்லை. பிறகு என்ன இரட்டுக்குப் பழிவெயுடன், உட்கார்த்திருக்கும் நிலையில் ஒரு சிலையைக் கண்டார்கள் அவர்கள். சிலை அவ்வளவுதான் போல் தோன்றியதாய் இருவரையும் உண்டையும் உண்மையான அருளை ஒரு சிறு பாய், மயிற்சிலி, உண்டவம் இவ்வளவு இருந்தன.

"அருகா போற்றி! அருகா போற்றி!" என்று முழுமுழுத்துக் கொண்டிருந்தது. சிலை வடிவிலிருந்த அந்த மனித உருவம். வீரமல்லன் ஒன்றுமினங்காத வன் மெய் தன் நண்பனின் முகத்தைப் பவத்துடன் பார்த்தான்.

"அருகே போற்றி!" என்று உரக்கக் கூவினான் இனங்கோ. தன் பவத்தைப் போக்கிக் கையாற்றத்தான் அவன் அப்படிச் செய்வது போல் தோன்றியது. உடனே கெடுப்புத் துண்டங்களைப் போன்ற தன் விழிகள் இரண்டையும் திறந்து அந்த இருவரையும் மாற்றி மாற்றி பார்த்தது அந்த உருவம். (தொடருக)

குறாத்
இண்டஸ்ட்ரீஸ்
புளரேஷன்
லிமிடெட்

சாம்ப்பியன்

(செஜெட்டிங்)

மை கசித்தும், தளையப்படும் எழுதி
காசித்ததை வழுலாக்கும் பேனா
விலும் எழுதுவதே ஒரு கவுன்மான
செஜெட்டிங். ஆனால்,
சாம்ப்பியன் பேனா அதற்குக்
வித்திகட்டு. அடம் வாய்த்த
அதிஞ்சை உத்திகளுக்கேற்பத்
தயாரிக்கப்பட்டுள்ள அப்
பேனாவிலும் வாகவாக எழுதும்
இன்பிம இன்பிம் எவ்வெவருக்கும்
கிட்டக்கூடிய விலைகளில்,
நானுவிதமான நிழல்களிலும்
வண்ணங்களிலும் கிடைக்கிறது.

கைலி மாரிலிங் ரிசர்வ்.,
லேகாக் கை, மெய்மெய்-2.

சி 2

Kalinga Tubes

**WATER & GAS
DISTRIBUTION**

KALINGA TUBES LTD.

33, CHITTARANJAN AVENUE, CALCUTTA-12
WORKS : P. O. CHUDWAN, CUTTACK (ORISSA)

“சூரியம் எப்பது ஒரு விளக்கி. இதில் படி தரமுண்டு. உள்நாள், வெளிநாள்... எத்த மூலம்.”

“சித்திர மூலம், -ஆதி மூலம், சித் தூலம். சித் மூலம் எப்பது சொல்வாக்கும்?”

“துயர்! தயவுசெய்து குதர்க்கம் பேசாதீர்கள். அகடவிகடறும் வேண்டாம்.”

“தயவுசெய்யாமலே நிறுத்திக் கொள் கிறேன். ஆனால் ஒன்று... மட்டும் சொக் கத் தயவுசெய்து அனுமதிக்க வேணு மார்கள். நம்மவர் மேலான கதைததை நாற்றமாயுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்!”

“பார்த்தீர்களா! மறுபடியும் அகட விகடத்தானே! என்ன அந்த ஒரு விஷயம்?”

“சொல்வாய்! சொல்கு மவத்திய விஷ யம். அதில் சிறிதளவு கவனக்கவைய இல்லாமலே... என், பார்க்கும்! மாறகுக் குத் கவையவிதமாக இருக்கும்.”

“இது ஒரு புதிய வகைத் தலைவாசி. இது பாண்டலத்திற்கு நான் ஒரு நாண்டா... இருக்க விரும்பவில்லை.”

“ஆமாம்! மேலும் இந்த நயிலைத் தலை வாசிக்குச் சிவந்தை என்று வேண்டிய கவி தாவி உமக்கே வந்து திரும்?”

“துயர்! அப்படியொரு மட்டு ஒரு கதைத் தலைவாசியை எவரம்-இருக்காதீர் துமர்! நாமே ஏன் எவந்தை தெயுச் கொள்ள வேணும்?”

“மேலும் ஒரு விஷயம்...”

இந்த மூல விளக்கியோ தோவாசிக் குக் கவனம் முடியாத நரச வேதவியைக் கொடுப்பது. சித்தையும் முடியாத, உட்க ளும் முடியாத, உட்காரவும் முடியாத, பருக்கவும் முடியாத சிவியின் சிவ தன் மும் குறந்தைவாசியே! போல். ஏற்காள் பிராணியைப்பொத்ததொரு தூக் க யோகானத்தில் அமர்ந்திருப்பவகக் கண்டிருக்கிறேன் அது மட்டுமே!”

இன்னும் என்ன?

இந்த மூல விளக்கியோரின் முதலா னத்திற்குத் தெரிந்தவர் இருக்கிறார். விளாதிபுடன் பட்டுப்பட்டு இவருக்கு ஏத மட்டுள்ள குணக்கேடு சொல்லி முடியாதது. ஏதத் தெரிந்ததும் ஒரு விடுகிறப்பு, பாணர் கண்டாலும் எரிந்து விழும் ஒரு கபாவம் தோடிக் திவ் பாயினதும் குற்றத்தையே சொல்லும். அது பழக்கம். தின்றல் “ஏன் அங்கே சித்தேயல்” என்று உச்சியுபொருவார். உட்கார்ந்த “எப்பப் பார்த்தாலும் கண்ணுப்பிச்சினோர் மாதிரி உட்கார்ந்து கொண்டுபே இருப்பது” என்றவாசிக் கு விளாணர். “கிட்ட வத்தாள்

நாட்டு வெத்தியம்

வினாவினம், தரப்பினரும் துப்புவினம் ஆனது என்னுடன் உ. விளாதிபுக் கொண்டும் இருக்கவும் வேணும்பென்று சிவவாதம் பிடிக்கும் குழந்தைகளில் பெரிக்கை விட்டித் இருப்பவருக்கெக் உ. உட்கார்ந்தவர் கொடுப்பார் இதே வகையின்தான் உட்கார் இருக்கவும் மாறது வேண்டாம்! பழகவது

ஒருநாள் இவருக்கு அந்த அது அன்னி கிதைத்து அதுபத்தொபாரம் ஆண்டு சிறப் பாண்ட சொட்டி விட்டியின் விசேஷம் அது கிட்டிவா மாதத்தித். இருருவர் நகரத் திரைத்தன்று வந்தது அன்னையதினாள் குண்டி வழுக்கிவா... ஆவிரம் துர்வாள் முண்டி... ஆவிரம் கிவவாமித்திரப் கழல் போத்த கண்டிவ் வத்தவனோடு பரிமாறிக் கொண்டிருந்தார் வத்திருந்த விருத்தியை ஏன் கவனக்கவையிடுக ஒருவர் கவன்பணர் பார்த்து “துயர்! சித்திர மூலம்!” என்று அமைத்தார் ஏன் சொரும் வேய்வெய்யு வித்திரை... சித்திர மூலமென்றும் தெரிவிப்பா? தெரிவிமா என்னமே தெரிக்கவர் அக்கி. தெரிப்ப என்ன அதுதான் வேய் வொ ரு! அமைந்து விக்கின!

ஆமாம்! அநேருவாத்தான் தயவாதுகு இவ்விக உணக்கேட்டுக்கு மூல நாணன் இவருக உ. ஏன் விளாதிதான் எப்பது பங்குக்குத் தெரிவாது இவருவா க விளாதிக்காரனுக்கும் கொட்கி அவன் மூலம் மறிப்பு பங்குக்குத் தெய்விக் தும் இவர்பு பேற்ற இந்த மூல விளாதி தான் பற்றி தீச்சன் அமர்ந்ததபோது அன்று வண்பர் சித்திரை மாதத்திய மூல கசுத்திரைக்கன்று அவித்தவாரா? சித்திர மூலத்தின் நினைவு வந்தது

காந்தவமாவ விஷயம் மூல விளாதி புன்னவந்தது தீக்கன் தெரிவித்தது போன்ற குணக்கேடு ஏற்படுவது சர்வ காலம். சிவியின் சிவ சந்தர்ப்பங்களின் மூலத்தின் மூலகணுள்ள பாகத்தில் ஒரு சித் அழதில் ஏற்படுவதுண்டு. இது அநேகமாக வெளிமூலம் உன்னவருக்குக் காள் ஏது... அழற்சியுற்ற வெளி மூலத்தின் காரணமாகத்தான் தோவாசி தீக்கன் தெரிவித்ததபோல் ஏற்காள்

பிரான்சி போலிக்கும் ஒரு நூதன யோகாசனத்தை ஏற்றிடுப்பான்.

"மூலம் எப்பது என்று விவாதி? அது ஏற்படுவதற்குக் காரணங்கள் என்ன? என்று ஒரு கோவைமாக விஷயத்தைத் சொல்லுமன்..."

"அப்படித்தான் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். அதற்குள் நீர் தான் இடை மறித்து ஒரு புராணத்தைப் புகுத்தி விட்டீர்!"

"சரி, சரி! போகட்டும். இனி மேல் தொடர்ந்து சொல்லும், மூலம்! தான் குறுக்கிடவே மாட்டேன்!"

"மூலம் என்பது ஒரு விவாதி. மற்ற ரோகங்கள்—குணப்படுத்துவது கடிபம்கல் - என்ற எட்டு ரோகங்களில் அது ஒன்று."

"அதென்ன மூலம், அந்த எட்டு ரோகங்கள்?"

"நானே சொல்வ மாட்டேனா? அதற்குள் குறுக்கிடுகிறீர்!"

"மனவிக்கவும், இனிமேல் இடை மறிக்கவே மாட்டேன்!"

வாத விவாதி, அம்மீ என்னும் கல்லைடப்பு, குஷ்டம், கும்மம், உதரம், உத்தரமேனனும் பெண்கதரம், மூலம், கிரதரன் என்னும் இவைதான் அம்மலா ரோகங்கள்.

அன்னகோசத்தின்டைசிப் பாகத்தை மலாசையம் என்பர். மலாசையத்தின் கடைசி 3-4 அங்குல நூரத்தைக் குதம் என்பர். இதில் சில காரணங்களின் விளைவாகச் சில அகநூல்கள் அவ்வது முனைகள் வரை ஆரம்பிக்கும். இம் முனைகள் குதத்தின் எதிர்ப்புறங்களில் வளர்வதும் உண்டு. முனைகள் மறை துவாரத்துக்கு வெளியிலும் தெரியலாம். அப்படித் தெரியாமல் குதத்தின் உட்புறம் மட்டுமே வளர்வதாக இருக்கலாம். அவ்வது இரண்டு வகையிலும் இருப்பதும் உண்டு. இம் முனைகள் வரை வரை மலம் வரும் மார்க்கம் அடைபடுகிறது. இதனால் மலம் போகும்போது வலியும் வேதனையும் ஏற்படும். மேலும் இத் தோய் உண்டாவதற்கு ஓரளவு மலபந்தமும் இருக்குமாதலால் கெட்டியாகக்

கட்டிப் போன மலம். வேறு சிறமத்துடன் தாக்க வெளியாகும். அப்போது வழிசெவ்வானத்து வளர்ந்துள்ள மூலாக குறுக்கலில் மேல் உரசிக் கொண்டு போவதால் அவற்றைக் காயமுறச் செய்து அதிலின்றும் ரத்தமும் போகும் நிலை ஏற்படுத்தும். இவ்விதம் ஏற்படும் காயம் - அவ்வது விரணம்மேலும் அரத்தி வறுவது தவிர்க்க முடியாதது தானா? ஆகவே தான் மூலநோய் உண்டாவதற்கும் மலம் போகும் மலாசையத்தில் தோஷ, எரிச்சல், கடுப்பு இவை வண்டாகும். மலம் போகாவிட்டாலும் இவை இருக்கும். இப்படியாக மலம் போவதற்கு முன்பாக

வும் மலம் போகும் போதும் மலம் போன பிறகு ஏற்படும் வேதனை ஒரு நியத்தின் விளைவான வேதனைதோய் எனக்கு நாக வேதனையாக்கித் தீர்க்கும்.

விதமாகக் கட்டையை எடுக்கிறோம். அனாகிரைத காரணமாக, அவ்வது 'போதாத வேளை' காரணமாக ஒரு மிகச் சிறிய 'லொம்பு' கிரகம் பொத்துக் கொள்வதது. அது எவ்வளவு வேதனையைத் தரும்! எதத்தவுடனே நாம் அவ்வளவாக வட்சியம் செய்ய தேரிடாது தாக்க. ஆனால் மறுதான்.....?

கிரகின் எதத்த கெளஞ்சிறு லொம்பு இவ்வளவு வேதனையைத் தருமாணால் - குதத்தில் (இது ஒரு முக்கியமான மரிம கதானம்) ஏற்பட்டுள்ள முட்கள் போன்ற முனைகள் எவ்வளவு கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும் என்று கணிப்பது கஷ்டமல்ல. அதிலும், வேறு சில அதிகப் படியான நாதலாசிகள் காரணங்களாக இம் முனைகள் அழற்சிபுற தேசிகுமாயின்...? அந்த அனுபவம் தனது விரோதக்கும் வரவேண்டாமென்று தோயாளி கொள்வான்.

முதத்தில் முனைகள் வெளிப்புற முகங்களாகளாயின், அம்முனைகளும் மேற் கொள்ள விதம் அழற்சிபுறவும் தேசிகு...? அப்பப்ப! சொல்வியே முடியாது. அத்திலைத்தான் மனிதன் நாதலாக பிரான்சிபோல் தீவிர வண்ணம் தலம் புரிவும் தீவிரவ அடைகிறான்!

இது
ஜான்ஸன்ஸ்
குழந்தைகள்
மாதம்

குழந்தைகளுக்கான
ஜான்ஸனின் தயாரிப்புகளை வாங்கி
உங்கள் குழந்தைக்கு
இலவசப் பரிசை பெறுங்கள்

உயிர்நாட்ட, சிதோதன நிலத்தில் உரிமை அளித்ததில் இவர்
அமைத்திருந்த இதழும் பாதுகாப்புப் அளித்தவருமே குழந்தை
குழந்தைகள் ஜான்ஸன்ஸ் தயாரிப்புகள். ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பவுடர்;
ஜான்ஸன்ஸ் பேபி சோப், ஜான்ஸன்ஸ் பேபி டீப் மத்தம் ஆகிய
தற்போதையவை தலைமகுந்திசைக் கவியவரான இந்த தயா
ரிப்புகள் இப்போதுதான் வாங்கி உரிமை குழந்தைக்கு அளவியலான
இலவசப் பரிசைப் பெறுங்கள்.

உரிமை பெறுவது எவ்வாறு:

- தற்போதையவை ஜான்ஸன்ஸ் தயாரிப்புகளை வாங்கும்
போதுதான் உயிர்நாட்டில் பரிசை உயிர்நாட்டில் வாங்குவதில்.
- ஜான்ஸன்ஸ் பேபி சோப், ஜான்ஸன்ஸ் பேபி டீப், மத்தம்
ஜான்ஸன்ஸ் பேபி ஆகிய இவையின் மொத்தம் ஆறு கட்டி.
உயிர்நாட்டில் உயிர்நாட்டில் ஜான்ஸன்ஸ் தயாரிப்புகள் பேபி சோப்
"கிட்ட பரிசை" இவர்களுக்கு உயிர்நாட்டில் பரிசை உயிர்
நாட்டில் சோபுத் தயாரிப்புகள் பேபி டீப், பரிசை, சரித்
தயாரிப்புகள் மத்தம் பரிசை.
- உயிர்நாட்டில் தயாரிப்புகள் இவையின் இலவசமாக உயிர்நாட்டில்
பரிசை உயிர்நாட்டில்.
- ஜான்ஸன்ஸ் தயாரிப்புகள் வாங்கும் போது, ஜான்ஸன்ஸ் தயாரிப்புகள்
பரிசை உயிர்நாட்டில் தயாரிப்புகள். ஆகிய 15 தயாரிப்புகள்
உயிர்நாட்டில் 15 தயாரிப்புகள் தயாரிப்புகள் மத்தம்
தயாரிப்புகள் உயிர்நாட்டில் உயிர்நாட்டில் மத்தம் இவையின்
பரிசை தயாரிப்புகள். தயாரிப்புகள் சரித்திரம் வாங்குவதில்.

ஜான்ஸன்ஸ் அளிக்கும் ஜான்ஸன்ஸ்
பரிசை உயிர்நாட்டில் தயாரிப்புகள் தயாரிப்புகள்
தயாரிப்புகள் தயாரிப்புகள் தயாரிப்புகள்
தயாரிப்புகள் தயாரிப்புகள் தயாரிப்புகள்
தயாரிப்புகள் தயாரிப்புகள் தயாரிப்புகள்

“எங்கெப்பா போனாயி...!” - திருப்பிப் பார்த்தால்
ஒரு காகிதச் சட்டைக்காரன் சிறு நொண்டிக்குத்
தான். அவன்தான் கேட்டான்.

“எங்கெப்பா போனாயி?”

“எங்கெய்யிங்கே, எப்போ நேரடிக்கை பார்த்தேன்!”

“பிம்பென் ஓம் ‘க்யூ’யினை தீக்கிரிற் அப்பப்போ நுக்கி
போய் தீங்கு.”

“என்னுக்கு நீக்கிரி?”

“க்யூயினை!”

தாக்கிச் சட்டைக்காரனுக்கு முன் பதவிச் சூதூர்
இருக்க. அவன் ‘க்யூ’ என்ற உருவத்தை குறித்து
சொல்லும்போது, பிம்பென் அங்குமின் எத்தம் கேட்டது.
அதை எடுத்துக்கொண்டே, பட்டிக்காட்டாய் திருப்பத்
திருப்பச் கேட்டான்.

“இத்தாய்மா! இது என்னாக்யூ போனாக ‘க்யூ’
அப்பப்போ தான் தீக்கு நேரடிக்கை பாது?”

“க்யூ...க்யூ...” என்று பட்டிக் காட்டாய் மெனமென
மாகக் கொங்கிப் பார்த்துக் கொண்டான். அவன்
உருவோன் அங்கித அமைத்தன.

“பட்டையிலிருந்து என்னோடு விடுவதாய் பிடுக்கு.
வருக்குப் போய் இளைப்பெய்க்கான் உதை வையாவி
சொல்லவான். டான் விட்டு.”

அந்த திரைப்படம் ஐது வெகுநேரம் வீதத்த
அவன் ஓம் பட்டையின் உத்தரன்?

அவன் திரைப்படத்தில் அவன் மறைக்கான் ஒரு சிறு
பிரதத்து. அப்பப்பிரதிக சேக காட்டினான் வித்தகன்.

“ஐயோ... என்மலிங்கக் காணோ. இரண்டு உரு
ஆதோ என்னோடு போய்த் கவிக்கிருநீ? அவன் இது
டப்படிக்கி அத்தத் தொண்டையப் சேக்கி மன் குத்துமலி
மைய்ப்புவி எய்க்காரம், தான் ஒரு புத்தி கொண்டவன்.
ஒன்றோ ஒன்று வாயோ வையுந்து வளர்த்த
புள்ளிவளர் பறி கொடுத்து ‘புயிம்’ என்ற அவன்
தரிசை தலையின் வையத்தக் கொண்டு புயிமிருள்.

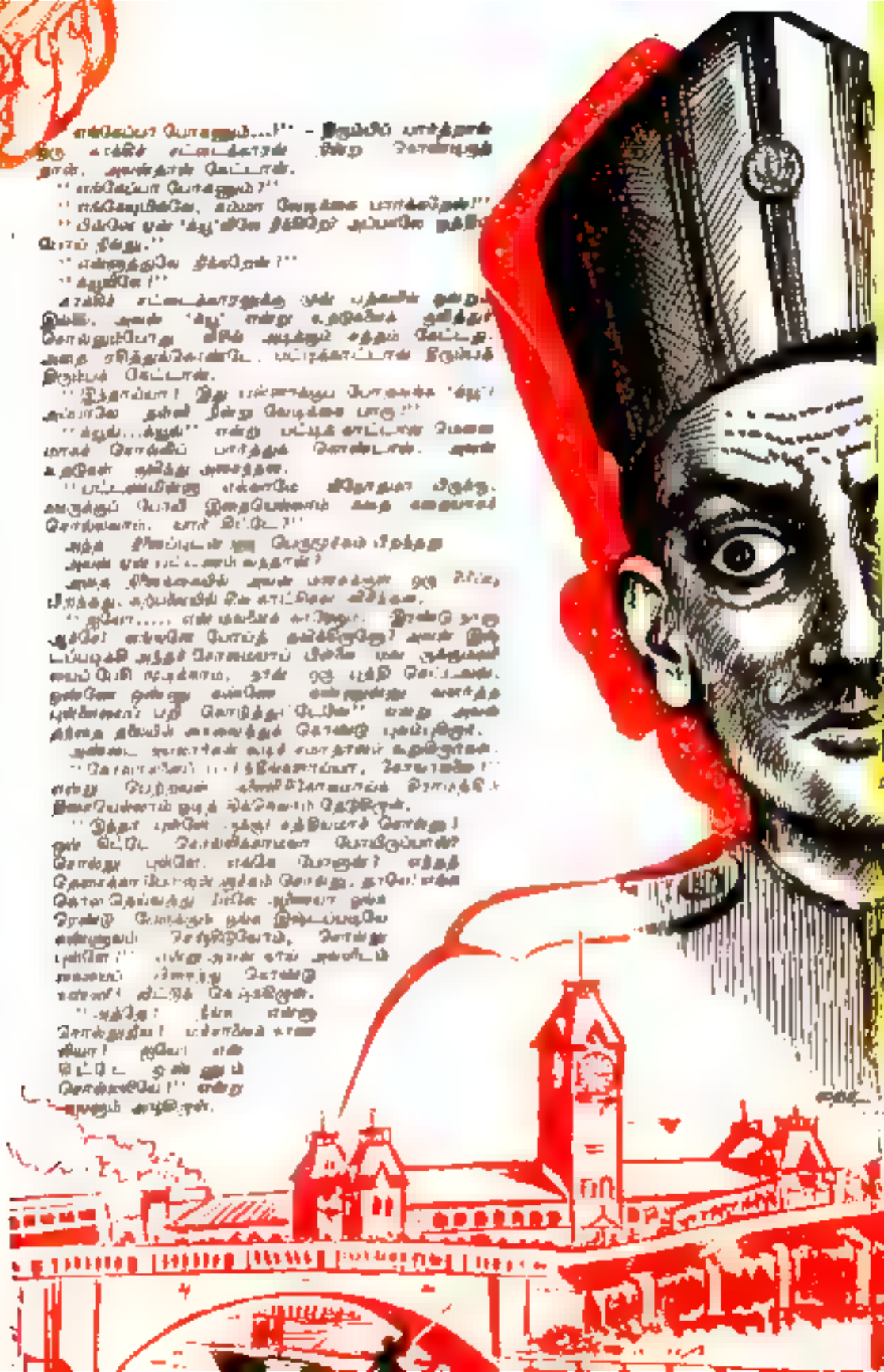
அவ்வை அலகாரக் கடித் சமாதானம் உருமிருக்க.

“கொண்டினைப் பட்டிக்கொண்டாய், போய்மனை!”

என்று பேற்றவன் அன்னிசொண்டாய்க் கொடுத்தி
இளைப்பெய்க்கான் குடித் அக்கொண்டி தெருவிருக்.

“இத்த புள்ளென். புது! உத்தியமாக் கொத்து!
ஒன் விட்டு. கொங்கிக்காமனா போயிருப்பான்?
சொல்லு புள்ளே. எப்போ போனான்? எத்தத்
தொண்டை போனான் ஆக்கக் கொத்து. தாமோ என்ன
கொண்டெய்கத்து விடுக. ஆண்டாய் ஒன்
தொண்டு கொங்குன் ஒன் இஷ்டப்படிவே
வையுதுயி. தெருவிருபோம், கொத்து
புள்ளி!” என்று அவன் ஓம் அவன்மன்
வையுதுயி போனது கொண்டு
வான்! விட்டுக் கொடுத்திருக்.

“அத்தே! தீகா என்று
கொத்துதுயி! மக்காண்டக் காண
மைய! ஐயோ என்
விட்டு. ஒன் ஐயம்
கொங்கிவே!” என்று
வையுதுயி கடித்திருள்.

அவர் தாய்க்கு வகுத்தபடி கோபம் கவ்வாங்கிது பாய்வினது. இதே விடத்தில் வகுதினான். "நான் தான் உத்தியோகம் எனையும் கொள்வேன்னு. பின்னும் உடர் போத்து போதா போகவேண்டாம் யேசி. என் ஆசையென்ன தெராததென்புட்படுகிறேன். நான் எப்படி உயிரோட இருப்பினால் எனக்கு வயதென்பெல்லாம் எனையோ பண்ணுதே... பெத்தவையே எங்கேதே..." என்று கூவித்திட்டு அடித்துக் கொள்வினான். தெறித்துக்கொண்டே. வெளும் வானத்தைப்போல நீளக்கிட்டு வானம் விசித்துப் பிளாக்கணம் வலத்து அடிதிருள்:

தனது மொழுகிச் சொன்னுரு வன்
தவக்கொடுத்த பெத்த மகன
மறந்துச் சட்டம் தெரியாம தனி
மறமா? எங்கேயோ

இதேபொருள் உடையதுக்கு வதிரே துண தெரிவின் திணறிருத்த கோபமாகிவன் வன்வன் கையெழுப்பினான். பெற்றவர்களைத் திணறு மானவர் வகுத்திருந்தும் அவர்களைத் துணை கோபம் முத்திறும் தவியென்கி:

"அடிக்கும், தல்லா அடிக்கும்" என்று ஒரு விடக் கொள்வினான். இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அவர்களைக் கிட்டுக் கையெழுப்பித் திணறினான் அவனிடம் இருக்கிறதே!

"பெரிக்கான் அரைவறு. பெரிக்கான் அரைவறு" என்பவையே மேலுக்கு உயர்ந்தி இருப்பில் உடையிருத்த பெருங்குள் பானிக் கொடுவ விட்டுத் துண்டினான்.

திருப்பிப் போவதற்கான அடிமை வார்த்து ஒப்பது குடாப் பதிலுக்குக் கூட ஒப்பது தனிமைய மடுத்த வகத்தான். இது கொடுத்த வன் ஒரு தெருட்டும் இருந்த வான் இரவு ரயிலிலுள்ள வரை செலவுக்குப் போனான்.

"ஒரு பெரிக்கான் கருவியை" பெரிக்கான் வான்கிட்டு கொண்டதும், பெரியவன் கொண்டு வான்கிட்டு கொடுத்த மடுத்து அதன் இருக்க போதுக் கத்தினான் சில ஆயிரத்தினால்.

அப்பொழுது 'கிழ்' வினாடுகிட்டு பன் வந்து தின்றது.

துணைகள் முண்டையத்துக் கொண்டு பன் கூக்குள் ஏறுவதை வெடிக்கை பார்த்த வான நின்றுருத்த கோபம் வட்டிக்காட்டிக் பார்த்த முடியாத மறிஞ்சுவு சேவல் அந்த நகரத்தின் பார்த்தான்.

தன் மடியிலேயேயோ சிவனாய் மாறியவையோ வானைய விட்டுத் தானை ஏடுவாதுதான் வட்டிக்காட்டு வார்த்தான்.

"இப்போதான் என்னை?" என்று பார்த்தான்.

"ஒரு பெரிக்கான் திரு. கு. பி. கிருஷ்ணன்!"

"துணை திருடன் திருடன்!" என்று வட்டி குள் கொடுத்தான்.

"அப்போதான் என்னை?" என்று பார்த்தான். என்னை? பார்த்ததற்குள், பணத்தையும் பறி கொடுக்க இருந்தவன் வட்டிக்காட்டு போத்திருட்டின் வானையப் பிடித்துக் கொண்டான். பட்டணத்து மணித்தொன்று பார்த்த திருட்டின் பிடிக்கையோ பிடித்தவனுக்கு உதவியோ வன் வான்கிட்டு.

"பெரிக்கான் போகட்டே" என்று கூவிட்டுக் கொண்டிருந்தவன். அந்தத் தாரத்தின் நின்று கொண்டிருந்த கோபம் பார்த்ததோ கத்திருட்டின் பிடித்தான்.

ஆனால்?....

"சரி" என்று அவன் பகத்துக்கு தெரிவானான் விடுவான் திருடன்.

"ஆ! ரத்தம்! ஒரு வகையில் முத்திக்கத் தவட்டத்துக் கொண்டு மறிஞ்சுவு கையால் அமைதும் பிடித்திருந்தான் கோபம். அவ் போருக்கு உட அவன் கையில் போதுக் கத்தி இருந்தது. விரும்பினால் குத்தி இருக்க முடியும். கத்தினால் கண்டதும் திருடன் திரிசிக் கொண்டு ஓடித் தட்டத்தில் கைத்து மறந்து விட்டான்.

தோபம் பிடித் தவட்டான் முத்திக்கத் தவட்டத்துக் கொண்டு கைக்கிட்டு ஒரு விடு தவட் அவன் வார்த்தான்.

அவ்வளவு கத்திக் கூட்டம்" உப. சிவன் அருடைய. மார்தகவருகி அவன் விடிக் கொண்டிருந்தது.

பன் வரவே எக்லோரும் அருடைய வார்த்தைகளை அப்படியே மூட்டை வட்டி வைத்து விட்டு முண்டையத்துக் கொண்டு ஓடினான்.

கோபம் படித்து போனான். அவன் பன் வான்தான். கத்தியவான்தான் என்னுதும் மடியின் இருத்த முடியைத் தவட்டிப் பார்த்துக் கொண்டான். தல்ல வேண்டு அது போல் விட்டான் அருது கொண்டிருக்கும் அம்மா வையம் அப்பாவையம் கிட்டுக்கொண்டிருப்பது! "அவன்" விட்டான் தான் வண்டி விடுதல் விட வெல்லாம் கூறி மறிவது எப்படி?

வானத்தின் கையம் ஒன்றுப் பிரமாத விடிக். வானத்தைத் தவட்டி விட்டுக் கொண்டு வட்டிக்குத் தவட்டி வார்த்தான்.

பிடிக்கொண்டான் தவட்டி பன் பாகக்கொண்டிருந்த திட்டுத் தவட்டி பன் இரண்டாவது ஆட்டம் விட்டான் பார்த்து விட்டுத் திடுவட்டி விட்டு அவன் வெளியே வரும்போது மணி ஒன்று அடித்தது.

தானெல்லாம் உறிந்து கைப்படி உறக்கமும் கைக்கிட்டு வெட்டினான்.

தெருக்களின் ஆரவயம் அடங்கி விட்டது. அவனுக்குப் பன்மகனும் இருந்தது. எக்காவது படுத்த அனுப்பத் தீரத் தவட்டிவென்றும், ஆனால் என்னென்ன?

மார்ட் நடந்த தவட்டிவியும் மடியிலிருக்கும் கைகளும், அறிஞ்சுவியிலாத நகரும் அந்தத் தவட்டிவியும் - அவன் தடுத்திருந்தான்.

அவன் திருட்டாக்குக்காகப் பன்மகனின் மடியிலிருக்கும் பன்மகன் தன் மடியிலிருக்கும் அதனால் உறிபுறம் விளையவிய வேல்லாம் என்னவியை அடித்தான்.

தெரு விளையவியை வெளியேத்தித் திறக்கன் அகலாய்வினதெல்லாம் தன் மடியிலிருக்கும் பன்மகனை வளர்த்து தட்டிப் பார்த்த வகுவது போல் தோன்றியது.

போதும் வறியின் குருக்கிளும் ஒவ்வொரு சத்தின் மூலையிலும் இவன் மடிய் பன்மகனைக் கொண்டு வந்து ஒரு திருடன் உருவிய கத்தி வட்டி, இவன் மூலம் பன்மகன்திருத் கித்தவாய் வட்டித் தட்டித் கொண்டு தின்றிருப்பது போல் தோன்றியது.

ஆம்: ஒவ்வொரு சத்திலும் ஒவ்வொரு திருடன் வட்டிவெளிக்கான்!

தரத்திற்கும்
உறுதிக்கும்
நிகரற்றது

ஹத்திபாயின்

ஸ்டீடயின் லைஸ் ஸ்டீல்
பாத்திரங்கள்

தமிழ் மொழி

தமிழ் மொழி அகாடமி

எப்பொழுதும் பிரகாசத்துடன் நின்று உழைப்பவை

123, அம்மையா சாலை, பம்பாய் 2.

* "கூடுதலாக, என்? கனகா! " என்று வினாவினார்
விசுவநாதன்.

அதோ அந்த மீதுரு முகத்தில் ஒரு கட்ட
L-த்திலுள்ள பிளவுக்கு எதிர்த்து, நெய்யிலே
நெய்யில் தர்ப்பாக்கிப்புடன் ஒருமான் காமம்
பயிற்சி.

نحوہ: مالک خود غرضی اور غیہ

பேரவையினர் திரு. சி. வி. பிழங்கு
மீதான மனநிலை மிகவும் அமைதியாக
இருப்பதை அறியும் அமைச்சர் இருபது
மீதான துணைக்கட்சி உறுப்பினர்
மேலும் தம்பிசெங்குடி இம்மாதிரியான பிற்பகுதி
மேலும் பேரவையினர் அமைச்சர் திரு. சி. வி. பிழங்கு

“... 01/07/2008”

“இதென்று சத்திரமாய்ப்பா. (பாடல்).
 “பா” என்னுமிரட்டினார் சொன்னதற்கு.

ஏமாற்றத்தால் இறுங்கிய கோமாதன் 1942-ல் கொண்டு சென்றதெல்லாம் இத்தகைய பாங்குதற்கு அனுகூலத்தம் தருவது 1942-ல் இருந்தது.

சுமார் அறுமணி நேரம் கழிந்த பின்னர், சிறை அலுவலருக்கு "மட்டிய ஸ்டோர்" என்று சொல்பதில், அங்கு மயக்கம் தாக்கம் ஏற்பட்டது. தீவிரமாகப் பரந்து கொண்டிருந்த அலுவலருக்கு எதிர்ப்பாகத் தலையாட்டி காலைக்கு அப்போது போட்டு "சுதேரோ" என்று தாக்கம் கொண்டு கொண்டு வந்தது. கொல்லப்பட்ட பின்னர், கொல்லப்பட்டவர்களுக்கு அலுவலர் மூன்று "சுதேரோ" என்று அங்கு இடம் அளவிட்டது.

[illegible][illegible]

உட்கட்டி "சென்று யூ சின் கதிரும் ஒளித்
தது. அசுரன் தொடர்ந்து டாக்டர் கிட்டன்
ஒளி வட்டம் அளவு மீது விளக்கது "கிடன்,
யாருடைய அளவு?"

மேலானதைக் குவையா... அர்த்தமாக...
பெட்டி அவர் எழுத்து தீர்மான
"இந்த, சிவ..." என்று தான் 70-இல்
ஆம் கொண்டு அந்த உருவப்படுத்தி எதிர்ப்
புதிதில் அவரது... இது வந்தது. வந்தது
பெரியதாக...

[illegible]

“தமிழ் மொழி, மொழி கற்றி”

‘சுருஷா’ என்னுடைய பண்டித இயற்கை

*தான் இறங்கியதை, (இந்தக் கதை) உயிர்ப்போராட்டம்.

++ இ. ம. ம. கோவிந்தன், துரைநிலைநாயன்
இந்த மாதிரி ஆய்வுகள் அந்நாடு, சரி, வர
வந்திருக்கின்றன.

இது உத்தரவாதிபதிகரின் உத்தரவு.

‘ஒது பெரிய கதாவின: குறுந்தொடர் (16) 1926’

ஆயுதங்கள் : சிலை வாரிகள், தூக்க
இடை தடுத்தல் : எரிது (சொன்னிகாரம்)

உயர்நீதிமன்றம், சென்னை, 1997. பக்கம் 10.

இந்த தலைப் பத்திரிகை எழுதிப் பணியாற்றும்
தமிழர் இயக்கம்

[illegible]

தலை மய்யவந்தால், கோஞ்சப் 11-85

பெரியதுக்கு எடுத்து வரவில்லை எனத் தெரிகிறது.
உதவுகிறீர்கள்.

Q1374000 மீட்டர்-பென் 20.05.2014, 12.30.30
Q1374000 மீட்டர்-பென் 20.05.2014, 12.30.30

Dr. S. K. Singh, M.A., B.L., D.L.W.
Principal, Government College, Patna

[illegible]

சுருதி மூலம் உருவாகிய பஞ்சபிரகாரம்

11. இது உண்மை "

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

இந்தியத் தலைநகராக இந்தியத்
தொழில் நுட்பம் உருவாகிறது

தமிழ்நாடு - உயர்நீதிமன்றம்

தமிழ் இலக்கியம் பற்றியிருக்கிறது. எதுக்கு?

தேவரே: இந்தியன் பிரிங் யூனியன் ஓர் கட்டுத்தல்
கேரளா: புத்தக அமைகிறார் அந்த

023M 5400741 1 17017 00.027 0707
F4946L2406

* சஃ. நஃ. தீவஃ. சாஸ்திரகார்த்து. பணம். வஃ. சாஸ்திரமும் மேலசமேயே சூழ்ந்தி

மலர்: "இ லுள்ளே போ, சுத்தமாக வாசிக்க
கறாய்" எதிர்ப்பு போலீஸ்காரர்.

அதுகச்சென்றுக. அப்படியோ 11' எவ்வாறு
கவனமாகக் கவனித்து எவ்வாறு விட்டு விளக்கு

தீவிரமாக இருந்து அமைதிக்கு வரமுடியாதது.

அவர் கோவிலை ம.த.நிர்வாகம் படுத்தி

இந்தியப் பூட்டிமாந்தை. அயல் சுவரின்

‘சுன்னம்’ மரபுதர யாழ்ப்பிணிக் கொண்டு-

அதன் பின்னர் காரைக்காலில் உள்ள சிவசுந்தரி அம்மன் கோயிலில் தங்கியிருந்துள்ளார்.

தெரேபுட்டி, சென்னை தேவியமா? இதுதான்
தன்னை மறத்து தாக்குதலும்.

செய்ததன் மூலம் வெளிச்சம்!

உங்கள்
கேசத்திற்கும்
தலைக்கும்

ஆரோக்கியத்தையும்

வாழ்க்கையும் அளிப்பார்கள்!

கால்கேட் ஹேர் டானிக் வெனேலின்
என்ற ஓர் அற்புதமான களையுடன்
கேசத்துத் தயாரிக்கப்பட்டது. இது
தலையில் இயற்கையாக உண்டாகும்
களையெயிலை வற்றாத புதுப்பித்தல்...
கேசத்தை ஆரோக்கியப்படுத்தலும்,
கேசத்தினாலும் இலகுவாக உறவும் தரு

புதிய **கால்கேட்**
ஹேர் டானிக்
வெனேலின் கலந்தது

தசமூலரிஷ்டம்

இரத்த விருத்தியும்
நாது புஷ்டியும் அளிக்கும்
சிறந்த டானிக்

பல ஆண்டுகளாகப் புது பெற்றது

ஆரிய வைத்திய ஆசிரமம்

குமரன் வீதி

திருப்பூர்

குறிப்பு: பிரதான வைத்தியர் பி. ஜி. வரீயர்
ஜூலை 6-ம் தேதி மூக்கிய கோயாலிகரைப் பார்க்க
சேலம் சென்னைப்பேட்டை ரோடுக்கு விஜயம் செய்கிறார்

035

வட வேங்கடவன்

எனக்கும் சொல்லும்' என்று உள்விட்டுக் கேட்டிருன். இப்படியே உளம், குருடன், முடவன், ஊதா என் இருந்த காலமும் தங்கன் தங்கன் குறைகீழ்விட வந்தான் ஒடுகிறான், மலிமேல் கீதும் மாதவனின் திருவடிகளில் சென்று விழ்த்து வணங்கி எழுந்தருள். இத்தனை வயதும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார் ஒரு கவிஞர். அவரும் மலி ஏறுமேலானில் ஒருவர்தான். அவர் உன்னத்திலும் ஏறோ குறை. அதற்குப் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டே ஏறுகிறார் மலிமேலே. இவருக்கு இந்த கீதம்க்கொல. இந்த அந்நுதந்தக் கண்டு ஒரே விப்பு, விப்பல்லலிட மலிமேல் இருக்கும் மாதவனிடத்திலேயே ஒரு கம்பிக்கை. அந்த கம்பிக்கையிலே பிறக்கிற ஒரு பாட்டு இதான்:

வேங்கடம் முதல்

ஒரு 'உளம், ஒரு குருடன், ஒரு முடவன், ஒரு ஊதா இப்படி கால்கு பேசுகள் ஒரு மலி ஏறுகிறான். மலி என்னும் ஏறோ இயைத்திக் கொத்தைப் போன்று கிண்டு உயர்த்த மலி அல்ல. ஒரு கிண்டி சிறிது மலி, அந்த மலியிலிருந்து கோயில். அந்தக் கோயிலே ஒரு தெய்வம். அந்தத் தெய்வத்திடம் அகாலபாதகம்பிக்கை மிக்க ஊக்கு. கேட்கும் வரத்தை வேண்டாம் அனிகவயல்வது என்று. ஆதலால் வாழ்க்கையில் இந்த ஊதுப்பியில் ஏற்பட்ட குறை ஏராளமாகத் தாருதுமெவர்கள் காலியர் மலி ஏறுகிறான். இவர்களைப் போல் உடம்பில் குறை இல்லாவிட்டாலும், உன்னத்தில் குறைபுடையவர்கள் பலரும் மலி ஏறுகிறார்கள்.

திருமேயு ஒரு அநிவயம் கீழ்க்கிற அம்பே. உனிக் குறுகிக் கோதாந்தி கடத்தான் உன் கிரித்து ஒடவே ஆரங்கீர்த்த விடுகிறான். குருடன் கண்கள் நிறத்து விடுகிறது; அவன் கண்கள் ஒளிபெற்று கிரித்து வலங்கீர்த்தும் சேம்போய் நிக் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் தேன் கூட்டைப் பார்த்து. 'அதோ தேன், அதோ தேன்' என்று மற்றவர்களுக்குக் காட்டுகிறது. இதாவது கோண்டியால் முடமாய்த் தட்டுத்தடுமாறி மலி ஏறிய முடவனே குருடன் கட்டிய தேன் கூட்டை எடுக்க மரத்தின்பேரிலே ஏற ஆரம்பித்து விடுகிறான். இவ்வளவுதான். இதாவது வாய் பேசுது ஊதா ஊதாப் பக்கத்தில் சென்றவனே 'எடுக்கும் தேனில்

உன் கொண்டு சென்றவன்
உன் திரிந்து நூ;
குருடர் கொட்பில்த்
தேன் என்று கட்ட;
முடவன் அந்நேனை
எடுக்க; அபர்
தானின்ற ஊதா
எனக் கொண்டு கேட்கத்
தருவான் காரம்
வான் திரிந்து சேலை
வாய்க்க மேல் திரிந்து
மாதவனே.

'இத்தனையும் இப்படியே கடத்ததா? அதற்கு ஆர பூர்வமாக காசியம் உண்டா?' என்று ஆரப் வேண்டிய தீக்கி. பக்கவாசிய கவிஞன் பார்ப்பு பல தானுண்டுடன் கழித்துவிட்டான். என்னும் மக்கள் உன்னத்தினே, அநே அநே எனக் கம்பிக்கை இன்னும் கடர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பது கண்டது. இன்னும் என் கஷத்திரம் என்று ஒன்றும் பார்த்தாமலேயே திரைத் தாற்றுக் கண்களாக மக்கள் மலி ஏறிவோ அல்லது காலியோ, பண்ணோ காலி பண்ணியோ திருமலி சென்று செல்கிறார்கள். பணம் படைத்தவர்கள் எல்லாம் கிதைபக் கட்டினம் செலுத்தி மலிமேல் கீதும் மாதவனின் செல்கிறார்கள். ஏழைகளும் 'செலு' விகாரையிலே. மனிக்கணக்காக மின்று, கஷத்து, கப்பக்கிருந்ததில் துறழ்ந்து

தொ.மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான்

வேங்கடேசுவரனைத் தரிசித்திருக்கிறான். இத் துடன் அவரவர்கள் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டபடி பண்டமாசு, கோட்டாசு, கணவாசு எல்லாம் அந்தக் கோயிலில் வைத்திருக்கும் பெரிய உண்டியலில் போட்டுவிட்டு, உண்டியலில் கந்திவந்து கமலங்கீதத்து விட்டு விட்டு திரும்புகிறார்கள். உண்டியலில் கோவது மாதிரி ஒன்றுக்கு ஒன்று வட்டம் எங்கிறார்கள். என்னுடைய வட்டம் எங்கிறார்கள். மக்களது இந்திய கம்பிக்கைக்கும் பரத்திரமமாக இருப்பதால், தருப்பதியில் அந்தத்திருமலைமேல் நித்திரா இருவேங்கட முடையான். 'வடவேங்கடம் தென்குமகியாவிலுடைய தமில் உதும் கல்தாலகம்' என்று பண்டைத் தமிழர்கள் எல்லாம் கட்டினார்கள். அந்தத் தமில் வட்டம் வடவங்கடியிலாவது ஒங்கியவர்த்த வடமாலவன் குந்தத்தின் மீதே, வான் கோக்கி நிமிர்ந்து நித்திரும் அவன்.

'கடன் வங்கடிக் கல்பாணம்' என்று ஒரு படம் படத்தில் வரும் கதாபாத்திரமாகும். கடத்தன் பெருக்குக்கும் பொருத்தம்

குமார வகர

இங்கு எங்கிருக்கிற பரத்தனங்கள். ஆனால் தமில் வட்டம் கடன் வங்கடிக் கல்பாணம் பண்ணி அந்தக் கடனையும் அண்டக் குடியாமல் திரைக் கோன் ஈடுகெட்டு பெருமான் ஒருவர் உண்டென்றால், அவர் தருப்பதி வேங்கடாசைபதி தான். கதை இதுதான்.

கைகுண்டவாசனே இருந்த மகா விஷ்ணு வராக அவதாரம் எடுத்த இரண்டாம் நாளைச் சம்மானித்து பூதேவியை அவனுடைய பிடியிலிருந்து விட்டால் கைகுண்டத்துக்குத் திருப்பாமல் இப்ப பூவுலகிலேயே நிலைத்து விடுகிறார். பூதேவியும் இப்ப பூவுலகிலே ஒரு தாமரை மலரிலே குழந்தையாக அலகாக்கிறார். குமர கதையாக ஆகாசாஜன் எடுத்துப்பந்தவகதி எனப் பெயர் வைக்கிறார். காசாவன வகத்திலே பந்தாவதி தேவியும், அந்த காசாவனையே கணவனாக அடைபத் தவிர்த்திருக்கிறான் வேங்கடவனுக்கு மலையேல் விடுத்து வின்ற காசாவான், உதவபாவி கைவகத் துதனுப்பி, உதவபந்தவ மனம்பெய்தித் தருமனம் செய்துமேலான முடிவிறார். கல்பாணம் செவ்வக்குப் பணம் வைத்துட்டு... அதற்காகக் குபேர னிடம் ஒரு கோடியே பதினான்கு லக்ஷம் சொக் கடன் வாங்குகிறார். இதற்கு கடனுக்கு வருஷந்தோறும் வட்டி கட்டுவ தாகவும் கலியுக முடிவில் அனைக் கோடுப்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டு பத்திரம் வைதே எழுதிக்கொடுக்கிறார். கடன பத்திரத்தில் எவ்வளவும், பிரம்மமாயும் காஷிக் கையெழுத்து இருக்கின்றன. இப்படிக்க கடன் வங்கடிக் பண்டத்தைக்

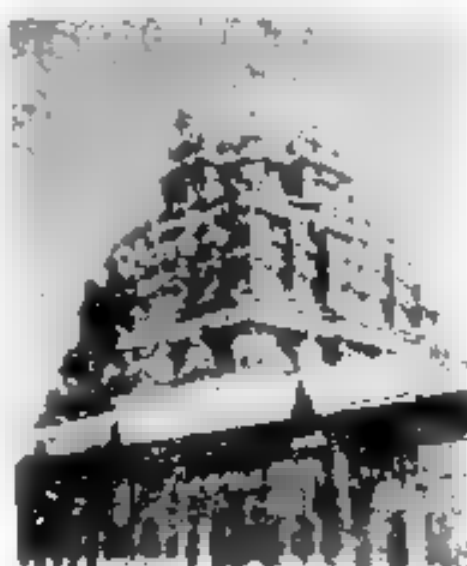
கொண்டு கல்பாணம் 'ஜாம் ஜாம்' என்று கட்டிவைத்து கடன் தான் இன்னும் அடைந்தபாடாக இல்லை. அதற்காகவே வேங்கடேசன் இன்னும் பக்தர்களிடம் பிரார்த்தனை மூலம் வங்கடிக் கொண் டிருக்கிறார். வட்டிக்கு வட்டி வங்கடும் வட்டிக் வகை பெருமான் என்ற பெயர் வங்கடியா. வட்டியையும் குதிரையும் குபேரனுக்குக் கொடுக்காமலேயே 'கொள்வான்' வைக்கிறார் ஆராயி, ஒரே ஒரு திருப்பதி. வகுமர பணம் முழுவதையும் பணக்கடம், கலாசாணி, ஆம்பத் திசி, அகாதது ஆகிரமம் என்று தானம் வழங்கி விடுகிறார். குபேரனது கடன் திராவிட்டாசு குபேரனுக்கு என்ன குதாத்ததுவிடப் போகிறது?

இந்தப் பெருமானைப் பற்றி மக்கள் புகைக்கொள்ளும் கதைகளை அளந்தும், பூதேவியைப்போது திருமலைமேல் தீத் திருர். அங்கு அவர் பக்தத்திலே தானாவ் இருக்கவில்லை. அந்த அவரோல் பக் கையே மலைஅடிவாரத்திலிருந்து வரும் கைம் தூரத்தில் உளா நுஞ்சாணத்தில் குடிசிறுக்கிறார். இப்படி இவர்கள் பிரி

திருப்பாணம்? அதுதெரிவதா? மனம் பண்ணுது அவர் மேல் மங்கை கைவக விட்டுக்கு வரும் போது கைவகத் பூதேவியை எல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அவன் கொண்டுவராத பண்ட பரத்திரமோ,

தட்டுமுட்டோ இல்லை, என்னுதும் ஒரே ஒரு பொருள்களையும் அப்பமானதுதான். அதுதான் கருவேப்பிலைக் கொத்துமூன்று கொண்டு வர மறத்துவிட்டான். அதற் காக பண்டமக் அங்கி விட்டடி அடித்து விட்டான். அவனும் விம்பு குதாபாமல் தன் பிறந்ததத்துக்கு வந்து அந்த தங்கி பவந்தான் புருஷன். விட்டுக்குத் திரும் பவே இல்லை. ஆனால் புருஷனுடைய விசார்பு எத்தனை வரக்கு? இப்போதே ஒங்கொரு இரவிலும் ஆராயி மலையி

கூத்த நம்பி, கிபாணம்.

இந்தியாவில் ஏராளமான கீட்டுக் கட்டுகள்

தயாரிப்பாளர்கள். அனைவருக்கும் ஏற்ற
பற்பல ரகங்கள் வகைரமான அனைவரின்
முகங்களில் கிடைக்கும்

விநியோக விலைகளுக்கு எழுதவும்

THE POPULAR FINE ART LITHO WORKS, Tardeo Road, BOMBAY-2

ஏஜன்டுகள்: வி. ச. ராமலிங்கம் அகநாடு எங்கள், 2/422, தம்பலவாசித் தெரு, சென்னை-1

B-1

S. S. ரஜுலா

சென்னை - நாகப்பட்டினம் - சேலம் - சிங்கப்பூர்

மேற்படி வட்டம் நிதிக்காகத் தேவையாகிய பூர்ப்படம்

சென்னைப்பிரிவுக்கு

நாகப்பட்டினத்திற்கு

1959 ஜூலை 13

1959 ஜூலை 14

பிரயாணத்திற்குரிய தஞ்சாவேஜுகளைக் காண்பித்து வேண்டிய அளவு
பங்கு வசதிகளின் முக்கட்டுகளையும், பரிசு வசதிகளற்ற முக்கட்டுகளையும்
(சாப்பாட்டுடனே அல்லது சாப்பாடியுள்ளியோ) எங்கள் கம்பெனியின்
ஏஜன்ஸியிலிருந்து நேரடியாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

பிரிவு, பொருள் கட்டுப்பாட்டின்மூலம், சிங்கப்பூர் முதலிய இடங்களுக்கு
நேரடியாக ஏற்றிச் செல்லவும், சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி பாங்காகிக்கும்,
நியூஜிவாந்த் துறைமுகங்களுக்கு அனுப்பவும் சர்க்குரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

பிரயாணிகள் மற்றும் சாமான்கள் ஏற்றும் விலைகளுக்குத் தயவுசெய்து எழுதவும்
மின்னி ஃ கோ., (மதுரை) லிமிடெட் | மதுரை கம்பெனி லிமிடெட் லிமிடெட்
7, அரவிந்தகாந்த் தெரு, சென்னை-1 | முதல் பிளஸ் பீச் ரோடு, நாகப்பட்டினம்
ஏஜன்டுகள்: சிங்கப்பூர் இந்தியா ஸ்டம் நாய்கேஷன் கம்பெனி லிமிடெட்,

[illegible]

பலகை அளவிற்கு ஆழியைப் பாய்ச்சுவதை
தவறு செய்த தாய்க்குத் தாவினில் எந்தி
தவறியவர் ஆக மாறலின் பூதங்கள்
பொலங்கு ஆகலின் பெயரிற்ற
பெயர்களைப் பெறுவதில் சித்த வந்தவர்கள்

சான்று, அந்த வகைகளைத் திருவுருவப்படுத்துவதோடு நேரடியாகப் அழகியாக உயர்த்துள்ள பெருமான் திருவுருவங்கள் பல பார்த்திருப்போம் எனும். ஆனால் இந்த வேங்கடவாணத்து திரு உருவம் இருக்கும் சமயப்போயம் அவாநிலாக இருப்பிதது. பங்கவர உயர்த்து விட்டது சிவனாக உயர்ந்த உத்தரவம் இயல்பு. சிவ உருவமே வேங்கடவாணத்துக்கு இருக்கின்ற பெருமைமேலே நான் உயர்த்தும் வேங்கடவாணமே (அறிந்தத துயர்ப்பம் உடைபல குடமே) இருக்கின்றான் எனும்.

இதற்குத் திருமதி லாப் வேங்கடாச்சுரி
செய்திருப்பேரே இடம் பெற்றிருக்க
திருள் என்பா. திருமத்திரம் பங்கு
மூலமும், திருவத்திரம் பங்கு
காலத்திலே இந்த வேங்கடாச்சுரி
செய்த பங்கு திருமதி லாப் வேங்கடாச்சுரி

அப்பொழுதுதான் நமது மத்திய சூழலர்கள் எல்லாரும் மக்கள் சான்று கொடுத்திருந்தனர். நேர்மையாகச் செயல்படுத்திக் கொடுத்தோமே என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம். பல்முகம், சோழர், பாண்டியர், பாண்டிய குடியை அரசர் பெருமான் எல்லாம் கொண்டு விந்தித்திருந்திருந்தார்கள். அப்போது நான் என்னை நினைத்தேன் கொடுத்தேன் செய்யும் பதிலுக்கு விடுக்கிறது. எல்லா காரணங்களையும் கொண்டு பாட்டினர் சான்றும்கொடுத்தேன் விமானத்துக்குத் தங்கத்தோடு போர்த்தி விடுக்கிறது. சிறுபான் நெயராயினும் அக்கதிதவராயினும் (அ) துறையினும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த கோவைகளைப் பற்றி ஒரு கோவை மீளாமை இந்த ஓரத்தி முருகுமே என்றுப் பின்னர்தான் உடனடியாக அந்த ஓரத்தினால் சங்கு சங்கரம் ஏதாவது இருக்காது என்று மாரத்தியிடமிருந்து அன்பு ஒரு வாரம் இடை ஆகியதால், அவர் இவ்வாறானே பத்து அடிகள் இட்டு உரைப்பாராம். இது போன்றதே மீளாமை. தமிழ் எட்டிலுள்ள மகா காவியங்களை நோக்கினால் ஒரு காவத்தில் தமிழ் ஓரத்தினாலேயே அந்த காவியங்களைச் சொல்லும் மரகத நெறிநிலாமை தமிழ் மக்கள் உரைப்பார் வர உடனடியாகப் பார்ப்பார் என்று ஒருவருடைய சொல்லுமே பற்றி ஒரு கோவை மீளாமை.

தமிழ் மொழியும், நீதிநியாயமும்
ஒரு மனதையும் சிவகாமியின்
குழந்தையும், வெள்ளி தாழ்வாரம்
தோன்றும்படி - குழந்தை
நினைவாட்டமில்லாத பாலம்

ഭൂതകാലം മുതൽ
ഭൂതകാലം മുതൽ

சக்தி நூலுக்கு எட்டில் காவலு வைப்பினால்
குத்தகையாக சிலவர்களுக்கு வசதியாகும்.
இது போலதான், சிவரத்தினத்து முதலது
புத்தகம் காவலாகும்.

<p>சுற்றுலா துறை</p> <p>ஸான்டலாக்ஸ்</p> <p>சந்திரன்</p> <p>உயர்நிலைப்பள்ளி</p>	<p>தேவநல்லூர்</p> <p>மதுரை</p> <p>அமீர்தவசன்</p> <p>சுற்றுலா துறை</p>	<p>சுற்றுலா துறை</p> <p>காஷ்மீரி-குஸம்</p> <p>சந்திரன்</p> <p>உயர்நிலைப்பள்ளி</p>
---	--	--

நட்சன்குடு-பல்பொருள் மருந்துகள்

சுற்றுலா துறை

<p>சுற்றுலா துறை</p> <p>யூனிகை தேன்</p> <p>சுற்றுலா துறை</p>	<p>சுற்றுலா துறை</p> <p>கூலி-கூலி</p> <p>சுற்றுலா துறை</p>	<p>சுற்றுலா துறை</p> <p>சேவல்</p> <p>சுற்றுலா துறை</p>
---	---	---

தமிழகத்திலுள்ள அகழி, கிணறு, கால்வாய், மீனாடு (உலர்ந்த-நீர்)

உலகப்
பிரசித்திபெற்ற
தொண்டை
மற்றும் மாசு
உபாதைகளுக்குக் குணமளிக்கும்
பெப்ஸ் மிகக்கூடு உட்கொண்
டதால், பிராங்கைடிஸ் மினரலிக்
அகன்றது

தொண்டை, மாசு உபாதைகளுக்கான
பெப்ஸ் மிகக்கூடு உட்கொண்டு தொண்
டைப் புண், பிராங்கைடிஸ், சூரஸ் மற்றும்
ஜலதோஷத்தை சீக்கிரம் தயிர்ந்தி செய்து,
கொள்கிறார்கள். பெப்ஸ் மிகக்கூடுக் கவன
த்து, குணமளிக்கும் சூலி போன்ற அதன்
சென்று வேலை செய்வதை உணர்வுகள் ...
வேதனைகளைக் குறைக்கவும் சிறுக்கிக் அக
ற்றவும் உதவியளிக்கிறது.

பெப்ஸ்

தொண்டை
மற்றும் மாசு
உபாதைகளுக்குக்
குணம் அளிக்கும்
மிகக்கூடு

எனது மருத்து
விவரப்பரிகாரமும்
கிடைக்கும்.

வி. இ. புல்போர்ட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

MT-36-TAM

மேலே எழுந்தருள்: தாது அலகு கம்பெனி
88, அனிலப்ப ஸ்பக் தெரு, சென்னை-2

நரஸ்

காபி

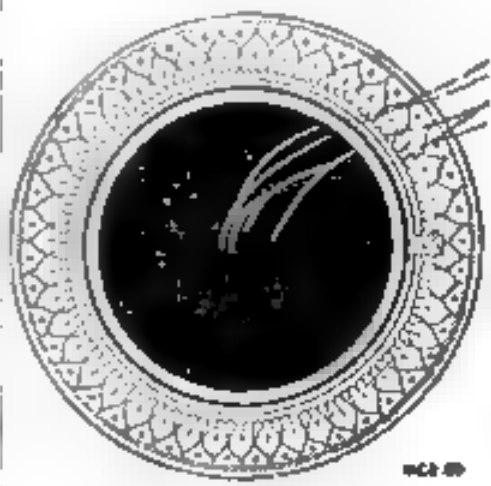
அருந்தி அதன்

பிரத்யேகமான

ருசியை

அனுபவிப்புகள்

காலம் மாசுபுகாரிக்
கே. பிரைவேட் லிட்,
சென்னை-2

WCS 30

**அழகு
கலைமரின்
அடிப்படை
தத்துவம்**

ஒரு பெண்மணியின் அழகிய கூந்தலை, அவள் தினசரி உபயோகிக்கும் ஸ்வஸ்திக் பர்ப்பூம்டு காஸ்டர் ஆயிலைப் போல் வேறு எதுவும் அதிக அழகுடன் பரிமாளிக்கச் செய்வதில்லை.

ஸ்வஸ்திக் பர்ப்பூம்டு காஸ்டர் ஆயில்

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மில்ஸ் லிட். பம்பாய்

பிரச்சனை தீர்ந்தது

'தலைவரையும் காங்கிரஸும்' எனப் பரந்தகம். சச்சிதானந்தத்துக்கு அப்பொழுது தலைவன் காங்கிரஸ்; காங்கிரஸ் வரலில்லை. ஆயினும் மன்கடையைப் போக்கும் தலைவரையாகவே அங்குசை எழுத வந்தது. அங்குசைப் போடும் குளிர் காங்கிரஸை அங்குசை உடல் குறுங்கியது. அவர் பிரமத்தாக்குக் கூத்து எட்டு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.

இந்த எட்டு ஆண்டுகளில் அவர், பன்-ஆண்டு பட்டணவராகத் தான் பழக்க வழக்கம் கொண்டிருந்தார். மறந்து தம்மை மறத்திலும் பிரதம காங்கிரஸுக்கு எந்தவாறாக மாற்றிக்கொண்டு விட்டார். ஆதலால், இதே சேவைப்பாற்றில் வினாக்கள் போன்ற இளம் விதவைகள் சிலர் இருந்த போதிலும், அவர்களுக்குப் பிரமத்தாக்கு எட்டி விட்டிருந்தது. எட்டுப்பாடுகளும் பணியில்லையில் தலைவரையும் காங்கிரஸும் அளித்துவந்த போதிலும் அவர் அவற்றை உணர்ந்திருந்தார். இப்படி உட்ப்பது கிராமம் என்று அணுகிவிட்டார். பரந்த தங்கிய, இன்று தமது மனம் அந்தகையை பழக்க வழக்கங்களில் மூன்றை போட்டுக் குதறிவிட்ட போதுதான் அவருக்கு விதவைகளில் சிலை, சச்சிதானந்த பித்தர் என்பது, மூலம் பார்ப்பது போல் அந்த நிலை பெரிதானதே தெரிந்தது.

இவ்வாறுக்கும் இது மூன்று அத்தனை மோசமில்லை என்பதே சொல்ல வேண்டும். பிரமத்தாக்குப் பழக்க வழக்கங்களில் இது ஒரு சாதாரண சித்திரமே. எல்லா சித்திரங்களிலும் புகுவிட்டுப் புறப்போகும் போது, சொந்தப் பெற்றோர்கூட 'மூலம் பிட்டு வாடிய' தன்மை மகிழ உடல் அமைத்துச் செல்ல விட்டார்கள். இதனால் மூன்றிலும் அவரை எப்போதுப் பட்டினியும், கத்தாரம் அவன் பெற்றோர் சிறு சொல்லும், அவர்களுக்குக் கண்ணாளுக்குக் கண்ணாறுகள். அவனுடைய எவ்வாறுவதன் இனி அவர்களுக்குப் பெருவாய்வு. அப்படி வீடுக்கும் போது, அவன் அந்த எல்லாற்றின் அடிபெடுத்து வைக்கப் போகும் வரையில் அதற்கு உம் செட்டிலும் ஒருதலை உடல் அமைத்துப் போகக் கூடாது என்று அவர்கள் கருதினும் அதில் ஆச்சரியப்பட என்ன இருக்கிறது?

இருந்தாலும் சச்சிதானந்தத்துக்கு என்னவோ, இந்தச் செய்தியைப் கேட்ட சித்திரத்தில் தாம் பெருவாயத்துக்கு உட்படுத்தப்பட்டது போகவே தோன்றியது. தமது மனம் வேண்டுமென்றே

கண்கள் உறங்காவோ?

வேலம்படுத்தப்பட்டது போன்ற நிலை தான் அந்த விடையில் ஏற்பட்டது.

ஆனால், பிறகு சிறிது சித்திரம் பரந்தபோது, தாம் அவ்வாறு கருதுவது முறையான என்பது அவருக்குப் புலனாகிற்று. ஆம், "என்ன தம்பி, சித்திரம் இப்படிப் பண்ணிவிட்டாயா?" என்று அவர் புறப்பணத்திடம் போக முடியுமா? செட்டிலை புறப்பணம், "அந்தாங்க! தெர்த்துக்கொள்கிறேன் இதுக்கும்போது உங்க சேர்த்த விட்டேன், உங்க அக்காள் வினாக்கள் புகும் பிழைகள் இருக்கிற காலகாலத் தோட்டத்துக்குப் போகக் கூடாது என்று சொன்னதையும், அப்போதில் உங்கள் மூலக்கிட்டு குத்தாததும் மறந்துமன்னா? வாராயம் செட்டிலோன்றும் அக்கே போக உங்க தோட்டம் வாராயம் இரது என்றுதான் அந்தான் அப்போது வாராயம் மூலக்கிட்டு இருத்தியோ! உங்களுக்கு உங்க தோட்டத்துக்கு மேலே இருக்கிற கிணைம் கூடவா எங்களுக்கு எங்க மகன் மேலே இன்னமும் போயுடும்!" என்று சொல்லு காரே; அந்தக் சச்சிதானந்தம் என்ன பதில் சொல்லிச் சொல்லிக் முடியும்?

தமிழ், சொந்த விட்டி மேலே வினா விதவை — விதவை என்று எட்டி உட்ப்பட்டு வருவதான இப்பொழுதுதான் அவன்

புறப்பணத்திடம் கூறி வருத்தமா? அந்த நிலைக் மறத்தல்மன்னா ஒரு வகை அக்காயத்தைப் போட்டி அவன் அவ்வாறு கட்டி, குதறிவிடாத அவர் பெரிதுபடுத்திப் போக முடியுமா?

ஆகையால் அவர் இதன் பற்றி சித்திரம் வருத்திப் பண்ணினார். அவர் மகன்

வாராயம்

சத்திய
தான் படித்
தவள்க

இருந்தாலும், எத்தனை
தான் சொமத்துக்கே
உயிரெட்டும் வைத்தியத்

தொழில் புர்பப் போடுவனாக
இருந்தாலும், அவன் வாய்விழத்
தான் என்பதை இங்கு எவரும்

மறந்து விட மாட்டார்கள்; வாழ்விழந்த
வர்களுக்கான கட்டுப்பாடுகளை அவன்
விடிவத்தில் தளர்த்தி விடவும் மாட்
டார்கள். நேத்து விட்டால் அவனுக்கு ஒரு
கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. இன்று
செருமனியா என்பது ஒருவர் விட்டால் அவன்
ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறான். காலை ஊரெல்
லாம் அதைச் செய்வது. அதற்காக
அவரோ, அவர் மகனோ பொருமீப்
பயனிலும்; வகுத்திப் பயனிலும்.

இதைப்பெயர்வாம் ஆழ்ந்த ஆராய்ந்த
போது சச்சிதானந்தத்தின் மனம் சமா
தானம் அடைந்திருந்தது. எனவே
சொன்னார்: "ஆமாம் தம்பி! ஏதாவுட
அதை மறந்துதான் போயிட்டேன்.
இப்போ என்ன? இங்கிருந்து இங்கு வந்து
காலைக்கு சத்தியம் அங்குக் கூட்டிக்கிட
டுப் போகட்டுமே!"

புஷ்பலகை மனப்பூர்வமாக விசைத்
து. ன் பெரிசு: "என்னயோ அதான்,
என்ரு இதைல்லாம் பிடிக்கவே இல்
லென்க. இருந்தாலும் என் என்ன சொப்
பறது, சொல்லுங்க. சத்தியம் கூட இந்த
மாற்றி சினைக்கிறது சத்தியம் வைத்தியக்
காரத்தனம் என்று அவன் அம்மா
கிட்டே சொன்ன போட்டான். ஆனால்
பாருங்க. இங்கிருந்து அவன் இங்குக்
கூட்டிக்கிடடுப் போய், காலைக்கு வேறே

எதற்கும் காரணத்தாலே அவன் வேலைக்
குப் பாதுகம் வந்தாக்கூட ஊர்க்காரங்க
வினாவின தலைவாத்தான் போட்டு
உருட்டுவாங்க. அதுக்காரத்தான் அவன்
கிட்டே, ஊர் வந்தாலுமே பிழிவடத்துக்
கிடக் கூடாதுன்னு கண்டிச்சுச் சொல்
கிட்டே, சேங்க அவனாத் தவறு சினைக்கூடக்
கூடாதுன்னு என்ன வேரிலே சொல்லித்
டுப் போக வந்தேன். வந்தேங்க; சத்தியம்
சாத்துக்கிட்டே இருப்பான். அவனை எல்ல
பொழுது பாத்தது அதுப்பனும். வீணு
குளிக்கட்டு வந்ததும் ஏதாக்கம்
சாக்கு-போக்கு சொல்லிடுங்க."

தான் வந்த காரியத்தை முடித்
துக்கொண்டு புஷ்பலகை திரும்பிக்
சொன்னார். இனிமேல் வீணுவிடம்
பொய் சொல்லிச் சமாதிப்படுத்தி,
அல்லது உண்மையாகச் சொல்லிச்
சமாதிப்படுத்துவதோ சச்சிதா
னந்தத்தின் பொறுப்பு. அவருக்கு
என் அந்தக் கவலை?

புஷ்பலகைத்தின் தலை திரும்புவதை
என்னே காத்திருந்தவன் போல்
கதலம்மாள் கூடவே அவனே நோக்

கிறான். "பார்த்துக்கிட்டிருபா தம்பி? ஓன்
மகன் என் தாவிவதுத்தவனின்னு சொல்
கிட்டேன்னு அருது ஆசைதலாம் செய்
திலே; இப்போ என்ன சொல்லுறே?
என், ஊர்க்காரங்கன்னுடையும் ஒரு பாட்
டம் அருது பார்க்கிறதானே!" என்ன
அவன் ஏன்னாம் தொனிக்கக் கூறினான்.

சச்சிதானந்தம் ஒன்றும் பேசவில்லை.
தலைவாக்கி கவிழ்த்தவாறு நெத்திப்
பொன்னை விழக்களால் அழகிக்க
கொண்டார்.

கதலம்மாள் தொடர்ச்சாக: "ஒன்
மகன் தாசத்திவாத்தான் இருக்கட்டுமே;
அதுத்தவன் அதுத்தவனின்னு ஊர்
கலக்கத்திலே சொல்லாம இருக்க மாட்
டாங்க. தம்பி! இனிமேலாவது அதை
கல்லாத் தெரிஞ்சு வெக்கக்கிடு."

சச்சிதானந்தத்துக்கு அவன் பேசப்
பெற வேண்டியதன் அறவாசிய்தான். மந்த
விடிவங்கள் இருக்கின்றன. வீணுவின
புஷ்பலகைத் தவள்க பீரபாணத்தை
கிழத்தும்படி இப்பொழுது அவனிடம்
கூட வேண்டுமே; சத்தியம் அவன்
அழைத்துப் போக வரமாட்டான் என்று
சொல்ல வேண்டுமே. அதை அவர் எப்
படிச் சொல்லுவார்? மரகதத்தம்மாள்
சத்தியத்தைத் தடை செய்கு விட்டான்
என்பதை அவர் அவளுக்கு அதிசிக்க
விதும்பலிவிலும், பின்னால அவன் அதைத்
தெரிந்து கொண்டால் தெரிந்து கொள்
கட்டும். ஆனால் இன்று தம் வாயால்
அதைக் கூறி அதனால் அவன் அடையப்
போகும் அதிர்ச்சியையும் மன வருத்தத்
தையும் அவரால் என்ன முடியாது.
ஆனாலும் அதற்கு அவர் வேறு ஏதாவது
ஒரு பொய்க் காரணத்தைத்தான் கூற
வேண்டும். அந்தப் பொய்க் காரணத்
துக்காக அவர் சித்திக்க வேண்டும்

உடனே சித்திக்க வேண்டும். இதோ இன்னும் சிறிது நேரத்தில் விஜய குகைக்கு வந்து விடுவான். தேவநாயகப் போட்டி நடத்தின்படி புறப்படத் தயாராகி விடுவான். அதற்குள் அவர் ஏதாவது கதியாக சென்றாக வேண்டும். ஆகவே அவர் ஸதவம்மாளை அனுப்பிவிட்டு இவ் விஷயத்தை கிம்மதியாகச் சித்திக்கக் கருதி, "சக்தான், ஸதவம்மா; கயிலாச நோவா தொணத்துக்கிட் பருக்காரே. பொ, பொய்க் காப்பியை எடுத்துக்கிட் டு வா" என்று,

அவள் உடனே போய்க் காப்பீவை எடுத்து வந்து கொடுத்தாள். கொடுத்த விட்டுப் போய்விடுவாள் என்று சிந்தனைச் செலுத்தாமல், ஆளுநர் தனியாகப் போகவில்லை. அவர் காப்பீவைத் தடுத்து மூடிக் குடும் வாராவே விழுதுவல் கமிட்டியைப் பிடித்தவாறு காத்திருந்தான். பிறகு தம்மையாக எவ்வளவு வாய்ப்புக்கொண்டு, "சரி, இப்போ என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் உத்தேசம்?" என்று மீண்டும் பேசுவதற்கு ஆய் போட்டான்.

“பெயர்தென்ன? இதுபெயர்மேல்
மேய்ந்து விட்டு மாமாசு போனதற்கு
இதுகுறித்து? பெயர் ஏதற்கு
மாமாசு அடிக் கத்தும் அங்கு உட
ல்கிறீர்? அம் போக வந்தபின்னர்
மேய்ந்துவிட்டு போனபெயர்மேல்.”

“இதற்கு என்னுடைய பதிலை, நங்கி! இப்படி ஒன்றையும்தான் அவருக்கு ஒலிக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. போக, என்னைக்குத்தான் அவன் தன்னைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான்?”

“தெரிஞ்சுக்கிட்டதெய்து தெரிஞ்சுக்கிட்டோம் அக்கா. ஆனால் என் காரணமோ ஒருவரையும் அகன் மனக் கொடும்படியான தெரிவினை கொல்ல மா” இல்.”

“அட! உங்களுடைய மனதில்
எந்தக் கொள்கை எட்டியது
பேருங்க. உங்களுடைய
தேவியைப் போட்டு என்னைமேலும்
தேவியைப் போட அப்பதான் மகிசு.”

எனக்கு என்ன வந்தது? நான் சொல்வதென்னுடையதைச் சொல்லி விட்டேன்.”

அதன்பின்மேல் மூத்தந்தை அளித்த விட்டும் போல்விட்டான். அத்திரை எந்தம் சித்திரையில் ஆழ்க்ந்தார். ஆனால் வினா அப்பா அருவாயி. மாக் வித்த கோழி மண்ணைய உடைத்துக் கொள்ள விடவில்லை.

தந்தை தன்னிடமிருந்து வடந்த
வந்தை மறைக்கத் தவிர்ப்பதை
அவன் விருப்ப விக்ரம். எனவே
அவன் கழகத்தின் விருத்த
கூட வடந்த வந்தை.

“எத்து விசயமாகத் தாழ்வாரத்திலே
கிணறுக்கெட்டிருக்கே?” என்று மனம்
பதறினா அவர்.

“ஆமாம்; புழப்பலாம் மாமா சொன்ன
செய்தியையும் கேட்டேன். அப்பா!
இத்தகைய தீயகன் வருத்தப்பாடாதீர்கள்.
என் கீழைநாடி வான் வளஞ்சூடி உண்டாத்து
கொண்டு விட்டேன். சுததாம் என்னை
அனுமாதும் செய்ய விரும்பு எனப்பற
காக நான் இதிலும் வருத்தமில்லை. வானை
வருத்தாது!..” என்று கேட்கும் ஒரு அப்பா
வருத்தமில்லையா?”

சர்க்காரைத் தவிர அங்குள்ள தேய்தல் வேண்டியது போக அங்கு அங்குள்ள தேய்தலுக்குள். "போலீஸ்; போலீஸ் குமாரிக்கு விட்டு அங்குள்ள புலனாய்வுத் துறைக்கு அனுப்புவதன். புலனாய்வுத் துறைக்கு அனுப்பினால், இல்லாவிட்டால் இதை ஒரு நாளை போலீஸ் கொண்டு வந்து ஆய்ந்து அந்த இடங்களை அடையா!"

அவன் அவர் அகலாயப் பேடித்து அந்
சலிவிருத்து கிளப்பிக் கொல்கிறப்படிதம்
அதுப்பிக்-புத்தான் சிவ்ருன்.

பிறகு அவன் அடுக்கலிலிருந்து
அத்தைப்பிட்டு சொன்னான். "அத்தை!
இனிமேல் என் விஷயமாக நீயெல்லாம்
அப்பாவுக்கு உண்டாக வேண்டுமென்று சொன்னால்
நீயை. என் கம்பளி கட்டி கொண்டு
வெண்டுமே. அதை அவ்வப்போது
எனக்கு சொல்லத் தருங்கள். இந்த
வரையில் என்னைப் பற்றி ஒரு வயதா
கூடக் குறை சொல்லாதபடி கட்டி
சொன்னேயேன்" என்று அவனிடமும்
சொன்னான். அப்பப்படிக்குச் சொன்ன
தாய்மொன்று கவனித்து குறுக்குவிட்டுத் தன்
அத்தைக்குத் திருப்பி வந்தான்.

மேக சேகர் இப்புகாரத்தில் கூறியிருந்த புகாரப்படித்ததன் எடுத்து, அதன் சட்டம், அட்டை முதலியவற்றை அதன் தன் தொடங்கியது. அவர்தான் பின்பு புகாரப்படித்ததன் காரியம் எடுத்துக் கொண்டு, "என் அன்பே! இம்மாதிரிப் பதார்த்தம் உங்களுக்கு மாண்புண்டு.

உடனே அதை இழந்துவிட்ட போதிலும்
என்று உங்கள் மனையையே திருத்த
உயிரை விடுப்பதென. இனிக்கும்கூட
இதே மன உறுதி என்னை என்று
குக்குதிருக்க அருள் பரப்புகை"
என்று மனமுருக வேண்டி கோன்
டார். பின்னர் அந்தப் புகைப் பத்
தை உன்னைக் கதறிச் சொன்னான்
கைப் பைக்குப் பதிர்ப்படுத்தினான்.
அவன் அவர் பைப்பை குடுவதற்கும்,
மாமர் அவர்கே வருவதற்கும் கவனம்
இருத்தது.

"என்ன மாமா, என்னிடம் அந்தப்
பைக்குப் போனபோது என்னையும்
எழுப்பிவிடுக்கக் கூடாதா?" என்று அவ
னிடம் பேசக்கேள்வியாகியது.

"உங்களை எழுப்பிக் கேட்டுக்கொண்டு
தான் வந்தேன், அக்கா. ஆனால் அந்தப்
பைப்பைப் பார்த்துச் சித்திரச் சுவரை நானு
வதி உங்களை வந்து கொண்டிருந்தான்.
அதனவர்கள் என் மட்டும் குடுத்துத் தெ
ருக்கொண்டு போய்விட்டேன்."

"நானுவதிவிடம் அந்தனை பயமா
உண்டா?"

"பயமில்லை; அருவருப்பி அவன் பர
வைப்பவும் நீதநனியும் பார்த்தான்
என்கை முடியும்! இந்த ஊரில் எத்த
வையப் போனாலும், தங்கள் கோத்த
விடங்கூட அவன் எதிரே வர மாட்
டான். ஆனால் அந்தப் புத்திரனினால்
அம்மாய்க்கு மதிமதம். என்ன கொள்ளு
தும் அவனுக்குத் தெரிவதில்லை. "என்னை
என்கை பிள்ளையடி" என்பதும் கண்
பிள்ளையும், என்னை பிள்ளை! என் பாய்
பகவதா அவன்! பாய்ப் பாய் பார்த்தவா!
கிளையும் எய்க்கத் தாய்க்குத் என்பது
வருது. அம்மாய்க்குத் தெரிவதில்லை.
என்னுங்கள் அக்கா, கோத்தே உங்களை
என்னைத்தேன்."

"அப்படி, உன் கைகளை என்னை மட்ட
கக் கொண்டு விட்டுக் கொண்டு மட்டும்
தனிக் கொண்டு வரக்கூடும்!"

"அ பாய்ப்பா! உன்னை கொண்டு
கொத்தாய் படுத்திவிட்டா?"

"இல்லை, மாமா! உன்னை கொண்டு
கொத்தாய் படுத்திவிட்டா" என்று கித்தனை
வினா. நீதது. "ஆனால், நீதனை கொண்டு
பெரிய அந்தனைகாக்குப் போனா!
எனோ, துண்டாய் போன என அந்தனை.
நீதது வர!" என்று கேட்டான்.

"வருவ வழியில் நம் கத்தா அந்தனை
விட்டாய் விதிநா கோம் தங்கிவிட்டேன்.
அதனால் தாய்க்கை, அன்னை இன்று
வேண்டிய ஒழுக்கொன்றைப் போனா!
இல்லையா? ஒழுக்கொன்றைப் போனா!
மாமம்; புத்திரப் போனாலும் அந்தனை
கொண்டிருக்க அந்தனைக்குக் காப்
பாடு போட்டுக் வேண்டுமென்ற மதத
அந்தனை தினைக் கொண்டுக்கத்தான்.
அவனுக்குக் கொஞ்சம் உதவி கொடு
விட்டு விடுதேன்."

"கத்தாநீன் பேசக் காத்ததும் வினா
கக் உன்னை ஒருகணம் குடுத்துத்
வாக்கெத்தாய். உன்னை அந்தனை

போக ஒழுக்காய் போனதற்கான அன்
னகுத்தப்பட்டுக் கொண்டுக்கத்தான்,
என்னமோ. என்ன என்னைய அன்னை,
அந்த அந்தை கொள்ளுவதற்கை,
"கத்தாநீன் பார்த்தாய், மாமா!
கத்தாநீன் இருக்கிறா!" என்று
கேட்டான்.

"உத்தரைய இன்னமும் இருக்குமா,
அக்கா? புத்திரனாகப் போனபுது
கொண்டப் போனா! அந்தனும் இன்ன
யொருகை. அது அம்மா! அந்தனும்
பெருமையும் கத்தாநீனும் தனியே
கொண்டனில்லை! எப்பொழுது என்னைப்
பார்த்ததும் காதுவாக்கை போனம
இருக்கையா? உன், இன்று போன தன்னை
பெருமையும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.
அவன், உன்னைக்கு என்ன கத்தாய்?
என் அன்னை கத்தாய்க்க இருக்கிறா
என்னை கேட்கக்கூட?"

அவன் காத்தனை மாமனிடம் கத்
திட்டு, "ஒருகை அந்தனை கத்தாநீன்
இருத்து இருக்கிறா" என்று கேட்
பென் "என்னுன்."

"ஐயோ அக்கா, அக்கா!" என்று மாமா
தன் அக்கா, மாமா கொண்டு கித்தனை.
"அவர்களைக் காக்கு இத்தெல்லாம் உத்
தாநீனும் வினாய் அக்கா; உத்தரனை
தக்க குத்துக்கும் வினாய் இல்லம். அந்த
என்னம் வேண்டியுக்கதாய் அதை அது
போடு விட்டு விடுவதை, பெருகைக்
கொண்ட கைக்குவதில் இன்பம் காதுவ
தன்னா அன்னை கத்தாய்!"

"கேட்டு இத்தெல்லாம் என்ன பெரு
மாமா! மத்தனாக எப்படி இருத்
ததும் வி கத்தாய் அப்படிப்பட்ட
இல்லை. கோத்த என் போனதனாக்
பத்திரப் போக தந்தையாக எழுத்த
போது, அவனுக்கு இதுபெரும்பு
கத்தனை வேண்டிய கித்தனை அன்
னையே கொத்தாய், கொத்தாய்!"

"மாமா! இன்ன கத்தாநீன், "அட,
கைக்கை அக்கா! அக்கா! அக்கா
அன்னனை என்னகித்தாநீன் அக்கா.
பிற் கொண்டுமே செய்யப்போது கோத்த
பார்த்தை எழுத்தக் கைக்கை வகுப்
பார்த்தை தன்ன வினாய் வகுத்தி
டாய் அதனை. அக்கா, கொத்தாநீனும்
கொத்தாநீன் தன்னமட்டிலும் அது
இந்த கத்தாநீன் இருத்ததும் வினா. அது
ஒரு கத்தாநீன் இருத்ததும் வினா."

"கத்தாநீன் பார்த்தி அப்படி கித்த
பத்த கத்தா, மாமா! அவனான என்
கித்தாநீன் கா கித்தாநீன் கித்தாநீன்
கித்தாநீன் அவர்களைக்காநீன் கைக்கை
கித்தாநீன் அந்தனை கொண்டு விட்டேன்."

"என்ன அந்தனை கொண்டு விட்ட
கக் உன்னை அந்தனை மாமனாக
கைக்கை விட்டு, ஏதோ அந்தனை
கட்டுமார்த்துத் தன் அம்மனை விதிநா
கொண்டு அடக்கி குடுத்து விட்டாநீன்.
இத்தனை உன்னைமனை உன்னமோ!
அன்னை இத்தனை தனிகூட வருத்தப
கைக்கைப்பாக்கிவிட்டோ அக்கா எத்
தனை கத்தாய்! குத்துத் எத்தனை

എല്ലാ കുടുംബങ്ങൾക്കും

എല്ലാവർക്കും ഉപയോഗപ്രദമായ
ഒരു പുസ്തകം

செந்தமிழ் நகரிலே செ.வி. கல்விப்பேரவை
இருக்கிறது. இது செ. வி. பரந்தாரத்தின்
தலை, தலை. சந்தமிழ் நகரிலே
இருக்கிறது. செ. வி.

மாண்புமிகு திரு. என். சண்முகம்
மாண்புமிகு உறுப்பினர், கனம், அமைச்சர்
உறுப்பினர், திரு. எ. ச. சந்திரசேகரன்
மாண்புமிகு உறுப்பினர், திரு. எ. ச. சந்திரசேகரன்

கணிப்பு! கணிமாப் பண்டம் சிந்தி
அடித்துக்கொண்டு அங்கு காண்பது அடித்து
அடித்துத் தாடித்துக் கொண்டு
காட்சியை நீங்கள் அடித்து விடுகிறீர்கள்!

“இதற்கெல்லாம் வகுத்தியும் வடிகூடா டாஸா? அவர் என்ன வேண்டுமென்று.....?”

“எனன் கோவில்தான்? அருத்தப் பக் கடனா? மூலம், அருத்தப்பக் கடன்தான். அதையொரு முன் வந்து இந்தக் காலத்திலே கோய் முடியாத வர்களைக் குத்தித் தெருவோடு அருத்தப் பட்டுமோ என்று யான்? என்னு இத்த தால் என்ன கோவில்தான். கோவில்தான்?”

"எனக்கு சொல்லுங்கள்" என்று குரல்
பாடல் நினைப்பது, கேட்டபின் விடை.

“கீழ்க்கண்டவர்கள் உங்கள் கட்டுப்பாடு
மரணம்” என்று குறித்து உத்திரவு கூ.
டி. சென்னை நகர் பேரவை.
அவ்வாறு.....”

அவன் முடிவெக்கிற; வானம் 'அ'
 கொடுத்த குறு வாய் வந்து விட்டது.
 அவன் வானம் வந்தேன் வந்தேன் வந்தேன்
 கொண்டிருக்கிறேன் வந்தேன் வந்தேன்

குத்துத் துத்து, “மாமா! மாமா!” என்று
கூப்பிட்டுக்கொண்டு வந்தாள்.

சிறைகளில் இருக்கும் கிறித்தவர்களுக்கு
 உணவுப் பராமரிப்பு முறையாகவே இருக்க
 வேண்டும். "இப்போதுதான் நான்
 உயிர் இருக்கிறேன்" என்று சொல்லும்
 சிறை அமைச்சரவைப் பிரதிநிதியோடு
 உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

சென்னை நகரம் குறித்து, உடல்
உழைப்பு முதலும் சென்னை நகராதி
தொண்டி குறையுமா? என்றும் அவரிடம்
வந்தது. "வினாக்கள் எல்லாம் இன்னும்
புரட்டாகியிருப்பதை அங்கீகரிக்கக்

சென்னை நகரில் உள்ள "சென்னை நகர சபை" என்ற அமைதிப்படை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அமைதிப்படை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

“அவன் கதைத்தது” என்று
கதரம், பிதகு வினாவுகளைப் பார்த்த
விட்டு, “என்ன, புத்தகம், வாங்கி” என்று
பேசினான்.

"...and I am very grateful."

"Soyuzdetstroy" (Union Construction)
 "Soyuzdetstroy" (Union Construction)
 "Soyuzdetstroy" (Union Construction)

“தெய்வம் எழுந்த தெய்வம் என்னை
தெய்வம், எந்தென்! தெய்வமேதான் தெய்வம்”

[illegible]

மாண்புமிகு கருவாணம் அமைச்சர் திரு. சி. குமார
குருசாமிநாதன் அவர் கருவாணம் திருவாரூர்
கருவாணம் திரு. சி. குமார

மேம்பட்டபெற்று வித்ததி கைகளுக்கு
மேல்" என்று புலகுண்டு எழுதினார். இது
உத்தரத்திற்கு இவ்வகை யோர் உத்த
திருப்பதற்கு உத்தரம் கட்டினார். இது
தாண்டி அவன் தன் தாயிடம் விண்ணம்
அழைத்துப் போவது பற்றிச் சொன்
பட்டான். இப்போதே மேல்நாள். ஆனால்
அவன் கி. பி. 1494-ல் இருந்தபோது,
"இவ்வகை உத்தரம்" இது இன்னும்,
அழைத்துச் செல்ல முத்திரை செல்லு
வதற்குள், இப்போதே இருக்கிற
செல்லுதல் சொல்லித் து. மேல்நாள்
போது அவன் அழைத்துச் சென்ற கி. பி.
1494-ல் உத்தரம் தான் தான். இது
திருத்தான். அந்த இடத்தில்
தான் இருப்போது இவ்வகை உத்தரத்தி
தான். ஆனால் இது உத்தரம் இவ்வகை
வித்தினை வித்தினை, செல்லுதல் உத்தர
மும் உத்தரம் செல்லுதல் உத்தரம்.

(இ) யோக சோக்டரயின்று கோல்
 பிடுக்கல்; கோட்டுக்கு "லா லா" என்று
 கூப்பிட்டுக் கொடுத்துக்கொள்"
 "ஆமாம், சிலை உதரம், உங்கள்
 அப்பாயை இப்போ உதர விநாயகத்தை
 கோல்வி, உங்கள் சீமை எங்களுக்கு
 கூட்டிப் போக ஏதாவது செவ்வதா
 வக்கைத்து விட்டுப் போடுகிறீர்"
 என்று விநாயகம் கோல்கள்,
 இதைப் போட்டும் உதரம் திருக்கிப்
 போல், தன் தாரை போக்குக்கு ஒருபு
 யெயை போல், தன் தந்தை இவ்வு
 இவ்வாறு: உதர ஒருமேயைப்
 கோலுவி" இப் போடுகிறது அதுக்கு
 அந்தமென அளித்து மட்டுமெனது;
 ஆதிநீததையுமே மெட்டுவது.
 "ஓ, ஓ: அதுக்கெதரம் உலா
 லா உலா இவ்வெயைப் போல்
 கோலுக்கல்!" என்று அவன் மன
 மம் கோலிக்க உதர வி: இப் போது
 கோல் போடுதலால் போல் உதர ஆரம்
 வீத்துவிட்டால்: "இது என்ன மெட்டு
 அதுவா?" உங்கள் உதர ஒருமே
 உங்கள் மகளுக்கு இப் அந்தமென அளி

இவ்வெழுத்து திரு. ஆர். வி. அப்பாலை பரந்தா
நிரு. ராமசாமிநாதர் மொ. அப்பாலைநாதர்
நிரு. அப்பாலை நாதர்.

ஆதாரப்படுத்தப்படாத செய்தி: கனடாவுக்கு எதிராக
பலப்படைகள் எதிர்த்துள்ளனர். திரு. சி. கார்,
கனடாவுக்கு 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 267

உங்களை
செய்கிறது அனைவரையும்
அந்த
கந்தை
ஆகிய அனைத்துக்கும்
பெறுங்கள்

உங்கள் மனத்தில் ஒவ்வொரு
வரும் புதிய ஸ்டான்லர்ட்
மனப்பான்மை
அனைத்துமே உங்களை
மதிப்பார்கள். கிரேக்கர்கள்
தோல் நாயகம்,
ஒவ்வொருவரும் கிரேக்க
நித்யம் அங்கு
செய்திருக்கும் கந்தை
மனப்பான்மைகள்,
புது உணர்வுகள் இவை
கிடைக்கிறதா

ஸ்டான்லர்ட், கந்தை, கந்தை, கந்தை
புது உணர்வுகள் எதிர்த்தோற்றம், கந்தை,
கந்தை, கந்தை, கந்தை, கந்தை, கந்தை

தி ஸ்டான்லர்ட் மிக்கப் பரப்பின்கள்

திரு. பிரபாகரன் கோகுலம், மதுரை-22

STANDARD-YAM

சென்றதி. அம்மாதிரி, முனிமகன் துறவிகள்
சுப்பண்ணாம்பு விஷம் இடற உண்ட
துக்கு! ஸ்ரீராமமாதேவராம், ஒரு மணி
சேரம் சேததப்பல துங்கி!"

"சோலியன் கண்ணு கம்மா முனி
குதா! ஒரு எண்ணெய்க்கு துது
பா மேனிக்கிண பாய்கிறியே சதது."
"பாசும் கொடுத்திடுப்பான், போன
இந்தித்தேவ, இப்ப வருது. பாரு தடுக்க
குது!"

"இப்ப பாரு தடுத்தாய்க!...என்னுத்
தக்கு தடுக்க!"

"கமலா! இன் அன்னிக்கூம், அரை
மணி போகி தடுக்கான், அப்பறம் அவ
தடுக்கப் போகிறான் ஒம்பது மணிக்கு

மயில்சாம்பின் தேவை

த. ஜானகிராமன்

"தடுக்காதே! போகி...கமலா! காயி
தடுக்காதே! தடுக்காதே! சோலியன், எம்
பாசும் கொடுத்தான். தடுக்கான் அன்னி
கூம் காயி தடுக்காதே! மார்க்கட்டு
எனக்குமே கொடுத்தான். காயி...
போகாதே!"

"காயி...காயி...காயி...காயி...
தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!
தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!"

"தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!
தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!"

"அதையும் தடுக்காதே, தடுக்காதே! தடுக்காதே!
தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!"

"தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!
தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!"

"தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!
தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!"

"தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!
தடுக்காதே! தடுக்காதே! தடுக்காதே!"

"மெலிகாரியை
தடுக்காதே!"

"மெலிகாரியை!
எப்ப! மெலிகாரியை!

வந்தல், கதகதல், கதகதல்
உத்தரிகுக்கல்!" எடுத்தகதல்,
மகி வந்திப்பாது."

"அதுக்கா? மெலிகாரியை என்ன
வந்திப்பாது? சனி. குரீத

காலமே வந்த குரங்கு ஒரு படத்தில்
 குக் கைபெறுத்துப் போட்டு அட்வான்ஸ்
 வாங்கினதும், அதையும் அவ்வாள்
 விட்ட சொல்லுமா? வந்ததானும், குதத்
 தடவையா வந்த குரங்குக் கைபெறுத்
 துப் போட்டிருக்கலாம்!"

"சரி, அப்பறம் பன்ன சொன்னால்?"

"சாஸம் மாடிமீலே சுபத்தினி கட்டி
 வைச்சிருக்கேன். தேத்துக்கோ பூசு
 கது. அதையும் பாக்கறதுக்குக்கோ
 அவ்வாளைக் கப்பிட்டுப் போகலாம்னு
 வந்தேன் நான்."

"என்னது! சுபத்தினியைப் பன்னி
 வைச்சிருக்கா?"

"ஆகா, சாஸம் மாடிமீலே தூத்
 திடுக்குத்து பாக்கறப்போடு நிச்சயமாக."

"சாஸமீலே

பாட்டு!"

"சுபத்தினி,

சுபதி" மீத

என்று உறு

வது பன்ன

என்று வந்த

இப்போது

சொல்ல அவ்வாளைக் கை
 எப்போ, உறு வந்த திடுக்கி
 துத்துத் திடுக்கிட்டுக் கொய்
 பித்து விட்டது என்று தெரியுமே.
 அந்த கப்பிட்டுக் கொய் திடுக்கிட்டுப் பந்த
 அந்தவாள் நிச்சயம் என்னுள் குதத்
 படலும் வெளியாகிறது.

மயிலாமி கைப்பிட்டுத் தன்னால்

"சொல்ல படம், எப்படி இருக்கப்

போய்தே?" என்று சை சொன்ன

மேலான வெந்து சொத்து சொன்பிட

விருத்தாக. "அந்த சொட்டுமே இப்ப

டிச் சொடுக்குக்கலாம், இந்த சொட்டமே

அப்படிச் சொடுக்குக்கலாம். இந்தப்

பயனுங் கைக் கண்ணன்று சொல்ல

மீலே வெளியாகிவிருக்கலாம் நான்."

என்று உறுவது பெருமூச்சுடன் உதறு

பொரு கையாளும் வெல்லம் கைத்து

சொண்டிருந்தான்.

சுபத்தினி கைமீலே உதறத்துத் உத்

தித்து, அந்த மாலை மயிலாமி கைத்து

படலும் வெளியுத்தது

சாஸம் கை கைமீலே விடு அமளிப்

பட்டது கா கைக கைத்து கைத்து

மயிலாமி தடுப்பதுத் தான் கைத்

சொண்டு உதறித் கைகள் பகுதிக்கு

வந்தான்.

"அன்னே, இந்த கைக்காலையும்

கடுமையும் எடுக்கிட்டுப் போதோம்.

செக்கைக் கைக்க சொண்டாத்து போட்

டுதோம்."

"செக்கைமாடா தம்பி!"

வாப்போடு வந்தான். பெரிக்கொண்ட

குத்தானை கைக்காலையும் கடுமையும்

அதற்குத் திரும்பி விட்டு விண்டும்

இரண்டுதடவைகள் கைக்காலையும் பெரிக்க

மயிலாமிமீக் கைத்துக்குச் சென்றான்.

சாஸம் தடவை கைக்காலையும் கைத்து

அவன் பன் அதற்கு வந்துகின்றதும்

சொன்ன கைக்காலையும் விட்டு எழுத்து

சொண்டு விட்டேன். கைக்காலையும் கைத்து
 தான். "சொல்ல கைக்க கைத்து
 சொத்துக்குக்கலாம்!" என்று.

சாஸம் கை வெளியே சொண்டிடு
 வந்தபோது மயிலாமிமீக் மூன் அதை
 வீக் எட்டும் பார்க்கேன், பன்னவென்று
 சை மயிலாமி கைக்காலையும் கைத்துத்
 உதறாத்து சொண்டிருந்தான்.

"மயிலாமி இங்கிலா!"

"வெளியேதான் போனாள்!" என்று

அவன் மயிலாமி பதில் சொல்வதற்கும்

கைக்காலையும் ஒரு கைக் கைக்க கைத்துத்

லும் சை விருத்தது. மயிலாமி அறி

விருத்தது இரண்டுமூன்.

மயிலாமிமீலே பன் சாஸம் கை

இரண்டுமூன். ஒரு குரல் பார்க்கிற கைக்க

கைக்காலையும். ஒரு கைக்காலையும், ஒரு

கைக்க கைக்காலையும். குழைக்கைக்குத்

தகை நினைத்து சொல்லுமே, அவன் மயிலா

மிக்குக் கைக்க நினைத்து சொல்லு, கைக்க

பன்னவாள் கைக்க மூன்றுக் கைக்க

குட்டை கைக்க கைக்க, ஒரு அமேரிக்கன்

மீலே சொட்டு, ஒரு படி பிடிக்கிற வெக்

மிக்கொட்டும், தகைக்குப் பெண்ணுக் கை

தகை மாட்டுகிற கைக்க கைக்க கைக்க இரண்டு,

தகைக்க இரண்டு நேரடி, கைக்க

புடவை அதன் பின், மயிலாமி கைத்து

திக்கு ஒரு கைக்க — மயிலாமி கைக்க

கைக்க கைக்க கைக்க கைக்க கைக்க.

"அண்ணோ! கோழித்தட்டைப்போது உங்க ஶாத்தாவிடையு லட்டும் உங்கசாத்தி துரும்பிட் கோண்டு வந்து வந்தேன். கட்டுவா ஶானே வந்தேனிட்டிருக்கேன். அதுமே உட்கார்ந்த ஶாயமே ஒரு படத் துக்குக் கைபெழுந்தது. போட்டீட்டைப் பாலுங்க! சீமை சொன்னது கையா மாட்டி யங்க! அப்பறம் ஶாயங்கலம் ஶாது மணி வரைக்கும் 'தப்பத தப்பத' என்று வந்தது. கிட்டேயிருக்காலும் இன்னக்கிப்பந்திரை படத் துக்குக் கைபெழுந்தது போட்டிருக்கேன். ஶாயமே போட்டிருக்க ஶாது கை பெருத்து இரண்டாவிர ஶாயங்கு. அப்பறம் பாலுங்க!....." என்றுச் சிவிட்டது கோண்டான் மறிகாரம். "கப்பிர கோட்டு கையாபெய்கது. அடுத்தாப்பன ஒரு ப்ரோட்டியுள் வந்தாது. அவருகிட்டே கையாவிடும்போட்டோடும். மனசிலே கோலாம் தவறாததாம். அதுவ அந்த அது "கத்தகேயன்"க்குரு. அவ்வளவு தான். அப்பறமே எழுந்தரு. ஆரீயம் அப்பவர்களைக் கோத்தேது. அப்பறம் வேடிக்கையாக் கடைசியைதாக்கும் பாரத் துப்பிடதது என்று இரண்டு இரண்டா ஶாத்தித்திட்டே போகோண்டோ! பதிரூறுத படம் குப்பத்திரைண்டாவிரத் துக்குப் போட்டிருக்கேன். கைகம் இந்த கட்டுகே உட்கார்ந்த வேண்டாம். இது எய்கிட்டேயே இருக்கட்டெய்கோ!" என்று ஒரு துது குயாப் கோட்டா. கை கவரிக் கைத்த. ஒரு குய்டீடு போட்டான். "அண்ணன் மது தளிக்கைப் பட்டாது" என்று பஞ்சுக்கி சிவட்டை சிவ்ருக் மறிகாரம்.

இவ்ருக்கும் கை விடிபத்தாவிடிக் காரி யிக் கோட்டு ஆட்கை வந்தார்கள்.

"அண்ணாதுக்கேன்! வாய்க் கோத வங்க ஶாத்தாவிடிக்க. கோதே தளி கண்டா துத்தம்பது குயாவிடே பார்த்துக் கோன் அண்ணோ!" என்றுக் மறிகாரம்.

காரியில் ஶாத்தாக்கை ஏதன். டாக்கி யில் மரிகாரை குய்ப்பத்தோடு ஶாதுக் அவனுக் கட்டப் போய்ப் புது கிட்டக் அவர்களைக் குடிபெத்திரேயும்.

"என்னமோ இப்படிப் புகக்குது வந் திட்டே. நெய்து கிசைக் கப்பபட்டாது அண்ணன். கைக்குப் பழைய காமெக் காரி கைவ குயபம் இதுக்கு. அதவும் இப்ப அப்படியே குயகுய்கது. கிசைவு வகுதுண்டினை" - மரிகாரையிக்குக் கை கைக் தா கிட்டேயிட்டது.

"போலாம் இது மறிகு - இத்தக் கோதி துக்குக் கோலாம் டாப்பி கோட்டெக் கைக் கெய்யை. இவ்வென்று பத்தக் மாட்டாதுவா கைகைக் கோட்டா இன் றும் கெய்யுடன் பேசிய கிட்ட கடை கைக்கு எடுத்திருக்கேயும்" என்று ஶானே அவனுக்கு அதற்குக் கோண்டோன்.

"பார்த்தபம், அண்ணோ! குதோலுயா கிசைப்பட்டாது" என்று கைகைத் துடத்தக் கோண்டான் அவன்.

புது கிட்டக் ஒரு மரதிகட இக்கி அவன். அதற்குக் கைபதாவிரத்துக்கு

கோத்த கிட்ட கைக் கிட்டான். அத் த மகிபுரு கிழவருக்குப் பத்தம். கைகைக் கையேற்புகைக்கம் அப்பென் மார்பத்திக் தான் கட்டத்தேதன். கிட்டக் துதரையித் 'கபுத்திவிவம்' என்று கழுத்திருந்தது.

"என்ன மறிகு இது?" என்றுக்.

"அண்ணாதுக்கு மதுத்து போக்க குதா படம் சிவக் அது அக்கைக்குக் கையோ குய்ந்து பார்த்துக்கிடுகே ஶாயா கிடுகாத்தது."

"ஆமாம், கபுட்டிவிவம்." "பெப்பறம் பார்த்தேன். அதுபுரிகி லெக்கு கிசைப்பினை அந்த கோத்தத்துத் தான் அத்தப் பட கோதுங்கலும் கை பென்கை கிட்டத் திரோட்டிருக்கு 'காடு'மே கெய்க்கிசைந்து தெரிவது. இதுக்குக் கைக்குக் ஆண்டவன் ஏதோ குத்தகை கைய்க்கிசைந்து ஒரு கோத் தம் கைக்கு-இதெய்க்கம் கைகைக் கை கைத்தாத்தாண்டோன் தெரிவது. அப் புறம் கோண்டாவது பத்தக் கிட்டான் பாலுங்க. அக்கைக்குத்தான் கான் இருபத் ததிரைவது படத்துக்குக் கைபெழுந்ததுப் போட்டோடும். இந்த கபுட்டிவிவத்துக் கைக்குக் ஏதோ கைப்பத்தம் இருக்குந்து அப்ப இன்னும் கெட்டியப்பட்டுப் போக்க. கைக்கட கைகிடுகை. கட்டோ அதும் பெருகே கைப்பதன். கைக் பார்த்தி திகை! மே கோதே மரதிகிருக்குந்து கோதிக்கிடுகை! மே கைகைக்கும் தமிகை பெரு மறிகு இருக்கலும் கைகோன். கபுட்டிவிவத்துக் பூட்டு. இதுகாப்புகை மறிகு "கோண்டி" என்றுமேயோகையாக் கோத்து. அதன் கபித்திரைகம் கைக்கோன். கபுட்டிவிவ் மே மட்டும் இக்கை இன்னும் கை கோண்டோ ஶாதுவோகையாக் வகுது பாலுங்க. புத்த கபுத்த. கபுத்திவிவம். கப்படி கபம் கோதக் அண்ணன் கைக் கோட்டா தெரிவிக்க! கோதக் கைகோன், கைகிடுகை கைக அப்ப!"

"பத்தத்து துதரையித் இருத்த ஒரு ஆக் கித்தத்துக் கோண்டே. "என். தப்பி! கைத்தாத்திக் பெரு கோதுவாப் போர கை இப்படிப் போர" புகுக்கிசைப்போவிடுக் குக்கோண்டுகைத் தப்பி!" என்று.

"கெட்டகைகைகைகோன். கபுத்திவிவ் கைக் புத்த கைகை. அது கைக், அது கிடு... கோதகைகைகைக் குய்யா பார்த் திகைகோ?"

"பயோ! பயோ! கோதக் கைகைத் கோத்தித்திகைகைக் கைகைக் கோத்திகுத்" என்றுதன்.

"அதுகைகைகைகைகை கோதகைகை, கபுத்திவிவாவிடுக்கிடுகைகைகைக் கைக் பாலு!" என்று கோதகைகைகைக் அடுத்தாப்பெனக் கோட்டான்.

"எப்படிக்கோ?" என்று கோட்டான் மறிகாரம்.

"கபுத்திவிவ் கைக் கைக் கோதக்."

"கோதக் அண்ணோ. பார்த்திகைகை. அண்ணன் தமிகைக் கைகைக் குடிக்க

6,00,000
ரூபாய்கள்

பருத்தி நூல்கள்

மே. 80 வரை
நூல்கள்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்., மதுரை

மில்கள்: மதுரை, தூத்துக்குடி, அம்பாசமுத்திரம்

லகத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கான
சகலவிதமான நூல்கள்

விசேஷ நூல்கள்:

கயிறுகள், விழுதுகள், சீத்தாடிகள், நாடாக்கள் முதலியவைகளுக்கான
விசேஷ நூல்கள் - தையல் நூல் - குறட்டிசெற்றிய திட்ட எலும்கள் முதலியன

மார்பெழுத்துகள்:

ஏ. ஓ. எப். ஹார்வி லிமிடெட்

பாண்டிச்சேரி ரிசர்வ்

போன்: 420 (4 லைன்)

மதுரை

தந்தி "ஹார்வி"

இருமஸ்!

இதமஸிக்கும்
நீர்த்தாயன குணத்திக்கு

பி. ஜி. காப் ஸிரப்

பெரியார் சிவசுந்தரம்

அவர்களின்மேலும் ஏதாவது ஹமாம்

சோப்ஸா மிகவும் செல்கிறார்கள்

புதுசொறையாக மிகுதுத்துவாக்
அளிக்ருத்

இதன் தயாரிப்பிற்குப் பிறகு
வாங்கு துறை அளிக்கிறது.

இதை உபயோகித்து குளிக்
குளியோது உத்தமிகித்து
புத்துவாக் அளிக்கிறது
வாங்கு சோப் மிகவும் நேர்ந்த
வாங்கு தயாரிப்பிற்கு.

கிண்டி நாட்டின் மிகுத்து மிகுதுது.
மிகவும் செல்கிறார்கள்.

ஹமாம்

சோப்ஸா உபயோகித்து புதுசொறையாக்
வாங்கு தயாரிப்பிற்கு.

எங்கள் இடுவத்தின் வாங்கு

ஹமாம் சோப்ஸாவை மிகுதுது.

இது உபயோகித்து புதுசொறையாக்
வாங்கு தயாரிப்பிற்கு.

78

அதைத் "கொடு கொடு" என்று தச்சிவிட்டாளுவர். உடனே பூங்குளியே இருக்கிறது. அந்த ஆலிரம் எல்லாத்தையும் சேர்த்து அதுப்பிச்சிட்டேன். அண்ணே! இவ்வாறு மத்தியானம் ஒரு மணிக்கு மலர்ந்து கையில் காலாறு இல் வேண்டினேன். ஆறு மணிக்குப் பங்களுச் போகணும். ஆறு மணி. காலை ராத்திரிதான் வருவேன். விட்டிவே ஏதாவது கொடுத்திட்டுப் போகணும். கைச் செயலுக்கு வேறே வேணும். சாப்பிட்டு ருப இருந்தால் போதும்."

உட்கா ருடிவாரமல் பறத்தான் அவன். முகத்தில் சபா. சிங்கி. எல்லாச் சொத்துப் பதிரேயைது போல் முகத்தில் ஒரு பங்கும் வெளிகும் படர்த்து விட்டான். வெறும் மயமாகக்கூட இல்லை. ஒரு திணி.

"பிரோட்டஸ்டுக்குக் கொல்லாம் பேரன் பண்ணிடுவான். கைவல விளக்கிட்டுடாளுவர், கான் மெல் கைவல அடகு வைக்கலா

மான்னோ! இதில்தான் கஷ்டம் வரும்னு கான் கிளக்கவே இல்வேண்டினேன். பாச் பாசாவெல்லாமைக்ஷடப்படுத்திடுக்கொண்டு தெரியாமையே." மலிய்சாமியின் கண்ணில் தீத்தனாகி கண்டது.

"என்ன தம்பி இது?"

"கொண்டைச் சொல்பதென்றேன் கான் ஒருத்தருக்கும் இதுவரைக்கும் வந்தாள் பண்ணிடுவான் இல்வே. இன்னிக்கென்கிளக்க கொதிக்கது பாருங்கனென் தெய்வம். எத்தினி பேரைக் கெட்டாச்சு. கம்ம கல்பத்தெனக் கூடக் கேட்டிட்டேன். பாருங்க."

நாளு மணி ரெதர் பணமில்லாமல் அவன் வாழ்க்கை தைரியம் எல்லாம் இருண்டு விட்டது.

"அண்ணே! என் எவ்வளவோ தப்பு சேஞ்சிடுப்பான். அதைபெல்லாம் மறத்திட்டி இப்ப என்னக்கு கைலும்கல். கான் மறக்கவே மாட்டேன். சாதிவரைக்கும் மறக்க மாட்டேனெனே."

சுயப்பம் ஜய்வல் வந்த சக இதைபெல் லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"தாம் தரிந்து கார் இதைச்சேன். பண்ணத்தை மரிடாசை இல்லாமல். இன்னிக்கி அந்த வச்சாரி ரொங்குப்பிட்டேன்." மலிய்சாமி கண்ணின் அடைதல் ரொ றுடிவாரமல் திறத்திச் கொண்டான்.

அந்தச் சமயம் பார்த்துக் காப்பிக் கொட்டைக் கடைவிலிருந்து அவளும் வந்து விட்டாள்.

"வா தம்பி" என்று பலர்த்து வரவேற்ற வளுக்கு அவள் இருந்த நிலையைக் கண்டதும் வேதறியப் போய் விட்டது என்னை அந்தத்ததொடு பார்த்தான்.

"உங்கிட்ட எதானும் பணம் இருக்கா?" என்றேன்.

"இருக்கே! பெரியவா கொடுத்ததைக் கிடுக்கிற அப்பது ருபாய் இருக்கு"

"எடுத்திட்டு வா."

கொண்டை வாய்க்கால் உதவி விலைகளைத் திரு. ம. க. வி. ராமன் அகல்கின் ருபாய் ரென் வந்தாளும்கும் இரு கல். கம். ருடிவாரமல் தம்மாய் திருமணம் நடப்பெற்றது.

பணம் வந்தது.

"அப்பது ருபாய் வச்சுக்கவேன் தம்பி"

"வாண்டாள்னோ. சாப்பிட்டு போதும்."

"அட வைக்கக் கொடுமேன்."

"வேண்டாம்" என்று பத்ததைத் திருட்டி கைத்து விட்டான். "காணிக்கிக் காலமே துருத் திருட்டிக் கொடுத்தி தன்னோ."

"அது! இப்பத்தானே வட்டம். மலியா கைத்து வேதாத்தம் பேசினோ."

"இருக்கட்டுண்டானே." பங்கைச் சிரி புடன எழுந்தான் அவன்.

"காப்பி சாப்பிட்டுப் போ, தம்பி!" என்று அவன் அதிர்ஷ்டமும் உட்கொத்தது விட்டான்.

"இல்வக்கி ஏதாவதொ பட்டாச்சினோனே. அண்ணன் இல்லாட்டி என்ன ஆகிக்குட்டி!" என்று அபே சிரிப்புச் சிரித்தான். "அது பெரிய புசல் அடிக்காய் பல ஆகிடுக்கன்னோ."

"அதக்காகக் கூட்ட பொம்பிளைப்பப் பணம் கேட்டியா?"

"கேட்டா என்ன அண்ணே! இப்ப அது காண்கிக்கி துது ருபாய் கொடுத்தா வாங்கிக்கும். கீக்க என்னை சண்டை போட்டி போதிக் கனோ! அப்படியும் தெரியாத பொம்பிளை அது! அஞ்ச வஞ்சமா கூடப் பொறத்தாள் திரிதானே பங்குது—வேலை செஞ்சாணம்."

காப்பி வந்தது. சாப்பிட்டான். கொக்கி கொண்டான். காரில் ஏறிக்கொண்டான். போய் விட்டான். தெருப்படைகள் கெடுபழுத்துக்கு கீடிய கொட்டுகளை. "காங்கு காங்கு" என்று கீழ்க் கொண்டு கிளம்பி விட்டான்.

ஒரு சிரிப்புச் சிரித்தவிட்டு வேலைக்காரி கூட்டத்தைப் பெருக்க ஆரம்பித்தான்!

முழுப்
பொலிவுடன்
அழகு
பெற

ரெமி டால்கம் பவுடர்

AVRA-561

இலங்கையில் கிடைக்கும்: AVRA Ltd., Colombo

செயல்பாடு விவரம்: — 11.72 செ.மீ.க்கு 11 செ.மீ. கைக்கலவை டால்கம்
கைக்கலவைகளைவிட அதிகம் 6-20 செ.மீ.க்கு 6-45 மணி

தேன்கூர்

அத்தியாயம் 25

அற்ப விஷயம்

டெலியோனில் உஷாவின் குரங்கு கெட்டதோடு பாயுக்கு ஒன்றுமே பஸி வில்லை. என்னதென்றுமே அவனாகத் தன்னை டெலியோனில் கூப்பிட்டுப் போவான் என்று அவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதனால் அவன் சிறிது விடப்பட்டான். உடனே அருகில் வரவரது இருக்கிக்குள்ளே எடுத்து வந்து முற்றம் பார்த்து விட்டு, பிறர் வலிந்தாலும் கெட்டதொன்றில் விடை பளித்தான்.

"காண்குக் கருவாவா, பாயு?"

"எங்கே?"

"எங்கள் பக்கவாக்குத்தான்!"

"அங்கே என்ன திடீரென்று?"

"உனக்கு ஒன்றுமே தெரியுமா? மிகவும் மிகுந்தபெயர்மூலக்குத் தனியாகக் கவரப்பட்டாள்!"

"தெரியாது. அம்மா கூப்பிட்டு வரத் சொன்னதும் சொன்னதும் இவ்வாறே டீராவும் இல்லை. அதை அப்படிச் சொல்ல முடியுமா?"

"ஓ! உன் அம்மா அழைத்து வர விட்டாள் என்று! என் அழைக்கிறதன் தீவரமே!"

"அவ்வளவு முக்கியமா அது!"

"முக்கியம்தான்; முக்கியம் எதுவும் இல்லாமலே தீ அழைத்து. என் உங்கள் சங்கத்துக்கு அன்று வரவில்லையா?"

"எம்மா அந்தப் பக்கமாக வந்தான். அப்படியே சங்கத்தையும் பார்க்கலாம் என்று இறங்கி வந்திருக்கிறான். இங்கே தீயே சொன்னால், மறத்து விட்டாள்!"

"மறக்கவில்லை. ஆனால் உனக்கு உண்மை தெரியும். இதைத் தீ மறக்க முடியாது. எந்த வழியில் எந்தச் சங்கம் இருந்தாலும் இறங்கிப் பார்க்க வேண்டும் அவசியம் எனக்கு என்று வந்தது? சொல் எனக்கு, பாசியோம்!"

"அப்படியானால் என் அழைத்ததற்காகவா வந்தாய்?"

"அதில் என்ன சந்தேகம்?"

"சந்தேகம் இருக்கிறதானே உன்னைக் கெட்டுவிடுமே!"

"என் பேச்சில் உனக்கு கம்பிக்கை வில்லையா?"

"ஒம் இங்கு? கம்பிக்கையினால்தான் சந்தேகம்! என் அழைத்ததன் என்பதற்காகக் கருவானேன்! என் பேச்சுக்கு

தீ என் அப்படி மறிப்புக் காட்டினார்களே! அத்தனைக்கு என்னை என்ன தகுதி இருக்கிறது?"

உஷாவின் பக்கத்திலிருந்து இதற்கு ஒரு விடையும் கிடைக்கவில்லை. "நீ" என்ற பெருமூச்சோலிதான் கேட்டது.

பாயு எட்டெடுத்து கருத்தை மாற்றிக் கொண்டு, "ஓ, காண்கு என்னவென்று தீ சொல்லவில்லையா?" என்றான்.

"அதற்கு ஒன்றும் அவசியமில்லை. தீ வரவேண்டாம்."

"வரவிட்டாலும் என்ன வேண்டுமான் தெரிந்துகொள்ளக் கூடாதா?"

"அதை என்னுடன் சொல்வானேன்? உனக்குத் தன்னுடைய தெரியும். இப்போழுது தெரியவிட்டால் காண்குத் தெரிந்து விடும்."

உஷாவின் குரல் என்னவோ வேறு சாதாரணமாகத்தான் இருந்தது. ஆனால் சீர்தவிரல் ஓசை "டீ"வென்று அழுத்தமாக ஒலித்தது. பாயு டெலியோனில் வலித்து விட்டு சிறிதுநேரம் கிடைபோல் திங்கான். அப்போதே அவன் மீண்டும் அழைத்துப் போ வேண்டும் என்று சொல்கிறான். அதற்குத் துணிவு உண்டாவதற்குள் சீர்தவிரல் தாமசத்தால் மூடிப் படிவிய எதிக் கொண்டிருப்பதை அவன் கவனித்தான். அவன் பரிதாப கண்ணில் பட்டதோடு அவர் அவன் மேலே வரும் படி காண்கு சொல்லி விட்டுப் போனான். அவனுடைய ஒரேய் பட்டபட்டத்தது. அவன் டெலியோனில் பேசிக் கொண்டு இருந்ததை அவர் கேட்டிருக்க வாயில்லை. இருந்தாலும் குற்றமுள்ள ஒரேய் ஆயிற்றே! எதற்காகத் தன்னை அழைக்கிறார் என்று தெரிவிக்க வேண்டும் அவன் அவரைப் பின்பு தொடர்ந்த சொன்னான்.

தீயிதே தாமசத்தால் தன் அழைப்பில் தீயிதே அறிதேவனாதேய குடி இருக்கிறது போல் ஒரு குரலாக உண்டாயிற்று. அதை எட்டிப் பார்க்கும்

போதே ஒரு மீட்டர் எதிர்பட்டது. அதனைக் காது பக்கமும் எட்டப் புத்தகங்கள் அடுக்கிப் கண்ணாடி பிரேரக்கன்; கடுவில் மெத்த மெதுவாய் மெல் தீர்ப்பு எழுதிய, எழுத வேண்டிய வழக்குக் கட்டுகும். முதலில் தன் கண்ணுத்தக்கப் போதித்த எட்டப் புத்தகங்கள் எட்டவும் படைப்பைவிட ஒரு

ஆர்வீ

படி உயர்வாப்பட்டன அங்குக்கு. அவருடைய அகநாட்டில்
மீண்டும் கீழ்ப்பெயர்மானாக்கிய நாயகியை யோசனைதான். அவர்
மணியைப் பட்டி அங்குத்தாக்கதான் யாரை இருந்தாலும் உள்மே
யோசனையம். அந்த அகநாட்டில் அகநாட்டை அவர் கார்ட்
டாகத்தான் கருதி வந்தார். அவர் அங்கே இருந்தாலே அந்த

இடம், 'கப்பிட்டு'பெற்று அகநாட்டி
யாகியே இருக்கும். கீட்டிடு
இருப்பவர்களுக்கும் சரி. அந்தப்
பேச்சுக்கு மேல் அவர் அங்கே
பெயர்ந்தான். ஒவ்வொரு பெண்
மூலகராக கொடுக்க கொடுக்க, அவர்
கொடுப்புத் துண்டாக விளக்க
கிணர். கண்கள் வேறு உலகில்
செய்கிறப்போது போல் காணப்பட்டன.
எதிரே இருப்பவர்களுக்கும்
அவருக்கு ஒழுங்கற்றிருப்பதாகத்
தோன்றின. மகிழ்ச்சி, மகிழ்ச்சி,
வேல்காரர்கள் அகநாட்டில்
குத்தறும் குத்தறும் கிணற்றாக
தான் அவர் கண்ணுக்குப் பட்
டாகன. அங்குள்ளவர்களுக்கும்
அவர் ஒழுங்கற்றவர்களைக் கிணற்ற
கிணற்ற வேல்காரர்கள் கட்டிக்
கார்ட்டி. "இந்த
வேல்காரம் சரியாக
அடுத்தியை" என்று
உத்தரவிட்டார்.

பாடியுக்கு இப்
பொழுதுதான் கண்கள்
மூக்க வந்தது.

அவர் ஒவ்வொரு
பொழுதும்
எடுத்துவந்த
மேகைதான்
ஒழுங்கு படுத்த

தனாலும். திரைகள்
அவர், "உள்ளுக்கு
அப்பா, அம்மா வாரும்
இந்த ஊரில் இங்கு
கிணை" என்று கேட்
டபொழுது பாடியுக்குத்
துக்கியவரின் போட்டி
டது. பேச்சு எந்தப்
பக்கம் திரும்பினோ
என்று கண்களினால்.

"இங்கு; கண்களுக்கு
வாரும் இங்கு!"

அவன் தன் பட்டப்பணப் புகைத்துக் கொண்டு வேலமாக எண்ணாங்குறியையும் அடுக்குவதில் ஈடுபட்டான். எட்டென்று அவன் கண்கள் எதையோ பார்த்து விட்டுத் தாங்கின. உஷாவின் பெயர் அச்சடித்திருக்கிறதே! ஸ்ரீமான் பார்ட்டி பரமசிவமும் ஸ்ரீமதி ரோஜாவுடனும் பரமசிவமும் சிங்கப்பூர் கண்ணிரோடிக் கொள்கைக் கடத்தும் விருந்துபாராட்டிலும் அகாத் போட்டது. கடைபெற விருக்கும் தங்கக் குமாரி உஷாவின் கடன்துக்கும் வந்து சிறப்பிக்குமாறு பணி யோடு அமைந்திருந்தார்கள். பாபு அந்த அமைப்பை முதலிலிருந்து கடைசி வரை விக் படிந்தான். அதன் பிரதானம் உஷா அவளை டெலிபோனில் அழைத்துப் போகத் தரணாம் விளம்பெறு. உஷாவின் புஷ்பம் போன்ற உயர்ந்ததை அருத்தி விட்ட தந்தையர் அவன் தன்னைவே சொத்து கொண்டான்.

ராமகந்தரம் அவளையும் அந்த அழைப்புக் கடித்தலையும் எவ்விதத் திட்டமு. "அவர்களை விட்டுக்குக் அடிக்கடி போகி ருபாமோ?" என்று கேட்டான்.

இந்தக் கேள்விபுரப்புவைத் தூக்கிவிட்டுப் போட்டது. குப்பென்று அவன் உடம்பு

என்று கீ கைப்பாவது செய்து கைக் காடு. அவன் எப்போதுவது உண்ணப் போகக் கொண்டும் என்னிடம் வந்து கொண்டு. ஏன் பார்த்தக் கொண்டு தென்!" என்று. "என்னிடம் கொள்ள உங்களுக் முடிவிலினை எங்குல் அம்மா விடவாவது உடனே கொள்ளிட்டு!" என்று மேலும்.

பாபுக்கு இது இத்தும் வித்திர மாகப் பட்டது. உண்மை எப்படியெல் லாம் தீர்த்து போகிறது என்பதை என்ன அவன் வேதனையோடு சித்தித் தொண்டான். அதற்கு எதிர்த்துப் பாக் மீதுபெய்தார் மதனாக் மாலை தன் கண்களோடு கையில் ஏறி உட்கார்த்து வெண்டதும். பாபுவை வண்டிக்கு அருகில் உப்பிட்டு, "எவ்வோ எங்களுக்கு லுக் கிளப்புகிறாய்! காய்க்கல் வரும் வரை திக் தீவ்லும் போகவேண்டாம். விட்டா விட்டு அகாவார்த்த!" என்று கச்சரிப்பது போல் உதிவிட்டுக் கொண்டு.

பாபு தன்னை ஆட்டி கைத்தான். ஆனால் அவனுடைய அக்கக் கண்ணெதிரே உஷாவின் கண்கமற்ற மதிவாகும் அழகிய தடக் கண்களும் பாலையோ காலுமக் கடித எக்குவது போல் காட்சி

முழுதும் விவர்த்த விட்டது. அவன் திணிக் கிறைந்த பார்வைபுடன். "அப்படி வேல்லாம் ஒன்றும் இல்லை!" என்று தன்னை ஆட்டினான்.

அப்ப விஷயம் ஒன்றை எண்ணாமாகச் சொத்து பெரிதாக்கிவிட்டதாக எண்ணி அவன் வகுத்தப்பட்டான். ஆனால் எதுமானி மீதுவிட மட்டும் இத்தும் அமைப் பற்றி அவனிடம் ஏதையும் கேட்காதது அவனுக்கு ஆதரவைக் இருந்தது.

ராமகந்தரம் முகத்தை வேறுபுறமாகத் திருப்பிக் கொண்டு, "சொக் கொண்டும்

வலித்தன். எங்கத்துக் குப்பி போகிற ராக்கில் உஷாவின் கடைத்தை யும் பார்த்து விட்டுப் போகணாம் என்று கிறத்தி கைத்திருத்த கச்சரிப்ப பார்த்து எக்கப் பெருமூக்க விட்டான் அவன். பாபு கின் உயர்மம் அகடத்த வேதனையைக் கொண்டு முடிவாது.

மீதாய்ப்பாடுகள் கீழ்வதில் விவரணம்
 வந்து சொல்லத்தக்க சில சிபிஷன்கள்
 இருந்தனர். ஸ்காட்லாந்து மீதவும் உதாரண
 மாகக் காணப்பட்டார். வந்திருந்தவர்கள்
 விசேஷ அங்குச நகரம்மையாக இருப்பதை
 போன்றதென்றது. 'பி-காண்டி' கம்பெனி
 ஹெய்லாஸ்கும் சிப்பந்திகளும் அங்குசியே
 போன்ற வேண்டுமாததுவாண்டார்கள்.
 ஸ்காட்லாந்து போனவது, ஸ்காட்லாந்து
 செல்வத்து. ஸ்காட்லாந்துவெந்தவர்களை
 வரம் பார்த்து அங்குசத்துக்கு ஆயிரம்
 காலியிருந்தார். ஸ்காட்லாந்து மீத
 கீழ்வதற்கு வந்திருந்த சொல்லுப்பா
 டுக்கும் இது சொல்லுப்பா வந்ததன் இது
 தது. மத்தியத்தைய உதாரணம்
 அங்குசம் சொல்லிச் சொல்லுத்து.
 ஆயிரம் உதாரணம் ஒரு சொல்லியை
 அங்குசமே மத்திய உதாரணம் சொல்லு
 கருத்தது உதாரணம் வந்தவையும்
 ஒரு சொல்லியை மத்திய உதாரணம்
 அவன் சொல்லுத்துவந்தார்.

எனது தேர்தல் வாசியை கீழ்க்கண்டிருக்கிறது. பதினாறு துண்டு பரப்பாத போல் இரண்டு மூன்று மொத்த துண்டுகள் மட்டும் குறைந்தவகையில் காணப்பட்டன. எனக்குள் இரண்டு பதமாக உதறக்கூட நோடாகிவிட்டதாக, சிம்மப்பூ கிளையின் வந்து கொண்டிருப்பதாக அறிவிப்பு வந்ததும், என்வாரும் கைநாணத்திற்குச் செல்லும் வழியில் போய் சிறுது போனடாக்ஸ், சிறு வானத்தின் புகளியோட நெற்றித் திரைகாய், வரலாறு போன்ற, நெய்விலை பட்டை கண்டித்து உரையத்தது. கிளையின் கிழப்பத்தின் வடிகெட்டுநிலை போக்குச் சொந்தது. அங்குதேருதான் அது கிழப்பத்திட்டுத் தீர் (இதற்கு வந்து சேர்ந்த வேண்டாம்).

அப்போது பாண்டி சத்தாரா சிவ
லாலை எட்டிப் பார்த்தார். நெய்
விலும், பார்த்த இடத்தில் அவர் பரிக்
சித்தது கிட்டது. அது காரணம் அந்
பொழுதான் இந்த வரலாறுக்கு
முற்பு. நெய்கட்டுப் பக்காரின்
வண்ணாழ்வார் தெருக்கோண்டுபோன
போது, பின்னால் வந்த சிறு புத்தம்
புது லாகு. நான் இன்னும் நெருகுநீ
யாமல் காண்ப்பா. இது பாண்டி
சுவாமி சத்தியம் கோதித்துப் பார்ப்பது
போல், வண்ணாழ்வார் அருகில் அமர்ந்
திருந்த பொன் இன்னும் இந்து
இசைப்பாடு மாற்றிருந்தான். அவனோ
லாகுநீய் ஒட்டி, வந்திருப்பதைக் கண்ட
பாண்டிநீ நமஸ் சட்டென்று கண்டிப்
பேர் கிட்டது.

"பாஸ்டர் ஓர் என்ஜீன்" என்று பல
நூல்கள் அமைந்த நேஷனலிஸ்ட் அமைப்பின்
கொள்கையுடையதாய் பார்க்கப்பட்டு, அவர்
ஏசு கிறிஸ்து கட்டழகியை மத்தியத்தில்
விநாயகத்தாய் பார்க்க முடியும். ரெபர்

தூய்மையும் தம் குமாக்கள் இதனா
யும் தம் பக்கத்திலேயே தீக்கச் சொல்
லிட்டு, பெரிய ரோஜா தாத்தையையும் பூ
செய்யவும் மகமதுகாட்டிலும் கைத்த
செய்து அவர் கீழ்த், எட்டிய வரை
யில் பார்த்தும் வரின் வந்து காத்திருத்
தலும் உங்கே அய்யர் வரவேறக் வந்
திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்
வரவேற்பதன் இருத்திருக் வேண்டும்.

விமலமன் சிவந்தத லாடத்தது. சிவ
பத்திகன் இருவர் இளைப்புப் படிவைத்
கொண்டுபோய்ப் போகுதினான். கதை
தந்ததும் கண்ணியர்கள் முகமலர்ச்சி
போடு படிவாகி இறங்கி வந்தான்.
முன்பு பார்த்ததாறிலே அவன் சிறிது
மேலும், சென்றதற்கு தான்கூறு உலர்ந்து
கொண்டிருந்தான். அவன் முகத்தைத்
கணிப்பது அவன் வானவதந்தியிதது.
வந்ததுபாடலையே கூறு, மாங்கனிட்டு
அவன் அங்கமும் உதாரகத்தே வர
வேறுதான். பரமசிவம் அவன் கணையி
பித்த அழகுத்தே கொண்டு முகமும்
உத்தர. என்னதையும் அவன் முக
விமலமன் பந்தகையுடையதன் பார்த
தது தெரிந்து அறிதமும் போது
கொண்டான்.

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1039-1043.

கனகசபையின் உயரதர விப்பயோகம்
 வித்தியோகம், உயரதர சுவை நோர்
 மலர்நீர் போலச் சுவை நோர்
 அவன் உயரதர மலர்நீர் நோர்
 உயரதர நோர் புறநோர் திருப்பிக்
 நோர்நோர், அவருக்கு அவன் பரந்த
 உயரதர நோர் வித்தியோகம் உயரதர
 நோர்நோர்

"இவ்வைத தெரியுமா, தம்பி, உங்களுக்கும்" என்ற ஆசாயோடு முன் வந்த பி.கே.என். ஜோச்யாப்பாள்.

— 344 —

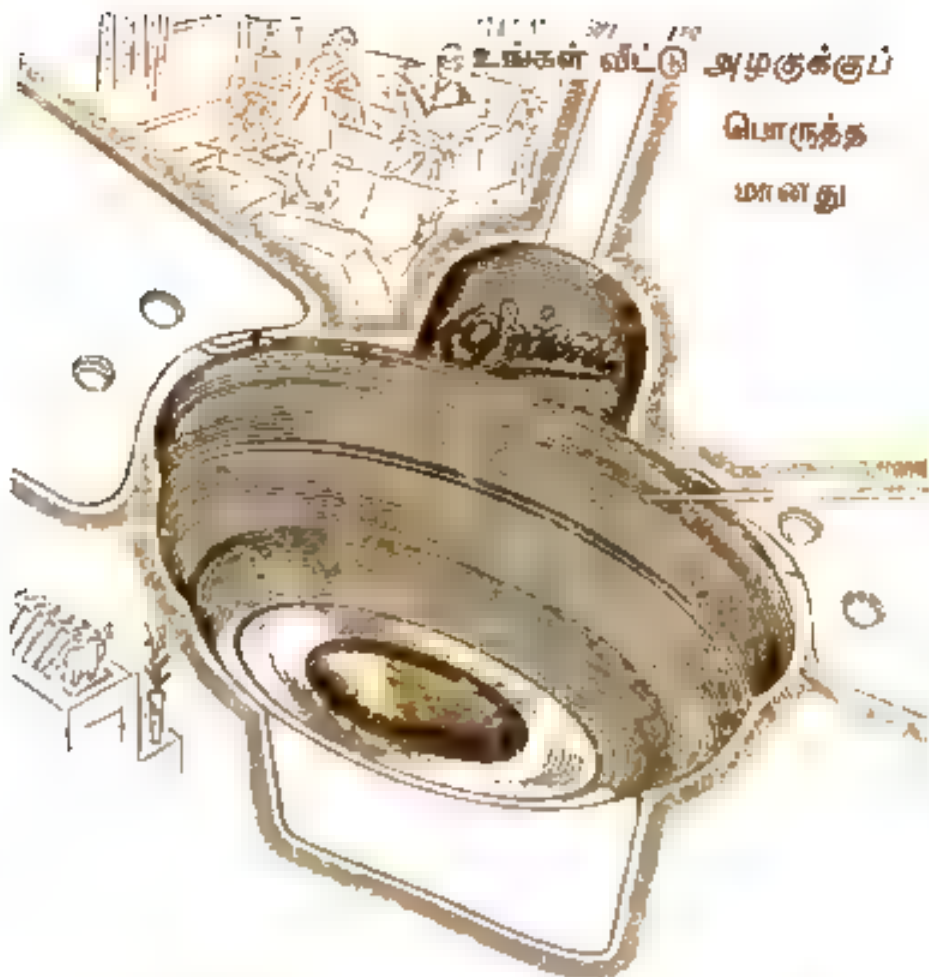
“இவ்வாறு சிவனவன்; உயர்நீன்
தன்மை!”

“அப்படியா?” என்று கேள்வி
பெறிய அங்கு பார்க்கும்போது சிவபத்
தங்கு மேலே இத்தகைய கைப் பிடி
கொண்டது.

இதைப் பரிகரிக்க மட்டுமே கூட்டி வந்தனர். இதுவும் ஒருவரால் பர்த்து ஒருவர் புள்ளை செய்த செயல்தான். என்ன? இவருடைய புகழ்ப்பெயரையும் வாழ்ந்தோரும் இழந்துவிட்டனர்.

சுரதம் ஏதும்போது அந்த சூப்பனிடம் தனிப்பட்ட, "மூன்று தேங்கட்டிப் பக்கமா லிப் பாத் தோடுமே, அதைப் போன்றதோ அங்கே ஊதம் இதுபயன்! நீ கவனித் தாயோ?" என்று கேட்டார்.

“கிண்பிசைவர், அதன் படி பெயர்ச்சைப்
பெயர்த்தவர்தான் கிண்பிசை, அதை அதன் கிண்பி

உங்கள் வீட்டு அழகுக்குப்
பொருத்த
மானது

ஒரியண்ட் மின்னியின் புதிய அமைப்பு தோன்றவந்திருக்கிறது. உற்பத்தியெடுக்கவிக் அழகிய கைத்தொழில் கருவிகள் அவை எது அழகு ஆற்றல் வட்டியும்.

உயிவாசியுள்ளவர்களுக்குப் பின்பு செயல்படும் வசதி சிறந்த மிகைஒரியண்ட் கருவிகள் உங்கள் அறைவின் அழகுக்கு ஏற்ற வேந்தியாக மின்னியைத்

தயாரித்துத் தருகிறார்கள். சிறுக்காரக் கொடுகள் கருவியுள்ள அகப்பெட்டியின் எல்லைப் புறவசன் அமைந்த கொடுப் எல்லாம் மின்னியுடையதுள்ள ஒத்தியைத் தன்மையுடன் எல்லாம் மின்னியின் ஒவ்வொரு மீட்டிலும் அமைந்த சிறப்பித்திர மாக அமைந்திருக்கிறது. மின்னியின் சிறப்பித் தருவ வந்து. மேலும் திறமையுடன் உத்தமமானது.

ஒரியண்ட் மின்னியைத் தோன்றத்திலும் வேகமில்லாத பகலுட்குகள் மூன்றாக நினைந்து.

ஒரியண்ட் மின்னியைத் தோன்றத்திலும் வேகமில்லாத பகலுட்குகள் மூன்றாக நினைந்து.

முகம் அழித்துவிட வேண்டுமென்பதால் ஆகாசம் என் பெண்ணையும், சேத்தரையும் துன்பப்படுத்தா பழக்கமும், பெருங் கயிறும் தூய்ச்சி தனியே ஒரு பாதுகாப்பினைப் பிட்டுக் கொண்டுநிலை அவர்கள் வழி வேண்டாம் வட்டிதான் படைத்திருந்தான் என்றபின் பாவகையால் அவர்களை அழிக்க முயலாமல் உயிர்களுக்கு அடைக்கலமாக அவர்களை அழிக்கின்றான் என்பதற்காகவது அவர்களை காழ்ப்பிடுவதன் பண்புண்டாய் அறிவின் சிவவாதங்களால் இந்த காலத்திக்கு விளைந்த அன்புப்பண்புக்காக என்பதை

மன்னிவும்கள், சூரிய பாக்ஷபகரமும் மகாவித்தக கோணியும்கள், 'மகாமன்னிடுககலா' என்ற மானியை ஒரு கெட்ட கோப்பணம் என்றும் மீண்டும் நான்கு முயலும்கள் -

சூரியபாக்ஷபகரம் அந்தப் பழத்தினை மூடித்தான் மகா பெய்து ஒப்பத்தான் கொடுத்த ஒரு வகை அன்பும் அவர் விவாடிக் கொண்டிருந்த அந்த அன்புக்கு கோமாராக வெளிபே கனகக்காரர்களின் வெற்றியாகும் கடந்து கோண்டிருந்தது, பரதத்தைய பெருவாரிந் இடித்துத் தனித்துவிட்டு உயினை துறைய முயற்சி செய்து கோண்டிருந்தார்கள்.

நா.பார்த்திகசாரதி

[illegible]

“அப்பா! இங்கு நேரடியாகப் பதிலைக் கொடுத்த பதிலாக என்ன கொடுக்கப்படும்? என் இராஜ்யம் தப்பி வரவில்லை. உத்தர கிணியிலேயும் உத்தர கிணியிலேயும் சாத்திரம் பிடித்துப் போட்டு சாத்திரம் பிடித்தால்” என்று சொல்லியவர்.

[illegible][illegible][illegible]

“நீரோசிலே! என்மோருமே வேனி
 னிடலாம். உனக்கும், எனக்கும்
 இரக அன்புமீறின் இனி ஒரு வேலைவு
 இல்லை. உன்முட்டை என்மோரும்,
 என்முட்டை அனாத்தும் சிறப்பெய்தும்
 எனம் இன்னும் வரவில்லை போலிருக்கி
 து. பன்னிரண்டு பேரோசில் பேருமையும்
 புறமும் பறவையத்திரை சிலை உன் தந்தை
 யின் உயர்த்துக்குப்பின் இங்கிலா போ
 வானோ! எம் மோருத்து வயத்தத்து அன்
 மையதும், வலிப்பட்டுப் பவனிலும். நீ
 போய் அந்தப்பந்தத்துக்குள் துறையும். நீத
 தான் வாரின்மீது அடைத்துவிட ஏதும். நீ
 செல். போய் உன்மேலின் உன்மேலும்
 போவான் தன்மீ போலியோவந்ததான்
 உத்தவயத்து நீதான் மனிடபத்துக்கு
 விடுத்து ஒரு ஏதன் வழி போவீரது.
 போவீர்! எமென்மோரும் அந்த வய்தான்
 வேனிபோய் விட என் உத்திரத்துக்கு
 அருளுதன் பந்தித் தோட்டத்தின்
 மோனம் போய் விடும் அந்த வழி. அன்
 திருத்த அழகுதன்மையன் முதலியவன்
 மோர் உத்திரமையும் குறும்மோலியமையும்
 உதவியோ உன் சிறந்தது அதுவி
 தவத்துவிட என் அது தோட்டத்தின்
 போய்த் தந்தி மோனமோன இன்பு
 தவதன் மீது வலிப்பின் என் து
 மோனம் உத்ப போது தோத்தம் குறுதி

வந்த குமாரபாண்டியன் காலத்தில்தான் அந்த மன்னினைப் பூக்கள் மிதிப்பட்டதும் அப்படியே தயங்கி விந்து விட்டான். காலம் மிதிப்பட்ட பூக்களையும் குவளும் விசைத்து சென்று செந்தலை மூடி, கடக்கும் குழல்மொழியையும் மாரி மாரிப் பார்த்துக்கொண்டே சிறிது நேரம் கின்று அங்கு. அவனுடைய மனத்துக்குள் ஏதோ ஒரு வேலைய உண்டாகும் அப்படி மிதிபட்டு விட்டது போலிருந்தது. மிதிப்பட்ட பூக்களைத் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே மேலை கடற்காள் குமாரபாண்டியன். எந்நாள் பாதக மூடித் தெவையெறுதிற காலத்தில் வரவேண்டும், வரும். பேசிக் கொள்ளவில்லை.

கத்திரைப் பூத்திட்டுத் தொடடும் வந்தது மகாராணி குழல் மொழியையும், செந்தலையும் காணாமல் பதறிப் பவழக்கவி காரியாகும் இப்படி தந்தாள். "பவழக்கவி காரியே! அதன்மேலடையுமே! இவர்களை நான் சிறை அடைக்கோட்டத்தில் கொண்டு போய்ச் சொக்க வேண்டியதை உங்கள் பொறுப்பு. எட்டை வாய் அசைக்காட்டும் உயர்களுக்கும் காதலுக்கு மணியம்பலத்துக்கும் என்னும் அபிவிருத்தி. சிங்கக் கன்னவரை செத்ததும், குழல்மொழியும் வாழ்வதைக் கண்டு வாழ்த்தி மகிழ்வதும்!" என்று மகாராணி உறுப்போடு, "தேவீ! நான்க்கும் காதல்-அந் மணியம்பலத்தில் வந்து வங்க ளுடனே இருக்க வேண்டியதா?" என்று பவழக்கவினாள்.

"என் இருக்க வேண்டிய இடத்தை என்ன நடிவு செய்து கொண்டு விட்டேன். சிங்கக் பால்வளையம்" என்று கண்டிப்பாகக் கொண்டு மகாராணி வரும்மறுத்துப் பேச முடியாவிட்டது. மகாராணியையும், குமார பாண்டியனையும் வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு என் போரும் புறப்பட்டுப் போய்விட்டார்கள். புலகைமோசினி ஒருத்தி மட்டும் மகாராணியைப்போடு இருந்துகொண்டாள்.

"மகனே! மெகத்தால் மறைக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறாயோ இன்னும் சிறிது காலம் பாண்டி கரடு பகைவர் ஆர் சிலிந்தான் இருக்க வேண்டுமென்றுப் போலிருக்கிறது. என்னைப் பித்த விட்டான் - மகனோடு வஞ்சிமகாரத்தின் கொண்டு போய்விட்டேற்போடு செல். இந்தப் பெண் புலகைமோசினி என்னைது துணை வருவாள். எங்கு போய் என்ன கொள்கையோ! மறு

படியும் உன் ஆரங்கி இத்த பட்டினம் வேண்டுமாய் வந்தது வந்தால் அப்படியே நான் உன்னை இருத்தால் நான் பின்பும் செல். போம்" என்று மகாராணி கூறிய போது, குமாரபாண்டியன், உணர்ச்சி வரப்பட்டுச் சிறு பிள்ளை போல் அழுது விட்டான். வஞ்சிமகார புறப்படுவதைத் தென்பாண்டி காட்டு மெகத்தில் இருக்க வேண்டிய காலம் வராததற்கு முறைசென்று தஞ்சைப் சென்று வேண்டுமென்று மகாராணி ஆகாங்கட்டார். அந்த ஆகாங்கைத்தெரு நிரண்டு இரண்டு நாட்கள் செல்வதற்குள் குமாரபாண்டியன், எழும்பூர் வான் காலை ஒரு பல்லக்கு, கம்பபதக்கு ஆட்களும் தேடி மகாராணிகளையும், புலகைமோசினியையும் எதிரி அழைப்பினால், அப்போது அவன், "அம்மா! வஞ்சிமகாரத்திற்கு இங்கிருந்து அதிக காலம் பயணம் செய்யவேண்டும். கணவராகப் போய்ச்சேருங்கள் கடைப்போக்கிக்கும் குப்போய்ப் போகாதக் கவனிக்கிறேன். நல்லின்று இருத்தால் மறுபடியும் எதிர்ப் போய்!" என்று மனங்கலங்கி உறிஞ்சு.

"இரகசியமாக! உனக்கு என் பணத்தைப் பற்றிக் கவலை வேண்டாம். வஞ்சிமகாரப் பயணத்தையே. சண்டையாக்கி கடைப் பணத்தை நான் உன் வயிற்று இனிப் பார்த்தால், போய் வர! வெற்றி வஞ்சல் வேண்டுமா. தேவல்லியையும் என் கொள்கையு போய் மறுபடியும் வெற்றிக்கு முயற்சி செய்" என்று அவன் மனக்கலக்கத்தைத் தெரிவித்து விட்டு நீர்மதி நாக வஞ்சிமகாரத்திற்குப் புறப்பட்டார் மகாராணி தாயைத் தஞ்சை நகர்த்து பித்தையும் அதன் பல்லக்குப் போனாறையே பார்த்துக் கொண்டு வந்த குமார பாண்டியன் அதன் தேர்தாள் கன்னியைவழிவிருந்து மறைத்ததும் கன்னியை நூலிட்டுக் கொடுத்துக்கொண்டு துடைத்துக் கொண்டு திரும்பினால் காங்கு புறப்பட விழிகள் பார்த்த மூடிக்க அளவு கத்தலும்பார்த்தான். மேலைகாலத்தை அணுகுத்துக்கொண்டது. அந்தத் தென் பாண்டி கரடு அதன்வயம், அதன் அழகு, அதன் செங்கங்கன், அதன் தெங்கித் திருக்கொள்கைகள், எல்லாம் குளிராண்டிப் பழம் வேண்டாம். ஒன்றுமற்ற பழம் போய்கொள்கித் திரும்புது மாதிரி! அப்போலிருந்தது. தன் பெருமைகளையும், புலகையும், இவ்வாறாக என் மாதிரியாவும் மறந்து எவ்வாறு ஒரு பெருமை இவருக்கே போல் உத்தமக் அவன்.

அத்தியாயம் 25

புதியதோர் பெருவாழ்வு

மகாராணியை வஞ்சிமகாரத்திற்குக் கொண்டு வந்த பவழக்கி விட்டுப் போக்கினை மெகக்கிப் புறப்பட்டு குமாரபாண்டியன் ஒரு வழியிலேயே அந்தத் துன்பச் செய்தியைத் தெரிந்து கொண்டான். வேதனைப்படுகிற அளவு கூட அவன் உள் எதிரில் அப்போது தென்படவில்லை. "ஒரு

வான் காலை பத்தொரு காழிக்க வானில் வேண்டுகூற வடக்கொப்பையாட்கள் கைப் பற்றி விட்டனவாம். சக்க செண்பதியார் அவரோடு வஞ்சிவிருந்த எழகாட்டு வீரர்களும் வீழ்ந்துதற்கு ஒடிச் செல்லுவிட்டார்கள்" என்று செய்திதான் அது. அதைத் தெரிந்து கொண்டவுடன், "சக்க

கால்கேட் நீருமிக்கிறது

ஒரு முறை தேய்த்தால்

கால்கேட் டெண்டல் க்ரீம்

**பற்களை சொத்தையாக்கும்
கிருமிகளை 85 சதவிகிதம்
ஒழிக்கிறது**

—பற்பொடிப்பகை உபயோகம்
தெரிந்த நாளிலேயே காம்பேட்டவுடன் பற்களை கால்கேட்
முறைவில் சுத்தம் செய்தல். அதே மக்களுக்கு பொதுமன
விய் பற்களை சொத்தையாக்காமல் பாதுகாக்கிறது என்
பதை விஞ்ஞான பரிசோதனை எடுத்துத் தள்ளா.

**துர்நாற்றத்தை உடனேயே
போக்குகிறது**

—வாயில் உண்டாகும் துர்
நாற்றத்தை 10-ல் 7-6ய்களுக்கு கால்கேட் உடனே
அகற்றுகிறது என்று விஞ்ஞான பரிசோதனை எடுத்துக்
காட்டுகின்றன.

**நாட்டுமக்கள் ருசிக்காக
நாடுவது**

—மற்றெல்லா ஒத்தெய்தல்களைக்
காட்டிலும் கால்கேட்டைப்பே, அதன் மனத்திற்காக
மக்கள் பெரிதும் விருப்பமுள்ளனர் என்று பிரதானமாக
பற்பகைகளுக்காக நாடுவதும் எடுக்கப்பட்ட முன்
விவரக் கணக்குகள் உறுதிப்படுத்தின.

ஒன்று காரியங்களையும் சாதிப்பது கால்கேட் ஒன்றே!
உங்கள் வாய் துர்நாற்றத்தை அகற்றுவதில்
உங்கள் பற்களை சுத்தி செய்து அவற்றை
சொத்தையாக்காமல் தடுக்கிறது!

இந்தியாவிலே
அதிகமாக
விநியோகமும்
ஒத்தெய்தல்!

எக்கானபி கைத்
கொடுக்கிறது!

மிகச்சிறந்த பலனுக்கு எப்போதும் கால்கேட் தேய்துவதே உடனடியானது!

புறக்கி உறுதிபடவும்

புறக்கி ஆரோக்கியபந்து

சுவாசத்தை நிறுத்த தது

இருக்கும்படி

பளர்த்துக்கிராளங்கள்

பளிச்சென்று ஒளிவீசும் வெண்மையும்

ஆரோக்கியமுமான பல் வரிசைகளை

அடைய வேண்டுமானால்

போர்ஹான்ஸ்

பற்பசையை உபயோகியுங்கள்

புறக்கி உறுதிபடவும்
ஆரோக்கியமுமான பல் வரிசைகளை
அடைய வேண்டுமானால்
போர்ஹான்ஸ் பற்பசையை
உபயோகியுங்கள்
Geoffrey Manners & Co. Private Ltd

புலி மார்க்கு

தேயிலை

வலிமைக்கு புலி

மார்க்கு தேயிலை

LIFTON (INDIA) LIMITED (Incorporated in England)

விட்டான். எங்கொதும் செலுதுகொண்டு
மணல் திடலில் சின்ற குமாரசபாண்டியன்
அவனைக் கண்டதும். "மதிவதனி!"
என்று கூறினான். அந்தக் கூவலிதான்
சுழிசுழிப்பாகத் தேய்தி சின்ற கமத்து
போனது போன்ற அன்புத் துடிப்பின்
தொனி எத்தனை உருக்கமாக ஒலிக்கிறது!
அவன் வந்து அவனொன்றே சின்ற பரீத்
தான். பரீத்துக்கொண்டே விருத்தான்.
முழு மதிவைக் கறை குடைத்தவர்
போன்ற முகத்தில் மலர்த்து அகன்ற
வயலிழிகளால் அவனைப் பருவியெழுது
போல் கோக்கிப் கோக்கம் செலரவே
இல்லை கல்பொழு காலம் ரீசித்து
சின்ற விரகதாபத்தில் சளித்து அன்புத்
தாகத்தால் வாடிய காதலிபோல் அவன்
கண்கள் காட்சி பளித்தன.

"மதிவதனி! நான் வந்து விட்டேன்.
இனி உன்னைப் பிரித்து போகமாட்டேன்.
அன்னொருவராக நீ என் உயிரைக் காய்
பாற்றினாய் உன்னைக் காப்பாற்றுவதற்கு
இன்று நான் வந்திருக்கிறேன்!" என்று
கூறிவராதே அவன் அருகில் செருவிக்
கவனைத் தழுவிக்கொண்டான் குமாரச
பாண்டியன். அன்புப் பெருக்கில் பெச்
செழாமல் வாய் மூடி சின்ற மதிவதனி,
"என் தலம் வெற்றிபெற்று விட்டது"
என்று மெல்ல வாய் திறந்து வாக்ருமதக்
கொன்னான்.

"வா, போலாம்! கம்முடைவ
வாழ்க்கை இனி இத்தத் தீவின் கல்லைக்
குள் ஆரம்பவாசித்து!" என்று அவனைத்
தழுவி அணைத்தவராதே நடத்தான் குமாரச
பாண்டியன்.

அவனொரு அப்படி நடத்தபோது
அன்பையும் இன்பத்தையும் அனுபவித்
துக் கதத்திரமான என்மைபுடன் காதல்
வாழ்வு வாழ்வதற்காகவே ஒரு புதிய
பீதலி கடுத்திருப்பது போல் குமாரச
பாண்டியனுக்குத் தோன்றிப்பது. கடல்
அலைகளும், இளஞ்சுவிர்தின் பாணிக்கக்
செய்கதிகளும், காற்றும், வானமும்,
பூமியும் அத்தக் காதலர்களுக்கு கல்வர
வும் வாந்தனும் உதுவதுபோல் அநிபத்
பதமானதொரு குற்றிலை அன்று காலிரிக்
அத்தத் தீவின் கிலவிராது. எல்லா இன்ப
மும் குப்பித்துப் பக்குவழி காலம் வாழ்ந்து

மென்று அத்தக் காதலர்களை வாழ்த்தி
விட்டு வஞ்சிரவகருக்குச் செல்வோம்
காம். மகாசாணி வானவன்மாதேவி
காப்ப பரீக்க வெண்டுமல்லவா?

தென் பாண்டி காட்டை வடநிலை
மன்னர்கள் கைப்பற்றிய பின் சோழப்
பேரரசுக்குட்பட்ட. கிலமகி விட்டது
அது. தாபதீயும், கழற்கால்மாறனாகும்
கவகக் கூட்டத்தைக் கலைத்து விட்டு
எம்மோ ஒழிப்போல் விட்டார்கள். இத்த
கிழ்ச்சிகளெல்லாம் நடந்து முடிந்தது
ஆறு திங்கட்காலம் கழித்து விட்டது.
சேக்கனும் குமல்பொழியும், அன்புமய
மான இவ்வற வாழ்க்கையை முன்
சிறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். காதல்
ஆர் மணியம்பலத்தில் சோழ அரசின்
ஆட்சிக்குட்பட்டு அதற்கொட்டாசிரிய
கும் பவழக் கவிவாயரும் எப்போதும்
போல் தரிழ்ப்பணி புரித்து வருகிறார்கள்.
அதக்கொட்டாசிரியர் கிலாசினிக்குத்
திருமணம் முடிப்பதற்காகத் தக்க மண
மணிகத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறது. தென்
பாண்டி காடு பழைய அமைதியும், வான
மும் பெற்றுச் செழிப்பாக இருக்கிறது.
இவ்வளவும் தெரிந்தபின் இனி வஞ்சிரவ
காருக்குப் போனால் கம்முடைபு உள்
கத்தை உருக்கும் உண்மை ஒன்றைத்
தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். வஞ்சிரவ
காருத்திக் கீழ்பால் வாழ்பவத்தில் குண
வாழித் கோட்டி மென்னும் கவப்பள்ளி
ஒன்று கொடுக்காலமாக இருந்து வரு
கிறது. தாய் நோற்றறும், அருகொளி
திகழும் முகமும் கொண்ட அறவியர்
பணி அக்கோட்டத்தில் வசித்துவருள்ள
தனர். இதோ அக் கோட்டத்தினுள்
துழைத்து உள்ளே போய்க் கொழும் காம்.
திருக்குணவாலிவாசிய இத் தவக்காலை
சின் வாலியில் பிறும்மாண்டமான மரங்
களின் சிறையில் இதோ ஆடவரும் பெண்
தருமாக எத்தனை அறவியர் சித்திருக்கிற
தனர். பாருங்கள் மரங்கள் அடர்த்த
இம் முன் பருதிவைக் கடத்து உள்ளே
செல்வோம். அநோ, தாய்காப் பூவடி
வாக அமைத்த ஒரு பெரிய பனிய்கு
மேடை! அதன்மேல் அமர்த்திருக்கும்
முடைக்கலை என்னுட உற்றுப் பரீத்தால்

கோக்கைப் பதிவு

முறை பிறழ்தல்

கோக்கைப் பேச்சிலே எழுத்துக்கள் முறை பிறழ்த்து ஒரேசொல்.
மதுகாசை 'மதுகை' என்றும், குதிரையைக் 'குருகை' என்றும்
கோக்கைத் தமிழர் கூறுவர். அபராதம் என்பதை, அவதாரம் என்ற
காலுனர் என்ற வாடகொல் காலாசம் ஆகும்.

— பேராசிரியர் கா. பி. சேதுப்பிள்ளை

நில் நம்மை அநியாயமே தாடி போய் நீர் போய். சாரீரம் அத்தனை பிரமாதம்! மண்ணு! சொம்ப கரெக்ட்! நீங்க சூப் போது இங்கிருந்து கொம்புப் போக வேண்டாம்! சொல்லுங்கள். நான் உடனே மட்ட ஆரம்பிச்சிருக்கேன்.

மங்கனம்: ரொம்பவும் பவனாத்தாதீங்க. மெய்யின்ன: உங்க 'பிரண்டு' கூடி பாடுவாரா?

கணபதி: பெஷ! மிகு குளீ, அத்தி! முன் விவசாயிக் கம்பமையும் சேர்த்துப் 'பிரண்டு கூடி' ஆக்கிவிட்டோனா?

மண்ணுச்சாமி: ஓ! அந்தமே-ஓம் பாடுவான். ஆனால் ஒரு கஷ்டம். கைபத்திரை ஆரம்பிக்க மாட்டான். ஆரம்பித்து விட்டாலோ நிறுத்தவும் மாட்டான். மூத்த காவத்துக் கி ரெட்டாடாபோனா?

கணபதி: நீ தப்பித்துக் கொண்டு என்னைப் பரி கொடுக்கிறாயாக்கும்?

மண்ணுச்சாமி: கப்பலா ஆரம்பி! நான் தேவனாக அநியாயகரீய தீசையை ஆட்கு வைக்கிறேன்.

கணபதி: பிரதர்! அநியாயமாக என் கைபத்திரை தரையை ஆட்டிக் கழுத்தைச் சுருக்கித் கொள்ளாதோ! தீசையை ஆட்டும் படலமே இனிமேல் நான் உன் வாழ்க்கையில் ஆரம்பிக்க சப்பிராதிருது! அதற்கு உபதரம் சேர்ச்சிக்க அபிதா குரு சன் உட்கார்த்திருக்கிறார்களே பக்கத்தில்....

மண்ணுச்சாமி: அதென்ன குருசன். மரக்காகப் படி என்ன?

கணபதி: குருசுத்துப் பெண் பாடம் குருசன். மங்கனம்: மாப்பிச்சை! உங்கன் சிறிதிலி உபகரணத்தான் பண்ணுவார் என்னுக்கு நிகர்போலிக்கக் கண்டிப் இம்மே. பாடச் சொல்லுங்கள்.

கணபதி: அதற்குத் தேவையானது நவாராக இருக்கிறது போலிருக்கிறது. பாட்டு அத்தப் எதுவியிலேயே முதலில் ஆரம்பி மாட்டோ.

குரு தேவநி (மங்கனத்திடம்): நீதான் பாட்டின்! சீர்மைவார் பாட்டு ஒண்ணு ஆரம்பிப்பாரே!

கணபதி (சரிவரக் கரீதில் வாங்கிக் கொண்டு வரல்): ஓதோ! என்னைப் பார்த்துக் கிர்ச்சையாகும் கொளுக்கட்டைத் தீசையு மிருக்கிறதோ! அப்பும் அங்கே மங்கனப் பாடிநடிக்கும் கணபதியே நான் கட்டிடப் பண்ணுகிறேன்.

மற்றொரு தேவநி: அடி கங்கனம்! நீ பாடப்போது அவர் கட்டிடப் பண்ணுவாராம்! உன் குரலும் பற்றி அவருக்குத் தெரிகாது போலிருக்கிறதே!

கணபதி: ஓ! உங்க பேசு மங்கனம்! நான் கரீத பாட்டைச் சொல்லுகிறேன்.

முதல் தேவநி: நானும் உங்களைப் பற்றிப் பாடச் சொல்லுகிறேன். 'கிணியலா' கீர்த்தனை மங்கனத்துக்கு ரொப்பியும் பிடிக்கும் என்று சொன்னேன்.

மண்ணுச்சாமி: கணபதி! கைத்திரை உன் பக்கத்தில் நான் அங்கம்!

கணபதி: உன் கைக்கே மங்கனம் பாடி. அந்த மங்கனத்தைப் பாடலே!

மண்ணுச்சாமி (மெதுவாக): உங்க்கென்று வாயாடி ஆவன்!

கணபதி: அப்பாரம்! அப்பாரம்! இது என்னுள் பிரம்மச்சாரிக் கடனா.

(மங்கனம் பாடி ஆரம்பித்திருக்கிறார்)

3

1 அந்த ஒரு ஐராய் தேவநி. பரம அமைதியில் கணபதி கைத்திரைக் கையில் ஒரு கட்டைத்துடன் உட்காந்திருக்கிறான். கங்கனம் தரையாக வந்து கட்டைப் பாட்கிறான்.]

மங்கனம்: மாப்பிச்சை! மாப்பிச்சை!

கணபதி: ஓமோ, பாடலம்! இப்படி ஒரு கையாக மாப்பிச்சைமாதிர் இறைத்து இறைத்து ஒரு தூப் கப்பிட வரும் சேரத்தில் அந்த மட்டையல் மண்ணுச்சாமி மொட்டை. மாதிக் கப் போலிருக்கிறதே!

மங்கனம்: கூடிக்கூடோ! பது மாப்பிச்சை! அகவுக்கப் போய் விட்டேனா நான்! சற்று தேரம் போனால் பாட்டி என்று கப்பிட ஆரம்பித்து விடுவீர்கள் போலிருக்கிறதே!

கணபதி: உங்க்கே கெண்டும்! நம் கிணியலா தத்துக்கு மங்கனம் பாடுவோமா? மாப்பிச்சை மண்ணுச்சாமி நன் கைத்திரை காலுக்கே கைத்து 'பவமாதன கைப்பாட்ட' பாடிவிட்டு, மிணியலும் மொட்டை மாதியில் இருக்கிறான். கப்பிடலாமா? கப்பிடலாம்!

மங்கனம்: அடா! உங்கள் கிணியலாமா அவரை எங்கே வந்தேன். அவருடைய தீசையுக்கு ஆபத்து என்னால் அவர் கணபதி சொத்து கெண்டாடா?

கணபதி: நவா! எதை ஆபத்தா? என்ன கிணியலா கொண்டுக்கள்.

மங்கனம்: உங்க்கேய் சொல்லி என்ன கொணராம்? கருக்கம்பிவாக் அலட்சியமாக இருந்து பாட்டிக் கொள்கிறீர்கள்!

கணபதி: இப்போ இப்போ! உஷாராக இருக்கிறேன். சொல்லுங்கள்.

மங்கனம்: இந்த கணபதி பிரம்மச்சாரிகள் தரம் பரிவான சங்கம் என்று ஒரு சங்கம் இருக்கிறது. அங்கு பட்டியிட பிரம்மச்சாரிக் கிருக்கன் அங்கத்தினர் கணபதி இருக்கிறார்கள்.

கணபதி: அப்பறம்!...

மங்கனம்: அந்தக் கிரவங்களுக்குள்ளே ஒரு தகராறு! கங்கன் பதவிக்கு நீ நான் என்று போட்டி. இந்த நிலையில் நீயே பிரம்மச் சாரியாகிய நீங்கள் இந்த கைக்கு வந்திருப்பதைக் கெண்டியாட்டு கெண்டியோ அதைச் சங்கத்துக்குத் தீசையாக நிலயித்து கிருவது என்று சிபார்சித்து விட்டார்கள்.

கணபதி: துறையோ! அத்தனை கிருவச் சிபார்சி தான் எப்போது கட்டி மேய்ப்பதாம்?

மங்கனம்: இந்த குப்பத்து கருக்க காலம் அவர் கைதான் தீசையாக ஆட்டி வைப்பார் கள். ஆற கருக்கங்கள் கிணியலாத்திரைப் பவித்திரி. அப்பறம் நானு கருக்கங்கள் சரிபவனில் கசிக்கிறேன். பவித்திரி.

கணபதி: துறையோ! கப்பியும் இடலி கப்பியாகும் கெட்டக்குமோ, கெட்டகாதோ?

மங்கனம்: கண, கிருக்கு. ஆட்டுப்பாடல் தான் கெட்டகதும்! நீயேதான் கிணியலித்திர கைத்திரைமாச்சோ!

பெரியவர்: ஏன், தம்பி! உங்க அங்கா
இப்ப எங்கே இருக்கீர்?
வாசிபன்: என் அங்கம் விட்டது
இருக்கிறது.
பெரியவர்: உங்க பாய்லர்?
வாசிபன்: என் விட்டது இருக்கிறது.

எங்கே போனது? அங்கத்துப் போகட்டும்
என்று இவர்களுக்கு எருமை மாட்டும் வாய்க்கிக்
கட்டிப் போட்டு விட்டேன்.

பழையவர்: துணைக்கு எருமை மாட்டா?
என்னை? உத்த?

நாவலர்: தங்க: பாதி பந்தமிக்கொண்ட
இருக்கிறேன்!

பார்வதி: பதவிக்கே! மாடு வேண்டிக்கு
எத்தனை படி பாதி கறக்கும்?

நாவலர்: தங்க: மலிந்தர்களுக்கிடையே
முதலில் உதவு ஏற்பட்டதும்: அப்படிதான்
மாட்டைப் பந்திப் போடுவோம்.

[தொடர்ந்து உணர்வுகூர்ந்தது
திருமதி உகரேன் வருகிறாள்.]

உணர்வு: அப்பா! இவர்களைக் கண்டால்
என்? ஏதோ வேலிய அரங்கம் பிரேமகரிசு
கொண்டால் 'பிரகம் காட்பாடுகள்' நடந்ததென்று
தொருக்கொண்டு அவர்களுடன் பேசிக் கொள்ள
முக்குவித்தேன்?

பார்வதி: ஸாடா, அப்பா! நல்ல சமயத்
தில் வந்ததாய்! இவர்களைக் கண்டால் உணர்வுக்குப்
பெண் கொடுக்க வந்திருக்கிறார்கள்! இந்தப்
போட்டியைப் பெண்ணைப் பாடுவோம்!

உணர்வு: அப்படியா? (நாவலர் பக்கமும்
திருமதி) தொழிலாளர்! வணக்கம்! இரு
பது வருஷங்கள் பொறுத்திருந்தால் நானும்
உன் பெண்களில் படந்தை எடுத்துக்கொண்டு
உங்கள் கோஷ்டியில் சேர்ந்து கொள்வேன்.

துத்து பேசுவது போலதான்! அவரைப் பாட்டி
கொண்டால் உங்கள் விட்டுத் திருமண அழைப்பை
எங்களுக்கு அழைப்பி வரையுங்கள்! (மெது
வாக) எங்களுக்கு உங்களைக் கூப்பிட்டுட்டது!

[நாவலர் போகவும் சிவந்திருக்கிறான்]

பார்வதி: நான் என்ன? அத்தனை
வாசியிலிருந்து போகிறதோ! என்ன கொடிய
அவர்களின் வீரத்தையா?

உணர்வு: போனால் என்ன? நான் பாலுக்கு
தம்பியே கொண்டு வந்திருக்கிறேன்!

[வாசன் பக்கம் பார்த்துக் கணம் இவர்களுக்கு
நடக்கத் தகுதிகள். அவர்களுக்கிடையே
கித்த உணர்வு உகரேன் வருகிறாள்.]

உணர்வு: வகு! வகு! இவர்களுக்கு மரு
தான் திகைப்பு வருக! இவர்களுடன் உள்
கணவனின் மாதா பிரதா! (பார்வதி பக்கம்
திருமதி) அம்மா! இவன் என் மகனின் மகனும்,
என் பிரம்மகரிசு வாழ்க்கைக்கு மங்கனம்
பாலு மங்கனம்! இவரும்! என் தீமர் உள்
வாசன் அளித்த திருக்கணம் உன் அழகு!
அம்மா! விட்டுக்கொண்டால் அகலிடம் கொடுத்த
விட்டு தன் மாயவாராக விடக்கொண்ட
ஒருவன் இது!

[வாசன் திகைத்த உட்கருகிறான்]

மங்கனம்: இ! அத்தனில் உங்க அம்மா
வுக்கு மாயவாரி விவாதி வந்து விட்டதா?

உணர்வு: இ! மதர் இன்னா மகிசா...
பலப்பாடுதே! பாட்டி! இன் வா! பந்து
வி. வி. இருக்கெனப் போட்டால் இது
விட்டதா?

[இருவரும் உள் போத்துக் கொண்டு உகரேன்
வருகிறாள்.]

[வாசன் திகைத்த உட்கருகிறான்]

மங்கனம்: இ! அத்தனில் உங்க அம்மா
வுக்கு மாயவாரி விவாதி வந்து விட்டதா?

உணர்வு: இ! மதர் இன்னா மகிசா...
பலப்பாடுதே! பாட்டி! இன் வா! பந்து
வி. வி. இருக்கெனப் போட்டால் இது
விட்டதா?

[இருவரும் உள் போத்துக் கொண்டு உகரேன்
வருகிறாள்.]

பழையவர்: போட்டோக்கெனப் பெண்
கூக்கல் பார்த்தால் தெளிந்தது!

பார்வதி: அப்போதுதான் மாயவாரைக்
கொடுத்தி கொடுத்தி எடுக்கிறாள்.

இவர்களுடைய தங்க: என் பெண் சிவந்த
ரதி சார்! விட்டு வேலிய அத்தனையும் கிண்குல்
செய்வோம்! மிகவு சமம் வலத்தால் இன்று
முழுதும் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மூலா
சிரமம் சிவந்தனையும் வேலிக்குத் தெரிவாய்
தள்ளி விடுகிறேன்.

பார்வதி: நான் கண்டென்ன வருஷம் முழுதும்
பந்தியல் சாய்பாடு சாயிடுபவர்களா, மிகவு
சமம் குடித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்! பெண்
கொம்ப அழகான இருந்தாலும் கண்டம்!
சதா கண்ணாடி முகதான் நீங்கள்! என்
ளுக்கு வேண்டாம்.

மங்கனம்: ஆகவே! அம்மா! இதோ
பாருகோ! என் பெண் அழகினை கண்ட
தான்! ஆனால் கொம்பப் போதுவதெனினி.
வார் என்ன கொடுத்தி கொண்டாலும்
காதினை போட்டுக்கொண்ட மாட்டான்.

பழையவர்: அப்படியானால், தங்கன் வந்து
கொண்டிருக்கிறீர்கள்! விருந்து ஒரு சரட்டாய்
கேட்டும் வாக்கி தூதர்களுக்குக் கண்கள்
வேண்டும். இப்படித்தான் ஒரு இடத்திலே
'எங்கள் பெண் வானமேயி நித்தகாது' என்று
பெருமையாகத் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள்
கொண்டது நான் பரிசுடன் உணர்வம்!
பெண்ணும் உணர்வம்!

நாவலர்: தங்க: இதோ பாருகோ! என்!
பிள்ளை எந்த இடத்திலே நினைவானதுதான்!
சரி! நம் கடமைகள் செய்தாக வேண்டும்
என்று ஆட்டு உரையிடுகிறது அப்பைத் தூக்கு
வரை சவரிகளில் வானமேயி போட்டாயிற்று.
என் பெண் செல்லமாக வளர்த்தவன். அவன்

பழையவர்: அப்படியானால், தங்கன் வந்து
கொண்டிருக்கிறீர்கள்! விருந்து ஒரு சரட்டாய்
கேட்டும் வாக்கி தூதர்களுக்குக் கண்கள்
வேண்டும். இப்படித்தான் ஒரு இடத்திலே
'எங்கள் பெண் வானமேயி நித்தகாது' என்று
பெருமையாகத் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள்
கொண்டது நான் பரிசுடன் உணர்வம்!
பெண்ணும் உணர்வம்!

நாவலர்: தங்க: இதோ பாருகோ! என்!
பிள்ளை எந்த இடத்திலே நினைவானதுதான்!
சரி! நம் கடமைகள் செய்தாக வேண்டும்
என்று ஆட்டு உரையிடுகிறது அப்பைத் தூக்கு
வரை சவரிகளில் வானமேயி போட்டாயிற்று.
என் பெண் செல்லமாக வளர்த்தவன். அவன்

பழையவர்: அப்படியானால், தங்கன் வந்து
கொண்டிருக்கிறீர்கள்! விருந்து ஒரு சரட்டாய்
கேட்டும் வாக்கி தூதர்களுக்குக் கண்கள்
வேண்டும். இப்படித்தான் ஒரு இடத்திலே
'எங்கள் பெண் வானமேயி நித்தகாது' என்று
பெருமையாகத் கொண்டாடுகிறார்கள். அவர்கள்
கொண்டது நான் பரிசுடன் உணர்வம்!
பெண்ணும் உணர்வம்!

நாவலர்: தங்க: இதோ பாருகோ! என்!
பிள்ளை எந்த இடத்திலே நினைவானதுதான்!
சரி! நம் கடமைகள் செய்தாக வேண்டும்
என்று ஆட்டு உரையிடுகிறது அப்பைத் தூக்கு
வரை சவரிகளில் வானமேயி போட்டாயிற்று.
என் பெண் செல்லமாக வளர்த்தவன். அவன்

பார்த்த மாத்திரத்தில் பளிச்சும் உண்மை.. ரின்ஸோ வெளும்பது

அதீவண்மை

உண்மை. வெள்ளைத் துணிகளை வெள்ளைகளேனோன்றும் வர்ணத் துணிகளை அதிகப் பிரகாசமாகவும் வெளும்பது ரின்ஸோ. அது மட்டுமா? ரின்ஸோவிலுள்ள சலவை செய்வது மிகவும் இலகுவானது. அடுத்ததுத் துணைக்கவோ. அழுத்தித் தேய்க்கவோ தேவையின்றி. அழுக்கை அறவே அகற்றி விடும். குடும்பத்தின் உடை சலவைகளுக்கும் உகந்தது ரின்ஸோ; தங்கள் உபயோகிக்கவேண்டியது ரின்ஸோ.

உங்கள் வேலைகள் இலகுவாக்ருவதற்கென்றே
தயாரிக்கப்பட்ட அற்புத ரோஸ் வஸூட்.

நிதிநல்தான் விவர சிபிசிடி நலகிப்பு.

R.17-38 TM

By Appointment to
Her Majesty the Queen
and the Royal Household
of the United Kingdom

பியர்ஸ்

அழகுள்ள மாதர்
வழிவழியாக
ஆண்டுவரும்
அழகுபாதன செல்வம்

PEPS-7000